

การศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง
ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ

ปริญญาณิพนธ์
ของ
นิตยา ไสงาม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย
พฤศจิกายน 2543
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง
ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ

บทคัดย่อ
ของ
นิตยา ไสงาม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย
พฤศจิกายน 2543

h 20851

1311 13

นิตยา ไสงาม. (2543). การศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับ
ผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม.
(การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการ
ควบคุม : รองศาสตราจารย์. ดร.กุลยา ตันติผลาชีวะ, รองศาสตราจารย์. ดร.วิรัช วรรณรัตน์.

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงและความคิดเห็น
ตามความคาดหวังของผู้ปกครองเด็กอนุบาลในจังหวัดศรีสะเกษ ที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง
และลักษณะการจัดการศึกษาที่ผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ พึงประสงค์

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามมี 4 ตอน จำนวน 65 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น
.94 กลุ่มตัวอย่างคือผู้ปกครองเด็กอนุบาลจำนวน 400 คน จากโรงเรียน 11 โรงเรียนในจังหวัดศรีสะเกษ โดยได้รับ
แบบสอบถามกลับคืนมา 373 ชุด (93.25%) ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการทางสถิติหาค่าร้อยละ ค่า
เฉลี่ย วิเคราะห์ความแปรปรวน และการหาค่าความสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1. ผู้ปกครองเด็กอนุบาลมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาตามความคาดหวังสูงกว่าความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริง
2. ความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อจำแนกตามเชื้อชาติ แต่เมื่อจำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา ความสัมพันธ์ของผู้ปกครองกับเด็ก และระดับชั้นเรียนของเด็ก ไม่พบความแตกต่าง
3. ความคิดเห็นตามความคาดหวังต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองเมื่อจำแนกตาม อาชีพ ระดับการศึกษา และเชื้อชาติ พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แต่เมื่อจำแนกตาม เพศ อายุ ความสัมพันธ์ของผู้ปกครองกับเด็ก และระดับชั้นเรียนของเด็ก ไม่พบความแตกต่าง
4. ความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาลตามสภาพความเป็นจริง มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับความคิดเห็นตามความคาดหวังในระดับต่ำ ($r = 0.392$)
5. ลักษณะการจัดการศึกษาที่ผู้ปกครองต้องการ
 - 5.1 การจัดอบรม ผู้ปกครองต้องการให้จัดในวันเสาร์ โดยใช้เวลาครึ่งวัน ในหัวข้อเรื่องการสร้างวินัยให้กับเด็ก
 - 5.2 การจัดประชุม ผู้ปกครองต้องการให้จัดในวันเสาร์ โดยใช้เวลาครึ่งวัน ในรูปแบบการประชุมและลงมือปฏิบัติ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างครูและโรงเรียนเกี่ยวกับเด็ก
 - 5.3 การให้คำปรึกษา ผู้ปกครองต้องการขอรับคำปรึกษาที่โรงเรียน โดยมีเหตุผลคือ เพื่อให้เข้าใจและสามารถนำไปใช้ได้
 - 5.4 การจัดห้องสมุดสำหรับผู้ปกครอง ผู้ปกครองต้องการห้องสมุดรวม เพื่อที่จะใช้ทำกิจกรรมเสริมความรู้ระหว่างผู้ปกครองกับเด็ก
 - 5.5 ลักษณะสื่อสิ่งพิมพ์ ผู้ปกครองต้องการคู่มือผู้ปกครองทุกเดือน เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนของทางโรงเรียน
 - 5.6 การบริการทางโทรศัพท์ ผู้ปกครองต้องการรับทราบเกี่ยวกับข่าวคราวบุตรหลานและควรติดต่อได้โดยไม่เจาะจงเวลา

5.7 การเยี่ยมบ้าน ผู้ปกครองต้องการให้ครูประจำชั้นไปเยี่ยมบ้านได้ทั้งวัน ในวันเสาร์ เพื่อต้องการทราบถึงพฤติกรรมของเด็กที่โรงเรียน

5.8 การเยี่ยมโรงเรียน ผู้ปกครองต้องการเยี่ยมชมขณะครูทำกิจกรรมร่วมกันกับเด็กของแต่ละวัน

5.9 การมีส่วนร่วมกิจกรรมของผู้ปกครอง ผู้ปกครองต้องการมีส่วนร่วมในการดูแลเด็กขณะทำกิจกรรม โดยเข้าร่วมทุกครั้งที่ต้องการ

5.10 การมีส่วนร่วมทางการบริหาร ผู้ปกครองต้องการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมวันพิเศษต่างๆ โดยจะมาร่วมได้ในบางครั้ง

A STUDY OF REALITY AND EXPECTATION ON PARENT EDUCATION PROGRAM
OF PRESCHOOL CHILDREN PARENT'S OPINIONS IN SISAKET PROVINCE

AN ABSTRACT
BY
NITTAYA SAINGAM

Presented in partial of the requirements
for the Master of Education degree in Early Childhood Education
At Srinakharinwirot University
November 2000

Nittaya Saingam. (2000). *A study of reality and expectation on parent education program of preschool children parent's opinions in Sisaket Province*. Master thesis, M.Ed. (Early Childhood Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University.
Advisor committee : Assoc. Prof. Kulaya Tantiplachiva. Assoc. Prof. Wirach Wannaratn.

The purpose of this research was to study the reality and the expectation of preschool children parents' opinions and the parents' needs on the parent education program in Sisaket Province.

The data gathering instrument was a questionnaire divided into four sections with a total of 65 items, yield the reality of .94. The questionnaire was filled out by 400 preschool children's parents, selected from 11 kindergarten schools in Sisaket province and 373 or 93.25 percent returned the questionnaire. The data was tabulated and analyzed, using such statistical methods as percentage, mean, analysis of variance and Pearson product moment correlation.

Results of this research revealed that :

1. Preschool children parents expected more parent education program than the reality settings.
2. There were no statistical difference in mean of parent's opinions on the reality parent education program by sex, age, occupation, education level, parent – child relationship and child's educational level expected race ($\alpha = .05$).
3. There were statistical difference in mean of parent's opinions on the expected parent education program by occupation, education level, and race excepted sex, age, parent – child relationship and child's educational level ($\alpha = .05$).
4. Positive statistical relationships was found between parents' opinions on the reality and expected parent education program ($r = 0.392$).
5. Parent's need concerning parent education program were listed as follow :
 - 5.1 Training Program – a half day training program on Saturday mention in child discipline.
 - 5.2 Meeting - a half day workshop on Saturday for sharing information between parent and school concerning their children.
 - 5.3 Counseling – practical advice at school setting.
 - 5.4 Parents library - resume library for enhancement parent and child relationship.
 - 5.5 Printed materials – monthly parent's manual for keeping parents informed about learning activity information.
 - 5.6 Telephone hotlines – Providing information relating to their children.
 - 5.7 Home visits – visiting home on Saturday by a classroom teacher based on children behavior at school.
 - 5.8 Open house – observing of their children's learning activity in each day.

5.9 Parent involvement – willing for involving with their children activities at school on special days.

5.10 Participation in administration – parents' activities involvement on some special days.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

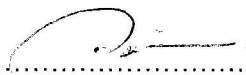
การศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง
ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ

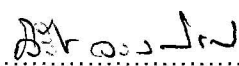
ของ
นางสาวนิตยา ไสงาม

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)
วันที่.....เดือน.....ปี.....พ.ศ. 2543

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร. กุลยา ดันติผลาชิตะ)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. วิรัช วรรณรัตน์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ ดร. สุจินดา ขจรรุ่งศิลป์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สิริมา ปิญโญนันทพงษ์)

ผลงานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากมูลนิธิพระบรมราชานุสรณ์
พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี
ประจำปี 2543

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อยเป็นอย่างดีได้ด้วยความกรุณาอย่างสูง จาก รองศาสตราจารย์ ดร. กุลยา ตันติผลาชีวะ และ รองศาสตราจารย์ ดร. วิรัช วรรณรัตน์ ที่กรุณาให้คำแนะนำเป็นที่ปรึกษา ตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดระยะเวลาการทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นอกจากนี้ ความสำเร็จของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ยังเป็นผลมาจากความอนุเคราะห์ของ ดร. วรรณาทิ รักสกุลไทย อาจารย์ธิดา พัทธสินสุข คุณศรีทอง คชพลายุทธิ อาจารย์ประพิณ จินตวรรณ และอาจารย์ วีระสิทธิ์ วงษ์วรรณ ซึ่งได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบแก้ไข และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบสอบถามในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้อย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณมูลนิธิพระบรมราชานุสรณ์พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี ที่ได้กรุณามอบทุนอุดหนุน ประจำปี 2543 สนับสนุนในการค้นคว้าวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณคณะครู นักเรียน และผู้ปกครอง โรงเรียนอนุบาลศรีสะเกษ โรงเรียนศรีประจักษ์ โรงเรียนดำรงราชานุสรณ์ โรงเรียนชุมชนไพรบึง โรงเรียนอุทุมพรพิสัย โรงเรียนบ้านตะแบง โรงเรียนบ้านหนองงูเห่า (คุรุราษฎร์รัฐกิจโกศล) โรงเรียนบ้านพิมาย โรงเรียนชุมชนบ้านพยุห์ โรงเรียนสิริสุนหาญ โรงเรียนบ้านสำโรงระวี (ราษฎร์นิยมพัฒนาที่ 46) โรงเรียนวัดพระโต และโรงเรียนปราสาทเยอ ที่ได้อำนวยความสะดวก และให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์แผนกปฐมวัยทุกท่าน ที่ได้กรุณาสั่งสอนอบรมให้ความรู้ ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ครอบครัวใสงาม คุณชัชวาล แข่งขัน ที่ได้กรุณาให้กำลังใจตลอดมา ขอขอบพระคุณเพื่อนๆ พี่ๆ และน้องๆ ชาวปฐมวัยทุกคน ที่คอยช่วยเหลือและให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ ขอขอบพระคุณคุณไตรรงค์ เจริญหงษ์ ที่ได้ช่วยกรุณาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติให้ และขอขอบพระคุณทุกท่านที่มีได้เอื้อย่นามไว้ ณ ที่นี้ ที่มีส่วนช่วยเหลือให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

คุณความดีของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาคุณบิดา มารดา และคุณครูบาอาจารย์ทุกท่านที่ได้กรุณาอบรมสั่งสอนมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

นิตยา ไสงาม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	6
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง.....	7
ความหมายของการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง.....	7
ความสำคัญของการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง.....	8
จุดประสงค์ของการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง.....	10
รูปแบบของการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง.....	11
แนวโน้มของการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง.....	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาผู้ใหญ่.....	29
ความหมายของการศึกษาผู้ใหญ่.....	29
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการศึกษาผู้ใหญ่.....	30
ข้อตกลงเบื้องต้นสำหรับการสอนผู้ใหญ่.....	32
ธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้ใหญ่.....	33
คุณลักษณะของผู้ใหญ่.....	34
หลักการเรียนรู้ของผู้ใหญ่.....	35
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	36
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	39
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	39
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	40
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	42
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	69
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	69
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	70
อภิปรายผล.....	73
ข้อเสนอแนะในการวิจัย.....	82
บรรณานุกรม.....	84
ภาคผนวก.....	89
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	126

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	40
2	ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	48
3	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามสภาพความเป็นจริงและตาม ความคาดหวัง.....	50
4	ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็ก อนุบาลตามสภาพความเป็นจริงและตามความคาดหวังที่มีต่อ การจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองโดยภาพรวม.....	50
5	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาลตามสภาพความเป็นจริง ที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง จำแนกตามเพศ และระดับชั้นเรียนของเด็ก.....	51
6	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาลตามสภาพความเป็นจริง ที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง จำแนกอายุ อาชีพ ระดับการศึกษา ความสัมพันธ์ของผู้ปกครองกับเด็ก และเชื้อชาติ.....	52
7	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ระหว่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของ ผู้ปกครองเด็กอนุบาลตามสภาพความเป็นจริงต่อการจัดการศึกษาสำหรับ ผู้ปกครอง จำแนกตามเชื้อชาติ.....	52
8	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาลตามความคาดหวังที่มีต่อ การจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง จำแนกตามเพศ และระดับชั้นเรียนของเด็ก..	53
9	เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาลตามความคาดหวังที่มีต่อ การจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง จำแนกอายุ อาชีพ ระดับการศึกษา ความสัมพันธ์ของผู้ปกครองกับเด็ก และเชื้อชาติ.....	53
10	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ระหว่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ปกครอง เด็กอนุบาลตามความคาดหวังต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองจำแนก ตามอาชีพ.....	54
11	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ระหว่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ปกครอง เด็กอนุบาลตามความคาดหวังที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง จำแนกตามระดับการศึกษา.....	55
12	แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ระหว่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ปกครอง เด็กอนุบาลตามความคาดหวังที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง จำแนกตามเชื้อชาติ.....	56
13	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงกับความคิดเห็น ตามความคาดหวังของผู้ปกครองเด็กอนุบาลที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับ ผู้ปกครอง.....	57

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
14 จำนวนความต้องการในการได้รับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองด้าน การจัดอบรม.....	59
15 จำนวนความต้องการในการได้รับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองด้าน การประชุม.....	60
16 จำนวนความต้องการในการได้รับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองด้านการ ให้คำปรึกษา.....	61
17 จำนวนความต้องการในการได้รับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองด้านการจัด บริการห้องสมุด.....	62
18 จำนวนความต้องการในการได้รับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองด้านสื่อสิ่งพิมพ์..	63
19 จำนวนความต้องการในการได้รับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองด้าน การบริการทางโทรศัพท์.....	64
20 จำนวนความต้องการในการได้รับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองด้านการเยี่ยม บ้าน.....	65
21 จำนวนความต้องการในการได้รับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองด้าน การเยี่ยมโรงเรียนและชั้นเรียน.....	66
22 จำนวนความต้องการในการได้รับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองด้าน การมีส่วนร่วมกิจกรรม	67
23 จำนวนความต้องการในการได้รับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองด้าน การมีส่วนร่วมทางการบริหาร.....	68
24 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาลที่มีต่อ การจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามสภาพความเป็นจริงและตามความคาดหวัง ด้านการให้การศึกษาโดยตรง.....	91
25 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาลที่มีต่อ การจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามสภาพความเป็นจริงและตามความคาดหวัง ด้านการให้การศึกษาทางอ้อม.....	92

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในช่วงชีวิตของมนุษย์นับตั้งแต่เกิดมา สิ่งแวดล้อมและสังคมจะมีอิทธิพลต่อชีวิตและพัฒนาการของมนุษย์เป็นอย่างมาก นักจิตวิทยาและนักการศึกษาต่างมีความเห็นตรงกันว่า ครอบครัวเป็นสถาบันที่มีความสำคัญยิ่งต่อพัฒนาการของเด็ก ครอบครัวเป็นสถาบันที่สร้างบุคลิกภาพ พฤติกรรมและสติปัญญาในอนาคตของเด็ก อีริกสัน (Erikson, 1963 : 42) ได้เน้นให้เห็นความสำคัญของครอบครัวว่า ในระยะปฐมวัยเป็นระยะที่เด็กจะพัฒนาบุคลิกภาพที่สำคัญทางบวกหรือทางลบ 3 ประการ คือ ความไว้วางใจหรือไม่ไว้วางใจ ความเป็นตัวของตัวเองหรือความไม่มั่นใจในตนเอง ความคิดริเริ่มหรือความรู้สึกผิด บุคลิกภาพของเด็กจะพัฒนาไปในทางบวกหรือทางลบนั้น ขึ้นอยู่กับสัมพันธภาพ ระหว่างบิดามารดากับเด็ก และสภาพแวดล้อมเป็นสำคัญ

พ่อแม่ นับว่าเป็นครูคนแรกและเป็นครูที่สำคัญที่สุดของเด็ก เป็นผู้มีบทบาทอันสำคัญยิ่งในการให้ความรู้ ให้ประสบการณ์แก่เด็ก (กฤษณี ภูพัฒน์, 2538 : 12) และเป็นแบบอย่างในการเรียนรู้ของเด็ก นอกจากนั้น พ่อแม่ผู้ปกครองยังมีหน้าที่ในการอบรมเลี้ยงดูเด็กให้เจริญเติบโตแข็งแรง มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย และจิตใจ มีหน้าที่ในการส่งเสริมและสนับสนุนทางการศึกษาเชื่อมโยงต่อจากทางโรงเรียน ดังนั้นพ่อแม่ผู้ปกครองจะต้องรู้ถึงบทบาทและหน้าที่ของตน ในการที่จะช่วยให้เด็กเกิดการพัฒนาในทุก ๆ ด้าน ผู้ปกครองที่ดีจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีความรู้ มีความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในการเลี้ยงดูเด็ก และเข้าใจเด็กอย่างแท้จริง

การจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง เป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถช่วยให้ผู้ปกครองเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของตน และเห็นความสำคัญของตนในการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ให้แก่เด็กได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพของเด็กในอนาคต ทั้งนี้เพราะเด็กที่ผู้ปกครองสนใจในการส่งเสริมพัฒนาการ และเตรียมความพร้อมด้วยวิธีการที่ถูกต้องและเหมาะสมจากผู้ปกครอง จะมีความพร้อมและความสามารถในการเรียนรู้ดีกว่าเด็กที่ไม่ได้รับการช่วยเหลือจากผู้ปกครอง (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2536 : 25) การให้ความรู้สำหรับผู้ปกครองมีความหมายมาก เพราะสามารถที่จะทำให้โรงเรียนเชื่อมสานแนวคิดทางทฤษฎีสู่การปฏิบัติ และผู้ปกครองเด็กได้รับความรู้ที่ถูกต้อง โรงเรียนสามารถดำเนินการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยความร่วมมือจากผู้ปกครอง ทำให้การพัฒนาเด็กสู่เป้าหมายของการศึกษาปฐมวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพและตรงประเด็น (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2542 : 26) ดังมีตัวอย่างงานวิจัยที่ช่วยสนับสนุน เช่น งานวิจัยของไทรี ((Tyree, 1986 : 1182) ได้ศึกษาถึงการพัฒนาทักษะของผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูเด็กอายุ 3-5 ปี ในด้านพัฒนาการทางภาษา อารมณ์ สังคม และการเคลื่อนไหวร่างกาย พบว่าผู้ปกครองที่ได้รับความรู้จะส่งผลดีต่อวิธีการในการแก้ปัญหาเด็กมากกว่าเด็กที่ผู้ปกครองไม่ได้รับความรู้ และงานวิจัยในประเทศของ เสาวคนธ์ สาเอี่ยม (2537 : 100) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการจำแนกประเภทซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองใช้ชุดส่งเสริมความรู้ผู้ปกครอง และเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองส่งเสริมด้วยกิจกรรมอิสระในชีวิต

ประจำวัน พบว่า เด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองใช้กิจกรรมชุดส่งเสริมความรู้แก่ผู้ปกครอง มีความสามารถในการจำแนกประเภทหลังการทดลองสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองส่งเสริมด้วยกิจกรรมอิสระในชีวิตประจำวัน

รัฐบาลได้เล็งเห็นและให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองมาก โดยกำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติต่อเนื่องกันมา ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับ 7 ได้มีมาตรการสนับสนุนให้สถานศึกษาร่วมมือกับสถาบันทางสังคมอื่น ในการจัดกิจกรรมเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจแก่พ่อแม่ผู้ปกครอง เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กวัยก่อนประถมศึกษา เพื่อให้สามารถเลี้ยงดูเด็กได้อย่างถูกต้องตามหลักจิตวิทยาพัฒนาการ (สมศรี กิจชนะพานิชย์. 2536 : 22-23) ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 8 ได้ให้ความสำคัญเพิ่มมากขึ้น โดยใช้คำว่า ผู้ปกครองศึกษา ซึ่งหมายถึง การสร้างเสริมความรู้ ทักษะ เจตคติที่ดีแก่ผู้ปกครองในการเลี้ยงดูเด็กให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพด้วยวิธีการทางการศึกษา (กุลยา ตันติผลาชีวะ. 2541 : 65) และในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 1 มาตรา 9 ก็ได้กล่าวถึงการให้ครอบครัวและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. 2542 : 6) ซึ่งส่งผลต่อความจำเป็นในการที่จะต้องให้มีการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง

จากงานวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2527) ได้กล่าวถึงสภาพในการบริหารงานโรงเรียนประถมศึกษาที่จัดการศึกษาชั้นเด็กเล็ก พบว่า ชุมชนไม่เข้าใจเกี่ยวกับการเรียนการสอน ครูมีความสัมพันธ์กับชุมชนและผู้ปกครองน้อย และผู้ปกครองให้ความสนใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนน้อย ด้วยเหตุนี้ ผู้ปกครองและครูจึงมีปัญหาคัดแย้งเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเด็กปฐมวัยอยู่เนืองๆ เช่น ผู้ปกครองต้องการให้สอนอ่านเขียน แทนการเตรียมความพร้อม ผู้ปกครองต้องการให้เด็กเรียนหนังสือแทนการให้เด็กนอนกลางวัน เป็นต้น และนอกจากนั้นยังพบว่ามีปัญหาและข้อจำกัดมากมายจนทำให้โรงเรียนกับผู้ปกครองของนักเรียนขาดความร่วมมือและความสัมพันธ์กัน สาเหตุเนื่องจากผู้ปกครองไม่เห็นคุณค่าทางการศึกษา จึงไม่ได้ให้การสนับสนุนแก่บุตรหลานเท่าที่ควร การเลี้ยงดูบุตรหลานไม่เหมาะสม ไม่ได้ให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่างๆ แก่โรงเรียนที่บุตรหลานกำลังเรียนรู้ เพราะผู้ปกครองไม่รู้ ไม่เข้าใจพัฒนาการของเด็กประการหนึ่ง กับอีกประการหนึ่งคือผู้ปกครองไม่มีโอกาสเข้าถึงโรงเรียนอย่างเต็มที่ (สุนีย์,นามแฝง. 2539 : 17) การจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง จะเป็นเครื่องช่วยทำความเข้าใจกับผู้ปกครอง ทำให้ผู้ปกครองได้ทราบถึงหลักการและแนวทางในการจัดกิจกรรมที่ถูกต้อง และการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง ยังสามารถช่วยสร้างเสริมความสัมพันธ์ความเข้าใจอันดีและการมีส่วนร่วมระหว่างครูกับผู้ปกครอง เพื่อการพัฒนาเด็กร่วมกันอีกด้วย

ในการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองนั้นมีหลากหลายวิธี หลากหลายกิจกรรม โดยสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ การให้การศึกษาผู้ปกครองโดยตรง และการให้การศึกษาผู้ปกครองทางอ้อม (กุลยา ตันติผลาชีวะ. 2542 : 35) การให้การศึกษาผู้ปกครองโดยตรงเป็นการให้ความรู้แก่ตัวผู้ปกครองเอง โดยใช้วิธีการและกิจกรรมต่างๆ เช่น การปฐมนิเทศ การอบรม การประชุม การให้คำปรึกษา สารสนเทศ จากทางโรงเรียน ส่วนการให้การศึกษาผู้ปกครองทางอ้อมนั้นสามารถจัดทำโดยผ่านทางการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างครู ผู้ปกครอง และเด็ก เนื่องจากโอกาสอันพิเศษต่างๆ เช่น วันขึ้นปีใหม่ วันปิดภาคเรียน หรือการให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นวิทยากร เป็นอาสาสมัคร เป็นผู้ช่วยครูในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งครูจำเป็นต้องให้ความรู้แก่อาสาสมัครเหล่านั้นเสียก่อนและผู้ปกครองก็สามารถเรียนรู้ได้โดยผ่านทางการทำกิจกรรมร่วมกับเด็ก และการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองทางอ้อมอีกรูปแบบหนึ่ง คือ การให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองแบบให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในฐานะผู้ร่วมวางแผนนโยบายบริหารโรงเรียน ร่วมวางแผนหลักสูตรโรงเรียน เป็นกรรมการสมาคมผู้ปกครอง หรือเป็นคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของ

โรงเรียน ซึ่งแต่ละกิจกรรมมีกระบวนการในการให้ความรู้ที่แตกต่างกัน แต่มีเป้าหมายเดียวกัน คือ เป็นการให้การศึกษากับผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้เจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพ

จากความสำคัญของการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองดังที่ได้กล่าวมาแล้ว จึงมีจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดให้มีการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองที่มีประสิทธิภาพเกิดขึ้นในโรงเรียน จังหวัดศรีสะเกษเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีทั้งการจัดการศึกษาระดับอนุบาลและการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จังหวัดศรีสะเกษเป็นจังหวัดที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติและวัฒนธรรมของประชากร นอกจาก คนไทย และคนไทยเชื้อสายจีน แล้ว ยังประกอบไปด้วยชนดั้งเดิมอีก 4 เผ่า คือ ชนเผ่าเขมร ชนเผ่าส่วย ชนเผ่าเยอ และชนเผ่าลาว กระจายอยู่ตามอำเภอต่างๆ รายรอบจังหวัด โดยเฉพาะอำเภอที่อยู่ห่างไกลตัวจังหวัด และอำเภอที่อยู่ติดชายแดน ในอำเภอหนึ่งอาจประกอบไปด้วยชนทุกเผ่า (สมัย สุทธิธรรม, 2542 : 61) ซึ่งในการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองที่จะประสบความสำเร็จได้นั้น จะต้องจัดให้สอดคล้องกับพื้นฐานและความหลากหลายทางวัฒนธรรมของผู้ปกครอง จึงจะเกิดการพัฒนารับรู้บรรลุดตามเป้าหมายที่วางไว้ได้ ดังนั้นจึงเป็นที่น่าสนใจว่า การจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองกิจกรรมวิธีใด ที่จะสนองตอบต่อความต้องการและความสนใจของผู้ปกครองเด็กอนุบาลมากที่สุด เพื่อที่ผู้ปกครองจะได้นำความรู้ที่นำไปใช้ในการอบรมเลี้ยงดูบุตรหลานของตนให้เกิดการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูคนหนึ่งในจังหวัดศรีสะเกษ จึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึง สภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อที่จะได้นำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานและเป็นแนวทาง ในการพิจารณาจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองโรงเรียนที่สอนระดับชั้นอนุบาลในจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลให้มากที่สุดต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงและตามความคาดหวังของผู้ปกครองเด็กอนุบาลที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริง และเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นตามความคาดหวัง จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครองของเด็กอนุบาลที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริง กับความคิดเห็นตามความคาดหวังของผู้ปกครองเด็กอนุบาลในการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครอง
4. เพื่อศึกษาลักษณะการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองที่ผู้ปกครองเด็กอนุบาลพึงประสงค์

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ผลการวิจัยในครั้งนี้ สามารถนำมาใช้วางแผนการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับปัจจุบัน ปี 2542 ที่เน้นการศึกษาตามอัธยาศัย และเน้นให้ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยให้สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครอง

2. ข้อมูลความต้องการ สภาพปัญหา ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะต่อกิจกรรมการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองให้เกิดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะผู้ปกครองที่มีความแตกต่างทางภาษา เชื้อชาติ และวัฒนธรรม

3. ข้อมูลที่ได้จะเป็นข้อมูลพื้นฐาน เพื่อใช้ในการพัฒนามาตรฐานการศึกษาสำหรับผู้ปกครองต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 1 และชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ โดยกำหนดลักษณะประชากร คือ เป็นผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนประจำอำเภอ และเป็นโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง จำนวนทั้งสิ้นจำนวน 22 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาล ศึกษาปีที่ 1 และชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ที่ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) จากโรงเรียนจำนวน 11 โรง ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- 1.1 เพศ
- 1.2 อายุ
- 1.3 อาชีพ
- 1.4 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
- 1.5 ความสัมพันธ์ของผู้ปกครองกับเด็ก
- 1.6 เชื้อชาติ
- 1.7 ระดับชั้นเรียนของเด็ก

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง 2 ลักษณะ คือ ตามสภาพความเป็นจริงและตามความคาดหวัง

นิยามศัพท์

เด็กอนุบาล

หมายถึง เด็กที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 1 และอนุบาลศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2542 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ

โรงเรียนอนุบาล

หมายถึง โรงเรียนในสังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ที่จัดการศึกษาในระดับชั้นอนุบาล ปีการศึกษา 2542

การจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง

หมายถึง วิธีการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดู การส่งเสริมพัฒนาการ และการประสานความร่วมมือกับทางโรงเรียน เพื่อส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กจำแนกได้ดังนี้

1. การให้ความรู้แก่ผู้ปกครองโดยตรง หมายถึง วิธีการในการให้ความรู้เกี่ยวกับเด็กในเรื่องที่ผู้ปกครองต้องการรู้และจำเป็นต้องรู้จากโรงเรียนโดยตรงแก่ตัวผู้ปกครองเอง ซึ่งประกอบไปด้วยกิจกรรมดังต่อไปนี้ คือ การฝึกอบรม การประชุม การให้การปรึกษา การจัดห้องสมุดสำหรับผู้ปกครอง บริการสารสนเทศ การเยี่ยมบ้าน การเยี่ยมชมโรงเรียนและชั้นเรียน

2. การให้ความรู้แก่ผู้ปกครองทางอ้อม หมายถึงการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองโดยผ่านทางการทำกิจกรรมร่วมกับทางโรงเรียน ดังนี้

2.1 การมีส่วนร่วมด้านกิจกรรมของผู้ปกครอง หมายถึง การให้ความรู้แก่ผู้ปกครองผ่านทางการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้ปกครองกับทางโรงเรียนด้านกิจกรรม ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้ เป็นผู้ช่วยครู เป็นอาสาสมัครช่วยดูแลเด็ก เป็นวิทยากร ร่วมทำกิจกรรมในวันและโอกาสพิเศษต่างๆ

2.2 การมีส่วนร่วมด้านการบริหารของผู้ปกครอง หมายถึง การให้ความรู้ผู้ปกครองผ่านทางการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้ปกครองกับทางโรงเรียนด้านการบริหาร ในลักษณะที่ผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรมในฐานะผู้ร่วมในการวางนโยบายการบริหารโรงเรียน เป็นกรรมการสมาคมผู้ปกครองและครู เป็นคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของโรงเรียน หรือเป็นที่ปรึกษาของโรงเรียน

ผู้ปกครอง

หมายถึง พ่อ แม่ หรือบุคคลอื่นที่อาจจะเป็นญาติ หรือไม่ใช่ญาติ แต่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเด็ก และทำหน้าที่ในการอบรมเลี้ยงดู ส่งเสียค่าใช้จ่าย และให้การศึกษาแก่เด็กที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาล ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ

ความคิดเห็นของผู้ปกครอง

หมายถึง ทักษะ ความรู้สึก ความเข้าใจ ของผู้ปกครองเด็กอนุบาลที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง จำแนกเป็น 2 ด้าน คือ

ความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริง หมายถึง ความคิดเห็นต่อสภาพที่ผู้ปกครองเด็กอนุบาลได้รับรู้ รับทราบ และรับการปฏิบัติจากทางโรงเรียนในเรื่องการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความเป็นจริง

ความคิดเห็นตามความคาดหวัง หมายถึง สิ่งที่ผู้ปกครองเด็กอนุบาลต้องการให้เกิดขึ้นในการรับความรู้จากทางโรงเรียนในเรื่องการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามที่ผู้ปกครองรู้สึกหรือคิดว่าน่าจะต้องมี

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครอง

หมายถึง ข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของผู้ปกครอง ประกอบด้วย

1. เพศ หมายถึง เพศของผู้ปกครอง ในที่นี้จำแนก เป็น 2 เพศ คือ เพศหญิงและเพศชาย
2. อายุ หมายถึง อายุของผู้ปกครองนับถึงปัจจุบัน จำแนกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้ อายุต่ำกว่า 20 ปี อายุ 20-40 ปี อายุ 41-60 ปี และอายุมากกว่า 60 ปี ขึ้นไป

3. อาชีพ หมายถึง อาชีพปัจจุบันของผู้ปกครองที่ทำรายได้หลักให้กับครอบครัว แบ่งเป็น 6 ประเภท คือ รับราชการค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว พนักงานรัฐวิสาหกิจ เกษตรกรรม รับจ้าง และไม่มียาชีพ

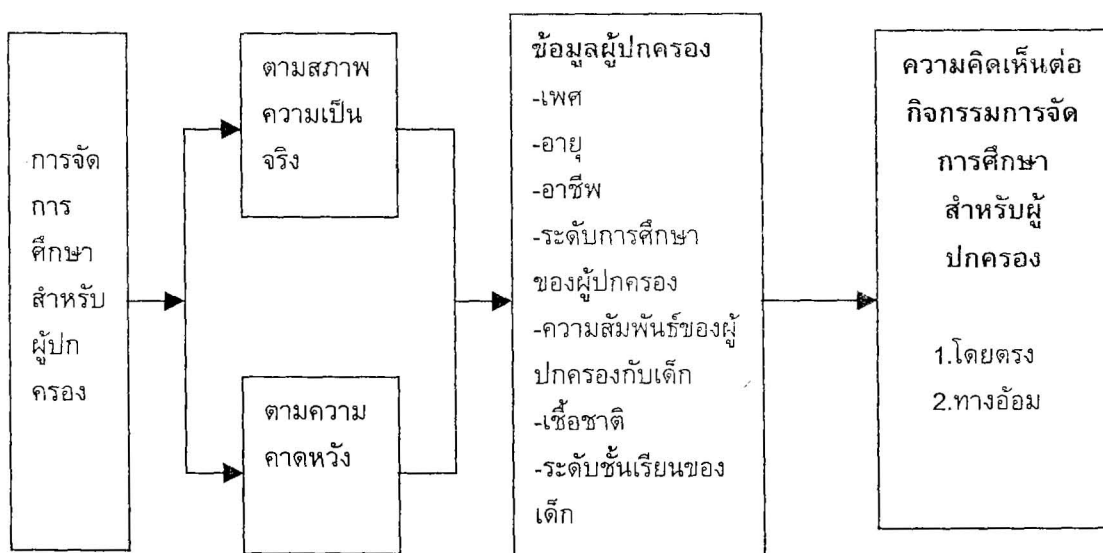
4. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง หมายถึง วุฒิการศึกษาสูงสุดของผู้ปกครอง จำแนกเป็น 6 ระดับ คือ ไม่ได้รับการศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา ประกาศนียบัตรหรืออนุปริญญา ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า และสูงกว่าปริญญาตรี

5. ความสัมพันธ์ของผู้ปกครองกับเด็ก หมายถึง ความเกี่ยวข้องระหว่างผู้ปกครองกับเด็กที่รับผิดชอบเลี้ยงดู แบ่งเป็น 4 กลุ่ม คือ บิดา มารดา ญาติพี่น้อง และบุคคลอื่นที่รับเป็นผู้ปกครอง

6. เชื้อชาติ หมายถึง พื้นเพชาติกำเนิดเดิมของผู้ปกครอง ที่มีทั้งพ่อและแม่ที่มีเชื้อชาติวัฒนธรรมและภาษาเดียวกัน ในกรณีที่ต่างกันให้เลือกเชื้อชาติตามวัฒนธรรมของครอบครัวเป็นหลัก จำแนกเป็น ไทย จีน ลาว เขมร ส่วย และเยอ

7. ระดับชั้นเรียนของเด็ก หมายถึง ระดับชั้นเรียนของเด็กที่ผู้ปกครองเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม โดยจำแนกตามสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 1 และอนุบาลศึกษาปีที่ 2

กรอบความคิดในการศึกษาค้นคว้า

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ผู้ปกครองเด็กอนุบาลที่มีข้อมูลพื้นฐานต่างกันมีความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริง และตามความคาดหวังต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองแตกต่างกัน
2. ความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาลตามสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวังที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองจำแนกตามข้อมูลพื้นฐานมีความสัมพันธ์กัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. การจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง

ในเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองได้ให้รายละเอียดในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

1.1 ความหมายของการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง

ได้มีผู้ให้ความหมายของการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองหรือการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง (Parent Education) ไว้หลายท่าน ดังนี้

กอร์ดอนและบราวน์ (Gordon and Browne, 1985 : 186-187) ได้ให้ความหมายของการศึกษาสำหรับผู้ปกครองว่า หมายถึง การจัดการศึกษาให้แก่ผู้ปกครองที่มีจุดประสงค์ เพื่อพัฒนาทักษะเจตคติ และพฤติกรรม ของการเป็นผู้ปกครองที่เกิดจากความเข้าใจที่ดีเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ด้วยการให้การศึกษที่ออกแบบมาเพื่อให้ผู้ใหญ่สามารถเป็นผู้ปกครองที่ดีขึ้น

ฉันทนา ภาคบงกช (2531 : 1) กล่าวว่า หมายถึง การให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทั้งทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา เป็นการทำความเข้าใจและสร้างทัศนคติที่ถูกต้องในการอบรมเลี้ยงดูเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ในการร่วมมือกันพัฒนาเด็ก โดยใช้สื่อต่างๆ และสื่อมวลชน

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช (2536 : 57) ได้ให้ความหมายของการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองว่า หมายถึง การจัดการศึกษาที่จะช่วยให้ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตัวเด็ก วิธีการอบรมเลี้ยงดู แนวทางในการส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆ ของเด็ก ตลอดจนการดำเนินชีวิตครอบครัวในวิถีทางที่ถูกต้องและเหมาะสม

วรรณ ช้องดารากุล (2539 : 44) กล่าวว่า การให้การศึกษผู้ปกครองเป็นการสร้างความเข้าใจที่ตรงกัน ระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครอง เพื่อนำไปสู่ความร่วมมือในการพัฒนาเด็ก เป็นการสร้างความรู้สึกที่ดีต่อกัน นอกจากจะช่วยให้เด็กไม่ต้องประสบปัญหาความขัดแย้งระหว่างบ้านกับทางโรงเรียนแล้ว ยังทำให้เด็กมีความสุขมีชีวิตที่สมบูรณ์

วาโร เพ็งสวัสดิ์ (2542 : 145) ได้ให้ความหมายของการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองว่า หมายถึง การให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัยเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เป็นการสร้างความเข้าใจ สร้างทัศนคติที่ถูกต้อง ตลอดจนมีบทบาทหน้าที่ในการใช้สื่อต่างๆ เพื่อการอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย

กุลยา ดันติผลาชีวะ (2542 : 6) ได้ให้ความหมายว่า หมายถึง การให้ความรู้ที่ดีเกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กและการพัฒนาคุณภาพชีวิตครอบครัว

สรุปได้ว่า การจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็ก และเพิ่มทักษะความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กตลอดจนแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก โดยเน้นให้เห็นความสำคัญของเด็ก บทบาทหน้าที่และความสำคัญของตนในการพัฒนาเด็กให้เจริญเติบโตเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวและสังคม

1.2 ความสำคัญของการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง

เมื่อพิจารณาถึงบทบาทของผู้ปกครองในสภาวะการณ์ปัจจุบัน ผู้ปกครองส่วนใหญ่จำเป็นต้องออกไปทำงานนอกบ้านเนื่องจากความจำเป็นทางเศรษฐกิจ ถึงแม้ว่าผู้ปกครองจะตระหนักถึงภาระหน้าที่ของตนในการอบรมเลี้ยงดูเด็กให้พร้อมที่จะเจริญเติบโตขึ้นในสังคม แต่มีน้อยคนที่จะทราบว่า ตนควรทำอะไร จึงจะอบรมเลี้ยงดู และเตรียมพร้อมให้แก่เด็กอย่างเหมาะสม จากสภาพปัญหาดังกล่าว ทำให้ผู้ปกครองมีแนวโน้มที่จะส่งเด็กเข้ามาอยู่ในศูนย์เด็กหรือโรงเรียนอนุบาลมากขึ้นตั้งแต่เด็กอายุยังน้อย ทำให้ผู้ปกครองลดบทบาทของตนในการอบรมเลี้ยงดูเด็กโดยคิดว่า โรงเรียนได้ทำหน้าที่แทนตนแล้ว ปัญหาเหล่านี้จึงเป็นแรงผลักดันถึงความจำเป็นที่ผู้ปกครองและครูต้องหันหน้าเข้าหากัน เพื่อทำงานร่วมกัน ในการช่วยเหลือเด็กโดยให้การอบรมเลี้ยงดูเด็กอย่างเหมาะสม และเป็นแนวทางเดียวกันทั้งที่บ้านและโรงเรียน

ด้วยเหตุนี้ การให้การศึกษาแก่ผู้ปกครอง จึงเป็นวิธีการที่สามารถช่วยให้ผู้ปกครองเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ของตนและเห็นความสำคัญของตนในการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ แก่เด็กอย่างเหมาะสม ความรู้และความเข้าใจของผู้ปกครองเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพของเด็กในอนาคต ดังที่ จันทนา ภาคบงกช กล่าวไว้ว่า การให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองจะช่วยลดปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก ซึ่งมีสาเหตุสำคัญมาจากการขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็ก ทั้งนี้ เพราะผู้ปกครองเป็นบุคคลสำคัญที่สุดในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก เพราะเป็นผู้ที่ใกล้ชิดเด็กมากที่สุด (จันทนา ภาคบงกช. 2531 : 4-5) หากผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กก็จะสามารถส่งเสริมเด็กให้มีพัฒนาการด้านต่าง ๆ ตลอดจนสามารถหล่อหลอมให้เด็กเติบโตขึ้น มีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ของสังคม (กานต์ รัตนพันธ์. 2532 : 21)

เบอร์เกอร์ (Berger. 1981 : 150-151) ได้กล่าวถึงความสำคัญในการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองไว้ดังนี้

1. ผู้ปกครองมีแหล่งความรู้และความคิดในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก และจะได้รับการฝึกฝนให้ทำตามความรู้และความคิดนั้นๆ
 2. ผู้ปกครองที่รักและยอมรับเด็กจะทำตามคำแนะนำของผู้รู้ โดยเฉพาะการยอมรับลูกหลานของตนอย่างไม่มีเงื่อนไข
 3. ผู้ปกครองที่มีความรู้เรื่องการพัฒนาเด็ก สามารถเข้าใจและแนวพฤติกรรมของเด็กได้ ซึ่งจะนำไปสู่การปฏิบัติต่อเด็กได้เหมาะสมมากขึ้น
 4. ผู้ปกครองมีความเข้าใจถึงผลของพฤติกรรมของตนที่มีต่อเด็กและจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนให้เหมาะสม
 5. ผู้ปกครองสามารถวิเคราะห์ปัญหาของการอบรมเลี้ยงดูเด็ก สามารถหาความรู้ที่เป็นประโยชน์และสามารถประยุกต์ความรู้นั้นไปใช้แก้ปัญหาได้
 6. ผู้ปกครองมีเทคนิคและทักษะในการจัดสภาพแวดล้อมในบ้าน เพื่อให้การอบรมเลี้ยงดูเด็กและการดำเนินชีวิตในครอบครัวเป็นไปอย่างราบรื่น
 7. ผู้ปกครองจะมีความรู้สึกมั่นคง และสบายใจที่จะคิดทำสิ่งที่ดีที่สุดเพื่อลูกหลานของตนเอง
- เดกเกอร์ และ เดกเกอร์ (Decker and Decker. 1992 : 253) กล่าวถึงประโยชน์และความสำคัญของการศึกษาสำหรับผู้ปกครองไว้ดังนี้

1. ทำให้ผู้ปกครองเกิดความมั่นใจในบทบาทการเลี้ยงดูเด็กของตนเองทำให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาเด็ก

2. ทำให้ผู้ปกครองเกิดการเรียนรู้ เห็นความสำคัญของการศึกษาเด็กเล็ก และเรียนรู้ว่าทำอะไร จะช่วยโรงเรียนเพิ่มประโยชน์ให้ทางการศึกษา
3. ทำให้ผู้ปกครองเห็นคุณค่าในตนเองในการมีส่วนช่วยเหลือการศึกษาให้ดีขึ้น
4. ช่วยให้ผู้ปกครองมีโอกาสในการเสนอข้อแนะนำ และร่วมตัดสินใจ หรือเป็นกรรมการที่ปรึกษาของโรงเรียนในการวางแผนจัดการศึกษาร่วมกับทางโรงเรียน
5. ทำให้เกิดผลสะท้อนที่ดีมาสู่เด็ก เด็กจะได้เห็นความสัมพันธ์ในการทำงานร่วมกัน ความสัมพันธ์ระหว่างกันในสังคม และความเข้าใจของการอยู่ร่วมกันในสังคม
6. ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม ที่อาจจะเป็นในฐานะวิทยากร หรืออาสาสมัคร ช่วยงาน ซึ่งผู้ปกครองอาจมีความสามารถและสิ่งที่น่าสนใจเป็นพิเศษ ที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อสังคมได้

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2536 : 58) ยังได้กล่าวถึงความสำคัญของการให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองไว้ว่า กิจกรรมการให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองเป็นวิธีหนึ่งที่สถานศึกษาปฐมวัยจะสามารถช่วยให้ผู้ปกครองได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับตัวเด็ก วิธีการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก นอกจากนี้ การให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองยังสามารถช่วยสร้างเสริมความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างครูและผู้ปกครอง ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความร่วมมือร่วมใจในการให้การศึกษาแก่เด็ก ดังที่เวอร์นา (ทรงพร สุทธิธรรม, 2534 : 40 ; อ้างอิงจาก Verna, 1972. *Introduction to Early Childhood Education*.) ได้เคยกล่าวไว้ว่า ความคุ้นเคยระหว่างครูกับผู้ปกครองจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับค่านิยมทางการศึกษาซึ่งกันและกัน อันจะช่วยลดปัญหาความขัดแย้งต่อกัน ที่อาจเป็นสาเหตุให้เด็กเกิดความสับสน ดังนั้น การเข้าร่วมกิจกรรมการให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองจึงมีความสำคัญอย่างมากต่อผู้ปกครอง ซึ่งอาจสรุปเป็นข้อๆ ได้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัยในแต่ละช่วงอายุ ซึ่งจะมีผลทำให้ผู้ปกครองเข้าใจพฤติกรรมของเด็กได้ดียิ่งขึ้น
2. ช่วยให้ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการอบรมเลี้ยงดูการเตรียมความพร้อม และการส่งเสริมพัฒนาการเด็กอันจะนำไปสู่การประพฤติปฏิบัติที่ถูกต้องและเหมาะสมต่อไป
3. ช่วยให้ผู้ปกครองเข้าใจถึงผลของการกระทำหรือพฤติกรรมของตนเองที่มีต่อเด็กอันจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองได้อย่างเหมาะสม
4. ช่วยให้ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักการจัดการศึกษาในระดับปฐมวัย ลักษณะ ประเภทและวิธีการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ที่เหมาะสมกับเด็ก
5. ช่วยให้ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจ และฝึกทักษะเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการจัดสภาพแวดล้อมภายในบ้านที่จะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ การอบรมเลี้ยงดู และการดำเนินชีวิตของครอบครัว ให้เป็นไปอย่างถูกต้องและเหมาะสม
6. ช่วยให้ผู้ปกครองเข้าใจถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการปฐมวัยศึกษาและการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูและผู้ปกครองซึ่งจะมีผลต่อตัวเด็กโดยตรง

เท่าที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า ผู้ที่มีบทบาทต่อเด็กมากที่สุดคือ ผู้ปกครอง เพราะเป็นบุคคลแรกที่ใกล้ชิดกับเด็ก อบรมเลี้ยงดู ตั้งแต่เริ่มต้น ดังนั้นการที่ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจในตัวเด็ก จึงนับว่ามีความสำคัญ นอกจากนี้ การให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองจะช่วยสร้างความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครองซึ่งจะนำไปสู่ความร่วมมือในการส่งเสริมให้เด็กพัฒนาอย่างเหมาะสมและเป็นการสร้างความรู้สึที่ดีต่อกัน ซึ่งจะช่วยให้เด็กไม่ต้องประสบกับปัญหาความขัดแย้งระหว่างบ้านกับโรงเรียน ทำให้เด็กมีความสุข

มีชีวิตที่สมบูรณ์ทั้งที่บ้านและโรงเรียน ดังคำกล่าวที่ว่า “ควรพัฒนาผู้ปกครองควบคู่ไปกับพัฒนาเด็ก” เมื่อคุณภาพของเด็กมีผลจากการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองเป็นอย่างมากเช่นนี้ การให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองจะช่วยให้เด็กได้รับการพัฒนาและช่วยลดปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับตัวเด็ก ซึ่งมีสาเหตุสำคัญมาจากการขาดความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กของผู้ปกครองนั่นเอง

1.3 จุดประสงค์ของการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง

แม้ว่าการเลี้ยงดูเด็กจะเป็นธรรมชาติของมนุษย์ก็ตาม แต่วิธีการเลี้ยงดูเด็กจะมีความแตกต่างกัน ซึ่งการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง นอกจากช่วยให้ผู้ปกครองมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการเลี้ยงดูเด็ก และพัฒนาการของเด็กแล้ว การศึกษาสำหรับผู้ปกครองยังช่วยสร้างเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับพ่อแม่ ป้องกันปัญหาพ่อแม่เลี้ยงดูลูกที่ไม่ถูกต้องด้วย จุดประสงค์ของการศึกษาสำหรับผู้ปกครองมีดังนี้ (กุลยา ตันติผลาชีวะ. 2542 : 8-9)

1. สร้างเสริมความรู้ของผู้ปกครองเกี่ยวกับธรรมชาติและพัฒนาการของเด็ก การมีความรู้ที่ถูกต้องจะช่วยให้ผู้ปกครองเข้าใจพฤติกรรมเด็ก และสามารถส่งเสริมพัฒนาการเด็กตามวัยได้อย่างถูกต้อง
 2. สร้างเสริมความเข้าใจบทบาทของผู้ปกครอง และอิทธิพลของครอบครัวที่มีต่อเด็ก เนื้อหาการศึกษาที่ให้แก่ผู้ปกครองเพื่อสร้างเสริมความเข้าใจบทบาทของผู้ปกครองและอิทธิพลของผู้ปกครอง ควรจะเกี่ยวกับการเป็นตัวอย่างแก่เด็ก, การเป็นผู้สั่งสอนอบรม, การเป็นตัวกระตุ้นและแรงจูงใจ ให้เด็กได้คิด ได้เรียน มีวินัยและจริยธรรม, การเป็นผู้สร้างเสริมบรรยากาศที่สุนทรีย์ของครอบครัว, การเป็นผู้ให้คำปรึกษา และสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นกับเด็ก
 3. สร้างเจตคติที่ถูกต้องในการเลี้ยงดูเด็ก ป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาทางจิตสังคม
 4. สร้างความมั่นใจให้กับผู้ปกครองในการดูแลเด็ก จากครูหรือผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ โดยตรงทางด้านเด็ก จิตวิทยาพัฒนาและการศึกษา
 5. สร้างความร่วมมือในการพัฒนาเด็ก ระหว่างผู้ปกครองกับทีมผู้ให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง
- ในด้านโรงเรียน การศึกษาสำหรับผู้ปกครอง จะเป็นตัวเชื่อมระหว่างครูและผู้ปกครอง ในการที่จะเข้าใจเด็กร่วมกัน ครูเป็นผู้แปลพฤติกรรมเด็กให้ผู้ปกครองรับรู้ ให้คำแนะนำเพื่อแก้ปัญหา แสดงวิธีการที่เหมาะสม ให้ผู้ปกครองได้รับทราบ รวมถึงการแนะนำหนังสือที่น่าสนใจ ซึ่งการศึกษาสำหรับผู้ปกครองนี้ อาจถูกกำหนดเป็นแผนมาก่อนหรือเกิดขึ้นโดยปัจจุบันก็ได้ ข้อมูลที่ทางโรงเรียนจะให้ป็นความรู้แก่ผู้ปกครองได้แก่ หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนของทางโรงเรียน, แนะนำอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทางโรงเรียนใช้, วิธีการที่ผู้ปกครองจะช่วยเสริมการเรียนรู้แก่เด็กอย่างต่อเนื่องจากโรงเรียน, การเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน ฯลฯ กิจกรรมต่างๆ ดังกล่าว หากผู้ปกครองเข้าใจ จะมีส่วนในการสร้างเสริมการเรียนรู้และความเข้าใจโรงเรียนให้กับเด็ก ทั้งทางตรงและทางอ้อม

คลิกและคลิก (Click and Click. 1990 : 323) ได้พูดถึงเป้าหมายของการให้การศึกษาผู้ปกครองเพิ่มเติม ว่ามีเป้าหมายดังนี้

1. ทำให้เกิดการมีส่วนร่วม แลกเปลี่ยนทัศนคติระหว่างผู้ปกครองกับทางโรงเรียน ในเรื่องของการศึกษาและการดูแลเด็ก
2. ช่วยให้ผู้ปกครองเห็นคุณค่า และตระหนักถึงความสามารถของตนเองในการเลี้ยงดูเด็ก ผู้ปกครองส่วนมากมีวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่ดีอยู่แล้ว แต่ในบางครั้งยังรู้สึกว่ายังไม่พอ การช่วยให้ผู้ปกครองตระหนักถึงความสามารถของตนเองและการให้ความไว้วางใจในผู้ปกครองจะช่วยให้ผู้ปกครองรู้สึกว่าคุณเองเลี้ยงลูกได้ถูกต้องแล้ว

3. ช่วยให้พ่อแม่มีข้อมูลข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับพัฒนาการของเด็ก พ่อแม่หลาย ๆ คนมีประสบการณ์ในการเลี้ยงดูเด็กน้อย และมักจะรู้สึกว่ามีบางสิ่งที่เด็กทำอยู่ผิดปกติ ความรู้เกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กจะช่วยให้ผู้ปกครองเข้าใจพฤติกรรมพัฒนาการแต่ละขั้นของเด็กได้ดี

4. เพื่อชี้แจงถึงหลักสูตร และการวางแผนจัดกิจกรรมของโรงเรียน ผู้ปกครองจะได้รับทราบ ว่าทำไมครูต้องมีการเตรียมกิจกรรมต่าง ๆ และวัสดุต่าง ๆ ไว้ มีวิธีการใช้อย่างไร ผู้ปกครองจำเป็นต้องเข้าใจถึงการเล่นของเด็ก และสิ่งที่ได้มาจากการมีส่วนร่วมในกลุ่ม

5. ช่วยให้ผู้ปกครองเข้าใจวิธีการที่เด็กเรียนรู้ ผู้ปกครองบางคนเชื่อว่า การเรียนรู้ได้จากการสอนของครูเท่านั้น จึงต้องให้ความรู้ที่เด็ก ๆ เกิดการเรียนรู้เมื่อเด็ก ๆ ได้เล่น และเด็กมีวิธีการเรียนรู้หลาย ๆ วิธีที่แตกต่างกัน ผู้ปกครองสามารถสนับสนุนให้เกิดประสบการณ์และการเรียนรู้ที่บ้านด้วยเช่นกัน

6. เพื่อแนะนำผู้ปกครองถึงวิธีการที่หลากหลาย ในการใช้วัสดุอุปกรณ์ทางการศึกษา ผู้ปกครองสามารถช่วยเด็กในการหาวัสดุอุปกรณ์ เพื่อสร้างเสริมให้เด็กมีประสบการณ์ในการเรียนรู้

สอดคล้องกับ เดกเกอร์และเดกเกอร์ (Decker and Decker. 1992 : 384) ให้ความเห็นว่า การศึกษาสำหรับผู้ปกครองมีวัตถุประสงค์เฉพาะ คือ

1. เพื่อให้ผู้ปกครองเกิดการเรียนรู้ที่มากขึ้น เกี่ยวกับการเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็ก

2. เพื่อให้ผู้ปกครองเกิดความศรัทธาเกี่ยวกับการพัฒนา เพื่อสร้างความเข้าใจถึงพฤติกรรมและการเลี้ยงดูเด็กที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนาการของเด็ก

3. เพื่อสร้างความเข้าใจในเรื่องของเหตุผลของการจัดการศึกษาปฐมวัยในห้องเรียน สารสำคัญของหลักสูตร วิธีการและการสนับสนุนกิจกรรม

4. เพื่อให้มีตัวแทนของผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง ด้วยตัวเขาเอง

5. เพื่อให้เป็นความสำคัญส่วนหนึ่งของกระบวนการให้การศึกษา มีการแลกเปลี่ยนทัศนคติที่ร่วมกันระหว่างผู้ปกครองกับทางโรงเรียน

ดังนั้นวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายในการให้การศึกษาผู้ปกครอง จึงเป็นการประสานความร่วมมือระหว่างบ้านกับทางโรงเรียน เพื่อให้ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมชาติ พัฒนาการ และกระบวนการเรียนรู้ของเด็กนั่นเอง

1.4 รูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง

ในการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองนั้น ได้มีผู้แบ่งรูปแบบการให้การศึกษาออกเป็นหลายรูปแบบด้วยกัน อาทิเช่น แบ่งเป็นการจัดการศึกษาแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2536 : 58) แบ่งเป็นแบบใช้โรงเรียนเป็นฐานและใช้บ้านเป็นฐาน (हररररर नीलवीरररर. 2535 : 245 – 249) ซึ่งในแต่ละรูปแบบมีวิธีการที่คล้ายคลึงกัน แต่แตกต่างกันในลักษณะของกิจกรรม ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้แบ่งรูปแบบการให้การศึกษาผู้ปกครองออกเป็น 2 รูปแบบ ตามลักษณะของกิจกรรม ดังนี้ (กุลยา ตันติผลาชีวะ. 2542 : 35)

1. การให้การศึกษาผู้ปกครองโดยตรง

2. การให้การศึกษาผู้ปกครองทางอ้อม

2.1 การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของผู้ปกครอง

2.2 การมีส่วนร่วมด้านการบริหาร

ดังมีรายละเอียดของแต่ละรูปแบบการให้การศึกษา ดังนี้

1. รูปแบบการให้การศึกษาผู้ปกครองโดยตรง หมายถึง การให้ความรู้เกี่ยวกับเด็กในเรื่องที่ผู้ปกครองต้องการรู้และจำเป็นต้องรู้จากโรงเรียนโดยตรงแก่ผู้ปกครอง ซึ่งประกอบไปด้วยกิจกรรมดังต่อไปนี้ การฝึกอบรม , การประชุม , การให้การปรึกษา, ห้องสมุดสำหรับผู้ปกครอง, บริการสารสนเทศ, การเยี่ยมบ้าน, และการเยี่ยมชมโรงเรียน

1.1 การฝึกอบรม

การฝึกอบรม เป็นการจัดการศึกษาให้แก่ผู้ปกครองโดยตรง ในรูปการสอนเป็นชั้นเรียน โดยเนื้อหาความรู้ทางหน่วยงานผู้จัดเป็นผู้กำหนด หรือนำประเด็นมาจากที่ผู้ปกครองให้ความสนใจ ซึ่งอาจจัดเป็นรายบุคคลหรือรายกลุ่มขึ้นอยู่กับสภาพการณ์ ปัญหา และจุดประสงค์ของการศึกษา โดยจัดเป็นหลักสูตรระยะสั้นเจาะจงเนื้อหาที่ต้องการให้แก่ผู้ปกครอง ซึ่งจุดประสงค์ในการฝึกอบรมเพื่อให้ผู้ปกครองตระหนักถึงความสำคัญของตนในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก การเข้าใจเด็ก และการเพิ่มพูนความรู้วิธีการเลี้ยงและสอนเด็ก (กุลยา ตันติผลาชีวะ. 2542 : 36)

รีด, การ์ดเนอร์ และมาห์เลอร์ (หรรษา นิลวิเชียร. 2535 : 245 ; อ้างอิงจาก Read & Gardner & Mahler. 1987. *Early Childhood Program : Human Relationship and Learning.*) ได้กล่าวถึงข้อมูลที่พ่อแม่ควรรู้ และควรจัดไว้ในโปรแกรมครอบครัวศึกษา ว่าควรประกอบด้วย

1. คุณค่าของการเล่นและกิจกรรมสำหรับเด็ก โดยเน้นการให้เด็กได้สัมผัสสิ่งของ และสำรวจให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
2. ชนิดของวัสดุสำหรับเล่น และโอกาสที่ควรให้เด็กเล่น ตามระดับอายุและ พัฒนาการ เน้นวัสดุง่าย ๆ ให้เด็กได้แสดงบทบาทสร้างสรรค์ และเครื่องมือที่สามารถจัดทำเองได้
3. วิธีช่วยให้เด็กพัฒนาความสามารถในการพูด รวมถึงการสนทนากับเด็ก การหาหนังสือมาให้เด็กอ่านหรืออ่านให้เด็กฟัง การเล่านิทาน
4. ความรู้เกี่ยวกับวิธีการเรียนของเด็ก คุณค่าของการตอบคำถามของเด็ก การช่วยให้เด็กตั้งคำถามและการช่วยให้เด็กค้นพบตัวเอง
5. เข้าใจวิธีการช่วยให้เด็กพัฒนา เช่น การให้คำแนะนำในทางบวก ให้ประสบการณ์ที่เหมาะสม ให้เวลาเด็กอย่างเพียงพอ เตรียมให้เด็กรับสถานการณ์ที่ยากขึ้น แสดงบทบาทการช่วยเหลือมากกว่าการวิพากษ์วิจารณ์
6. การช่วยให้เด็กแยกความจริงและความฝันออกจากกัน แต่ยังคงสนุกสนานกับการใช้จินตนาการ
7. การแสดงความรู้สึกรับออกมากเป็นคำพูด
8. คุณค่าของการเล่นกับเพื่อน
9. ข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการ และความเจริญงอกงามของเด็ก และความแตกต่างระหว่างบุคคล
10. เข้าใจขั้นตอนพัฒนาการทางสติปัญญา การสร้างมโนทัศน์ คุณค่าของจินตนาการในกระบวนการคิด และการจัดประสบการณ์หลากหลาย เพื่อส่งเสริมความเจริญงอกงามทางสติปัญญา

1.2 การประชุม

เป็นการจัดพบกันระหว่างครูกับผู้ปกครอง และผู้ปกครองกับผู้ปกครอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็ก ซึ่งควรจัดในช่วงเวลาที่ผู้ปกครองสามารถมาได้ เช่น เวลาเย็น หรือวันเสาร์ วันอาทิตย์ โดยจัดให้มีการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น จัดฉายสไลด์ เชิญวิทยากรมาบรรยายให้ฟัง จากการอภิปราย ผู้ปกครองอาจจะเรียนรู้จากกันและกัน และเข้าใจว่ายังมีผู้ปกครองคนอื่นๆ ที่พบเห็นเหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกัน ขณะที่ผู้ปกครองแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน ครูก็ยังได้เรียนรู้เรื่องราวจากผู้ปกครองอีกด้วย บางครั้งอาจจะมีการจัดพบปะ เฉพาะพ่อหรือแม่ เพื่อให้เข้าใจปัญหาเฉพาะเรื่องหรือจัดพบทั้งพ่อแม่ (เยาวยา เดชะคุปต์. 2525 : 74 - 75) นอกจากนั้นอาจจัดในรูปแบบการประชุมเชิงปฏิบัติการ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เข้าประชุมได้ฝึกปฏิบัติจริง ตัวอย่างเช่น การทำภาพตัดต่อ การทำของเล่น การวาดภาพระบายสี การปั้น การแต่งเพลงเด็ก ฯลฯ

การเตรียมการล่วงหน้าสำหรับการจัดประชุม มีดังนี้ (हररषषष ढलवलषषष. 2535 : 239 - 241)

1. ส่งคำถามให้ผู้ปกครองได้ทราบล่วงหน้า เพื่อที่จะได้เตรียมคำตอบในวันประชุม คำถามเหล่านั้น ได้แก่

- เด็กพูดถึงกิจกรรมอะไรบ้างที่บ้าน
- กิจกรรมอะไรบ้างที่ส่งเสริมสติปัญญาเด็ก
- เด็กสนุกสนานกับกิจกรรมอะไร
- เด็กกลัวอะไรบ้าง
- เด็กสนใจทำกิจกรรมอะไรเป็นพิเศษ

คำถามที่ผู้ปกครอง อาจเตรียมมาถามครูได้แก่

- เด็กมีความประพฤติอย่างไรที่โรงเรียน
- เด็กเลือกอ่านหนังสือที่เหมาะสมกับระดับของตนหรือไม่
- ครูต้องการให้พ่อแม่ผู้ปกครองช่วยเด็กทำการบ้านหรือไม่

2. ครูควรเตรียมเอกสาร ข้อมูลต่างๆ ตลอดทั้งปี เช่น รายงานผลการเรียนของเด็ก แบบทดสอบ สมุดแบบฝึกหัด งานศิลปะ ฯลฯ โดยเก็บไว้ในแฟ้มของเด็กแต่ละคน และนำไปคุยกับผู้ปกครองในวันประชุม เมื่อถึงกำหนดวันประชุม ครูควรทบทวนวัตถุประสงค์ของการประชุม ใช้ทักษะในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ และมีการวางแผนร่วมกัน ตัวอย่างวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน มีดังนี้

- เพื่อให้พ่อแม่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการศึกษาของเด็ก
- เพื่อเก็บหลักฐานความก้าวหน้าของเด็กให้พ่อแม่
- เพื่ออธิบายโปรแกรมการศึกษาเป็นรายบุคคล
- เพื่อเรียนรู้สิ่งแวดล้อมของเด็ก
- เพื่อเปิดโอกาสให้พ่อแม่ได้แสดงความรู้สึก ตอบคำถาม และแสดง

ความต้องการหรือความคิดเห็น

- เพื่อให้เข้าใจความคาดหวังของพ่อแม่
- เพื่อจัดตั้งเครือข่ายการสื่อสารระหว่าง ครู-พ่อแม่-เด็ก
- เพื่อวางแผนเป้าหมายความร่วมมือสำหรับการศึกษาของเด็ก

ในขณะที่มีการประชุม ครูควรสร้างความรู้สึกร่วมกันกับพ่อแม่ ไม่ควรแยก

บทบาทพ่อแม่-ครู ออกจากกัน นั่นก็คือ ใช้คำพูดที่แสดงถึงความรับผิดชอบร่วมกัน เช่น เราจะช่วยเด็กแก้ปัญหาอย่างไร เราจะช่วยเด็กทางด้านจิตใจอย่างไร เป็นต้น ข้อเสนอแนะในการสร้างความรู้สึกให้เกิดขึ้นแก่พ่อแม่ดังกล่าวข้างต้น ได้แก่

- การรู้จักชื่อ พ่อแม่ ผู้ปกครอง
- จัดการประชุมที่เป็นส่วนตัว
- รู้เวลาที่แน่นอน
- ใช้คำศัพท์ที่เข้าใจทั้งสองฝ่าย
- ไม่ใช่คำย่อที่เกี่ยวกับหน่วยงาน แบบทดสอบ ฯลฯ
- เตรียมคำถามที่แสดงความสนใจในตัวเด็ก
- บอกให้พ่อแม่ทราบว่า ครูยินดีตอบคำถามตลอดเวลา
- เริ่มการสนทนาด้วยการพูดเกี่ยวกับสิ่งที่ดีในตัวเด็ก
- ตรวจสอบเพิ่มข้อมูลประจำตัวเด็กก่อนการประชุม
- สนทนาเกี่ยวกับพัฒนาการของเด็กในโรงเรียน
- กระตุ้นให้พ่อแม่พูด ประมาณ 50% ของเวลา
- ใช้คำถามเป็นระยะ เพื่อให้พ่อแม่แสดงความคิดเห็น
- จดบันทึกความคิดเห็นของพ่อแม่ระหว่างการประชุม
- มองตาผู้สนทนา
- แสดงพฤติกรรมความสนใจ เช่น พยักหน้า
- อย่าเพิกเฉยคำถามของพ่อแม่
- ชื่อสัตย์และไวต่อความรู้สึกของพ่อแม่
- สนทนาเกี่ยวกับการสังเกต และงานที่เป็นรูปธรรมของเด็ก
- สนใจในรายละเอียดเฉพาะมากกว่าสิ่งกว้างๆ ทั่วไป
- ประเมินความต้องการ และเลือกวิธีแก้ไขข้อบกพร่อง
- ประเมินข้อเด่น และเลือกวิธีเสริม
- วางแผนเป้าหมายการศึกษาที่จะดำเนินต่อไป
- แจกแจงและสรุปการสนทนา

บทบาทที่สำคัญของครูในการผลักดันให้การประชุมประสบผลสำเร็จมีดังนี้

(วรนาท รักสกุลไทย. 2535 : 22)

1. กระตุ้นให้ผู้ปกครองตระหนักว่า การมาประชุมเป็นภาระหน้าที่สำคัญของตนเพราะเป็นการร่วมมือกับครูทำงานเพื่อเด็ก
2. พูดให้ตรงประเด็นเกี่ยวกับเรื่องที่เชิญมาพบ และเปิดบรรยากาศทักทายผู้ปกครองด้วยคำพูดที่ไม่ทำให้ผู้ปกครองอึดอัด หรือถูกข่มขู่ อาทิเช่น ใช้คำพูดว่า “ตอนนี้โรงเรียนเราเปิดมา 2-3 สัปดาห์แล้ว โรงเรียนอยากจะมีครูผู้ปกครองมาพบปะพูดคุยกันบ้าง คุณคิดว่าลูกของคุณปรับตัวเข้ากับโรงเรียนได้หรือยังคะ” คำถามลักษณะนี้จะง่ายสำหรับผู้ปกครองที่จะตอบเกี่ยวกับเด็ก ครูอาจจะถามต่อไปว่า “คุณคิดว่าลูกของคุณอยู่ที่โรงเรียนนี้ มีอะไรที่ทำให้ลูกของคุณเหนื่อยเกินไปหรือเปล่า” พร้อมกันนี้ครูควรเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้แสดงความคิดเห็นโดยตรงไปตรงมาเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้วย

3. แสดงให้ผู้ปกครองเห็นว่า ครูมีความสนใจและอยากรู้จักลูกของเขาจริงๆ ในระหว่างที่มีการพบปะกันครั้งแรกๆ

4. ไม่วิพากษ์วิจารณ์ หรือแสดงทัศนคติที่ไม่ดีต่อเด็ก เพราะจะทำให้ผู้ปกครองรู้สึกต่อต้าน แต่ควรพูดให้ผู้ปกครองเข้าใจและร่วมมือกับครูแก้ไขปัญหา ตัวอย่างเช่น เมื่อครูพบพฤติกรรมที่เป็นปัญหาสำหรับเด็ก ครูอาจจะเล่าให้ผู้ปกครองฟังและสรุปว่า “...ที่ได้เล่ามาทั้งหมดนี้ คือ สิ่งที่เราได้พบ คุณคิดว่าอะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้ลูกของคุณเป็นเช่นนี้” เมื่อผู้ปกครองได้ยินอาจจะเต็มใจให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเด็ก

5. กระตือรือร้น ไม่เพิกเฉยต่อปัญหาเด็ก และต้องรีบวินิจฉัยว่าปัญหานั้น หมายถึงอะไร อะไรเป็นสาเหตุ และวิธีแก้ไขนั้นทำอย่างไร ก่อนที่จะเชิญผู้ปกครองมาพบ เพราะยิ่งปล่อยไว้อาจจะทำให้ปัญหานั้นแก้ไขยาก

6. หลีกเลี่ยงการวินิจฉัยพฤติกรรมเด็ก โดยที่ครูไม่มีความรู้ในเรื่องจิตวิเคราะห์ บางปัญหาที่มีความรุนแรงควรขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ แต่ไม่ใช่เป็นผู้คอยให้คำตอบ เช่น แนะนำให้ผู้ปกครองไปพบนักจิตวิทยาเด็ก แต่ทั้งนี้ครูจะต้องรู้จักนักจิตวิทยาเด็กคนนั้นเป็นอย่างดี พอที่จะสร้างความมั่นใจให้กับผู้ปกครองที่จะกล้าเล่าปัญหาส่วนตัวให้ฟัง

7. เป็นผู้อ่อนน้อม สร้างความไว้วางใจและศรัทธาให้กับผู้ปกครอง โดยไม่นำความลับหรือปัญหาของผู้ปกครองหรือเด็กไปเปิดเผยให้เสียหาย

8. ให้ความสำคัญผู้ปกครองในการหาทางช่วยเหลือแก้ไขปัญหาย่อยๆ อย่าใช้คำพูดที่ทำให้ผู้ปกครองรู้สึกว่าตนเองกำลังถูกตำหนิ

9. เตรียมผลงานต่างๆ ของเด็กมาให้ผู้ปกครองได้ชมด้วย เมื่อพบปัญหาจะได้ช่วยกันหาทางแก้ไข

10. ในบางโอกาสที่มีการประชุมผู้ปกครองร่วมกัน ครูจะต้องสร้างบรรยากาศในการประชุมให้มีการอภิปรายอย่างเป็นวิชาการ โดยไม่ก้าวท่ายปัญหาของผู้อื่น และต้องสามารถดำเนินการอภิปรายให้ผ่านไปอย่างราบรื่น

เมื่อโรงเรียนกำหนดโปรแกรมการประชุมแล้ว โรงเรียนจะต้องมีจุดหมายเชิญชวนล่วงหน้าเพื่อกระตุ้นให้ผู้ปกครองเข้าร่วม และจะได้บันทึก วัน เวลา นัดไว้ หรืออาจใช้วิธีให้ผู้ปกครองบอกต่อเพื่อให้ผู้ปกครองท่านอื่นๆ รู้สึกว่าเขามีความสำคัญต่อกลุ่มด้วย ในกรณีที่ผู้ปกครองไม่ค่อยสนใจกิจกรรมของโรงเรียน ครูอาจใช้เทคนิคการจูงใจ คือ การออกรางวัล จีบสลาก ฯลฯ แต่วิธีที่ดีที่สุด คือ การทำให้ผู้ปกครองได้ตระหนักถึงความสำคัญ และเกิดความสนใจร่วมกัน ซึ่งเมื่อผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ส่วนตัวเกิดขึ้นแล้ว ก็จะทำให้บรรยากาศของความร่วมมือตามมา ดังนั้น ในการเชิญถ้าทำให้ผู้ปกครองรู้สึกว่าโปรแกรมของโรงเรียนน่าสนใจเขาก็จะเสนอตัวเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งจะทำให้การประชุมครั้งต่อไปประสบความสำเร็จด้วย

1.3 การให้การปรึกษา

การให้การปรึกษาเป็นกระบวนการช่วยเหลือและให้การศึกษารายบุคคล โดยใช้พื้นฐานความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เพื่อให้เกิดความเข้าใจปัญหา พัฒนาการปฏิบัติอย่างมีเหตุผล การให้การปรึกษามี 6 ประเภท คือ (กุลยา ตันติผลาชีวะ. 2542 : 40)

1.3.1 การปรึกษาเพื่อการสนับสนุน เป็นการให้การปรึกษาเพื่อให้การสนับสนุนแนวคิด แผน หรือข้อชี้แนะ ด้วยวิธีให้ผู้รับการปรึกษามีความเข้าใจในปัญหาของตน ความรู้สึก แนวคิดของตนในการแก้ปัญหาและวิถีทางที่เหมาะสม ถูกต้องด้วยเหตุผล

1.3.2 การปรึกษาเพื่อรับข้อความรู้ เป็นการให้ความรู้ตามประเด็นปัญหาที่แม่นยำตรงตามหลักการ ทฤษฎี ที่มีความชัดเจน ผู้รับการปรึกษาสามารถเข้าใจและนำไปใช้เพื่อปฏิบัติการได้

1.3.3 การให้การปรึกษาทางการศึกษา เป็นการให้ความรู้ อบรม สั่งสอนตามปัญหาเฉพาะบุคคล

1.3.4 การให้การปรึกษาปัญหาภาวะวิกฤติ เช่น ปัญหาความเครียด ปัญหาอุบัติเหตุ เป็นต้น เป็นการปรึกษาเพื่อให้แนวทางแก้ปัญหา

1.3.5 การให้การปรึกษาปัญหาไม่สบายใจจากสิ่งแวดล้อมและสังคม รวมถึงความเชื่อ และศรัทธา เป็นการปรึกษาเพื่อการระบาย

1.3.6 การให้การปรึกษาปัญหาความทุกข์ใจในอารมณ์

1.4 ห้องสมุดสำหรับผู้ปกครอง

การให้การศึกษาดังกล่าวอีกลักษณะหนึ่งแก่ผู้ปกครองคือ การจัดห้องสมุดสำหรับผู้ปกครอง ที่ผู้ปกครองใช้ในทางค้นคว้าหาความรู้ได้ บริการห้องสมุดสำหรับผู้ปกครองนี้ อาจจัดเป็นส่วนหนึ่งของห้องสมุดโรงเรียน หรือแยกส่วน ขึ้นอยู่กับสมรรถนะของโรงเรียน สิ่งที่สำคัญคือ ความสะดวกของผู้ปกครองในการใช้บริการ (กุลยา ตันติผลาชีวะ. 2542 : 41)

ลักษณะของห้องสมุดผู้ปกครองจัดได้เป็น 3 ลักษณะ ดังนี้

1. ห้องสมุดหนังสือสำหรับผู้ปกครองและเด็ก เป็นห้องสมุดที่ให้บริการเอกสาร สิ่งพิมพ์ และหนังสือที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการเด็ก การเลี้ยงเด็ก การศึกษาปฐมวัย นิทานสำหรับเด็ก เป็นต้น

2. ห้องสมุดของเล่น เป็นห้องที่จัดให้มีของเล่นชนิดต่าง ๆ ที่ผู้ปกครองและเด็กสามารถใช้เล่น หรือขอยืมไปเล่นกับเด็กที่บ้านได้

3. ศูนย์สื่ออุปกรณ์สำหรับเด็ก มีลักษณะคล้ายกับห้องสมุดของเล่น แต่มีขอบเขตกว้างขวางกว่า ศูนย์สื่ออุปกรณ์นี้จะประกอบด้วย หนังสือวารสาร อุปกรณ์เล่นเกม ของเล่นต่าง ๆ วิดีโอสำหรับเด็ก วิธีการทำของเล่นจากเศษวัสดุต่าง ๆ เป็นต้น ศูนย์สื่ออุปกรณ์นี้ นอกจากจะให้เด็กและผู้ปกครองเข้าเล่น แล้วยังมีบริการให้ขอยืมกลับบ้านได้

1.5 บริการสารสนเทศ

บริการสารสนเทศที่โรงเรียนสามารถจัดให้แก่ผู้ปกครองเพื่อเพิ่มพูนความรู้ได้คือ สื่อเทคโนโลยี และสื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งแบ่งออกเป็น

1. สื่อสิ่งพิมพ์ ทางโรงเรียนสามารถจัดทำได้ดังนี้

1.1 จัดทำคู่มือสำหรับผู้ปกครอง โดยมีหลักการในการจัดทำ คือ (Decker and Decker. 1992 : 369)

- ควรมีข้อมูลเกี่ยวกับปรัชญาและนโยบายของการจัดการศึกษา ที่โรงเรียนยึดเป็นแบบอย่าง

- มีรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลในด้านต่าง ๆ ทั้งที่เป็นนโยบายและแนวปฏิบัติของโรงเรียน เช่น โครงการพิเศษสำหรับเด็ก เวลาทำการของบุคลากร อัตราค่าบำรุงการศึกษา อายุเด็กแรกเข้า การสร้างภูมิคุ้มกันโรคให้เด็ก คำแนะนำเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพและความปลอดภัยให้กับเด็ก

รูปแบบและวิธีการรายงานพัฒนาการเด็กให้ผู้ปกครองทราบ รายการสิ่งของที่ผู้ปกครองควรเตรียมให้เด็กมาโรงเรียนและแนวทางที่ผู้ปกครองจะให้ความร่วมมือในการกำหนดการประชุมผู้ปกครอง

- มีการปรับปรุงข้อมูลในคู่มือผู้ปกครองให้ถูกต้องอยู่เสมอ
- รูปแบบและรูปเล่มของคู่มือผู้ปกครองควรมีความสวยงาม น่าอ่าน

มีรูปภาพประกอบ พร้อมทั้งให้ความสะดวกแก่ผู้อ่าน

- ข้อมูลในคู่มือผู้ปกครองควรมีความถูกต้องชัดเจน ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองจะต้องใช้เป็นคู่มือในการหาข้อมูลด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับโรงเรียนที่ผู้ปกครองต้องการทราบ
- ภาษาที่ใช้ควรเป็นภาษาที่เข้าใจง่าย หลีกเลี่ยงการใช้ศัพท์เทคนิค

1.2 จดหมายข่าว (Decker and Decker, 1992 : 378) จดหมายข่าวจะช่วย

ให้ผู้ปกครองกับเด็กได้รับการพัฒนา การติดต่อความสัมพันธ์ระหว่างคณะทำงานกับผู้ปกครอง การแนะนำในจดหมายข่าว จะต้องรวมทั้งการประกาศเกี่ยวกับกิจกรรมในแต่ละวัน กิจกรรมพิเศษ การเสนอกิจกรรมการเรียนรู้ที่บ้าน วิธีการที่จะทำให้การเรียนรู้เกิดผล การแนะนำหนังสือใหม่ การเล่นเกม วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ รายการโทรทัศน์สำหรับเด็ก และอุปกรณ์ในการช่วยเหลือผู้ปกครอง

1.3 แผ่นพับ ใช้เพื่อชี้แจงให้ผู้ปกครองได้ทราบว่า โรงเรียนกำลังจัดประชุมหรือมีกิจกรรมพิเศษบางอย่าง โดยอาจส่งแผ่นพับไปให้ผู้ปกครองที่บ้าน หรือติดไว้ตามบอร์ดต่าง ๆ ที่สามารถมองเห็นได้ง่าย

2. การใช้โทรศัพท์ การให้ความรู้แก่ผู้ปกครองโดยใช้วิธีการโทรศัพท์นี้ช่วยให้เกิดความคล่องตัว ประหยัด รวดเร็วและสะดวก สามารถทำได้เมื่อต้องการแจ้งข่าวสารอย่างกระตือรือร้น แจ้งเรื่องการเจ็บป่วยของเด็กหรือแจ้งข่าวดีให้ผู้ปกครองทราบถึงความสำเร็จหรือความก้าวหน้าของเด็กที่ได้รับในกิจกรรมบางอย่างเพื่อที่ผู้ปกครองจะได้ให้คำชมเชยเด็กเมื่อถึงบ้าน บางครั้งผู้ปกครองอยู่ไกลหรือทำงานผลัดเป็นกะไม่สะดวกในการมาพบครูแต่ต้องการคำปรึกษาในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเด็กก็สามารถใช้โทรศัพท์ติดต่อกันได้ การให้บริการสารสนเทศทางโทรศัพท์ มีรูปแบบของการจัดบริการต่าง ๆ ดังนี้ (กุลยา ตันติผลาชีวะ. 2542 : 41-42)

2.1 โทรศัพท์ความรู้ จัดเป็นชุด ชุดละ 5 นาที เปิดสั้น ๆ ตอนเย็น ถ้าผู้ปกครองต้องการ วันละ 10 – 30 นาที

2.2 โทรศัพท์แนะนำการบ้าน จัดตารางเวลาและแจ้งให้ทางบ้านทราบ เมื่อต้องการปรึกษาการบ้านจะได้ติดต่อปรึกษาได้ตามตารางเวลาที่โรงเรียนกำหนด

2.3 โทรศัพท์ปรึกษาปัญหาทั่วไป สำหรับการให้การปรึกษาเฉพาะรายเฉพาะเรื่อง ซึ่งสามารถกำหนดเป็นตารางเวลาได้เช่นกัน

3. การบริการทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เช่น จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) หน้าคอมพิวเตอร์ (Home-page) หรือ การศึกษาทางไกลปฏิสัมพันธ์ (Tele education)

4. นิทรรศการประจำวัน เพื่อเสริมประสบการณ์ จัดวันนักขัตฤกษ์ หรือทุกวันทีพ่อแม่มาโรงเรียนเพื่อรับเด็ก หรือเพื่อกิจกรรมโรงเรียน

1.6 การเยี่ยมบ้าน

ถ้าสถานศึกษาปฐมวัยมีบุคลากรเพียงพอ การเยี่ยมบ้านเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้นักวิชาการได้รู้จักเด็กขณะที่อยู่ที่บ้านมากขึ้น และในขณะเดียวกันก็ยังสามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ปกครอง

ได้ด้วย ซึ่งเดเกอร์และเดเกอร์ได้กล่าวอ้างคำพูดของโจนส์ (Decker and Decker. 1992 : 376) ที่กล่าวไว้ว่า ขณะเยี่ยมบ้าน บุคลากรของสถานศึกษาปฐมวัยอาจสังเกตพบพบได้ 4 ลักษณะ คือ

1. ในฐานะของผู้รู้หรือผู้เชี่ยวชาญที่จะสอนหรือให้ความรู้ผู้ปกครอง เกี่ยวกับการสอนเด็ก
2. ในฐานะของผู้เรียนรู้ที่พยายามแสวงหาข้อมูลจากผู้ปกครองเกี่ยวกับตัวเด็ก เช่น ความสามารถพิเศษ ความสนใจ งานอดิเรก ฯลฯ เป็นต้น
3. ในฐานะของผู้วิจัยที่ค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับความเชื่อของผู้ปกครองเกี่ยวกับวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็ก
4. ในฐานะของผู้ให้สิ่งของและอุปกรณ์กับผู้ปกครองเพื่อนำไปใช้ประโยชน์กับเด็ก เช่น เกม หนังสือ ของเล่น ฯลฯ เป็นต้น

นอกจากนี้ เดเกอร์และเดเกอร์ (Decker and Decker. 1992 : 376) ยังได้สรุปประโยชน์ของการเยี่ยมบ้านไว้ 8 ประการ ดังนี้

1. บุคลากรของสถานศึกษาปฐมวัยจะได้รับการยกย่องชมเชยจากผู้ปกครองและบุคคลทั่วไปว่า เป็นผู้ที่มีความเอาใจใส่ต่อเด็ก
 2. บุคลากรของสถานศึกษาปฐมวัยอาจได้ข้อมูลที่มีประโยชน์เกี่ยวกับตัวเด็ก ซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการปรับกิจกรรมและประสบการณ์ให้เหมาะสมกับเด็กต่อไป
 3. เด็กจะเกิดความภาคภูมิใจที่มีครูไปเยี่ยมถึงบ้าน
 4. บุคลากรของสถานศึกษาปฐมวัยมีโอกาสได้เห็นสภาพแวดล้อมทางบ้านของเด็ก
 5. ผู้ปกครองเต็มใจและกล้าที่จะพูดคุยกับบุคลากรของสถานศึกษาปฐมวัยในขณะที่อยู่ที่บ้านมากกว่าในขณะที่อยู่สถานศึกษาปฐมวัย
 6. บุคลากรของสถานศึกษาปฐมวัยสามารถสอบถามผู้ปกครองเกี่ยวกับหัวข้อความรู้ที่ต้องการให้สถานศึกษาปฐมวัยจัดให้
 7. ถ้าบุคลากรของสถานศึกษาปฐมวัยไปเยี่ยมบ้านเด็ก ก่อนเปิดเรียนจะช่วยลดความกลัวของเด็กในวันแรกที่มาโรงเรียนได้
 8. ผู้ปกครองมีโอกาสได้รู้จักและได้ใกล้ชิดบุคลากรของสถานศึกษาปฐมวัยมากขึ้น
- หรรษา นิลวิเชียร (2535 : 249) กล่าวถึงคุณลักษณะของบุคคลที่ทำหน้าที่นี้ว่า ควรจะมีลักษณะ ดังนี้

1. บุคลิกภาพ ผู้ที่ทำหน้าที่เยี่ยมบ้าน อาจจะเป็นคนช่างพูดและแคล่วคล่องว่องไว หรือ ในทางตรงข้าม อาจเป็นคนที่สงบเสงี่ยม พูดน้อยก็เป็นได้ กล่าวโดยสรุปก็คือ ไม่มีบุคลิกภาพใดดีที่สุด แต่ควรใช้ทางสายกลางเป็นเกณฑ์
2. มีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถทำหน้าที่ติดต่อสัมพันธ์กับคนในลักษณะต่างๆ กันได้เสมอกัน
3. พร้อมทางวุฒิภาวะ เป็นผู้ที่สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ มีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถช่วยงานของโครงการได้ตามวัตถุประสงค์
4. ไวต่อความรู้สึกของคนอื่น เป็นผู้ฟังที่ดี ไวต่อปฏิกิริยาของผู้อื่น และสามารถปรับตัวได้ตามสถานการณ์

5. มีความยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยนให้เข้ากับเหตุการณ์เฉพาะหน้า และปรับตัวให้เข้ากับเปลี่ยนแปลงได้

6. ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น สามารถฟังอย่างตั้งใจ และแสดงอาการตอบสนองอย่างเหมาะสม รู้จักมองในทัศนะของผู้อื่น

7. มีแรงจูงใจ มีความตั้งใจที่จะพัฒนาทักษะใหม่ๆ และทำงานหนัก

8. พื้นฐานทางวัฒนธรรม ผู้เยี่ยมเยียนบ้าน สามารถทำงานกับครอบครัวที่มีวัฒนธรรมต่างๆ กันได้

9. ภาษาที่ใช้ ผู้เยี่ยมเยียนบ้านควรพูดภาษาเดียวกันกับผู้ปกครองเด็กได้

10. สามารถทำงานตอนเย็น และวันสุดสัปดาห์ได้

11. เพศ ส่วนใหญ่ผู้เยี่ยมเยียนบ้านควรเป็นผู้หญิง แต่ผู้ชายก็สามารถทำหน้าที่นี้ได้เช่นกัน

12. เป็นผู้ที่สามารถเก็บความลับได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลต่างๆ ของแต่ละครอบครัว ไม่ควรนำไปเปิดเผยต่อเพื่อนบ้านหรือที่อื่น

การเยี่ยมบ้านเด็กจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ครูอย่างมาก ถ้าหากว่า

1. มีการนัดหมายตามความสะดวกของผู้ปกครอง

2. ทั้งครูและผู้ปกครองควรมีเวลามากพอที่จะพูดคุยกันโดยไม่มีใครมาคอย

ขัดจังหวะ

3. ควรอยู่ในที่ที่จะสังเกตเห็นเด็กขณะเล่นอยู่ แต่ไม่ควรไกลเกินไป

การเยี่ยมบ้านจะให้คุณประโยชน์แก่ครูและผู้ปกครองเป็นอย่างมาก ในการสร้างความคุ้นเคยกัน และช่วยให้เข้าใจพื้นฐานของเด็กอย่างแจ่มแจ้ง การเยี่ยมเยียนอย่างมิตรไมตรีจะช่วยให้เด็กและผู้ปกครองรู้สึกสบายใจนับตั้งแต่วันแรกที่ไปโรงเรียน การไปเยี่ยมบ้านเด็กจะทำให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจ เกิดความรู้สึกว่าตนเองมีความสำคัญในสายตาของครู และยังคงช่วยให้เด็กเกิดความรู้สึกมั่นใจที่จะมีเพื่อนคู่หูในภายภาคหน้า

1.7 กิจกรรมเยี่ยมชมโรงเรียน

การเยี่ยมชมโรงเรียนจะช่วยให้ผู้ปกครองได้เรียนรู้เกี่ยวกับโปรแกรมการศึกษา ช่วยให้คุณได้ทราบและแลกเปลี่ยนข้อมูลกับผู้ปกครองเกี่ยวกับตัวเด็ก ในเวลาเช้าเมื่อพ่อแม่พาลูกมาส่งที่โรงเรียน ควรได้มีการพูดคุยสื่อสารกัน แต่ถ้าวัดการที่จะเข้าใจพฤติกรรมของเด็กอย่างแจ่มแจ้งแล้ว ควรมีการปรึกษาหารือกันหลังจากการสังเกตหรือเยี่ยมโรงเรียนตามที่นัดหมายกันไว้ การจัดตารางให้ผู้ปกครองได้มาสังเกตและเยี่ยมโรงเรียนตามที่กำหนดเป็นวันๆ ไป จะให้ประโยชน์มากกว่าและไม่รบกวนเด็กขณะที่ครูกำลังสอนอยู่ ซึ่งดีกว่าการให้ผู้ปกครองหลายๆ คนมาในวันเดียวกัน หรืออีกแนวทางหนึ่งครูอาจเชิญผู้ปกครองมาเยี่ยมเยียนชั้นเรียนในโอกาสพิเศษต่างๆ โดยที่ครูจัดแผนป้ายแจ้งข่าวสารถึงผู้ปกครอง แผนงานต่างๆ ที่ต้องการความร่วมมือ และอาจนำผลงานของเด็กไปติดแสดงไว้ด้วยก็ได้ นอกจากนี้ผู้ปกครองยังสามารถพาเด็กไปร่วมเยี่ยมชมโรงเรียนตั้งแต่ก่อนเปิดเทอม เพื่อสร้างความคุ้นเคยต่อสถานที่ให้กับเด็ก

ประโยชน์ที่ผู้ปกครองจะได้รับจากการเยี่ยมชมโรงเรียน สรุปได้ดังนี้ (โคจิลักษณ์ กมลศักดิ์วารีกุล. 2539 : 26)

1. ได้รับทราบจุดมุ่งหมายและวิธีการจัดการศึกษาของโรงเรียนรวมทั้งซักถามปัญหาและข้อสงสัยต่างๆ

2. ได้ทำความรู้จักคุ้นเคยกับบุคลากรของโรงเรียนและผู้ปกครองคนอื่นๆ
3. ได้มีโอกาสสังเกตการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ของครูและสภาพแวดล้อม

ภายในโรงเรียน

4. ได้มีโอกาสสังเกตบุตรหลานของตนในขณะที่ทำกิจกรรมร่วมกับเด็กคนอื่นๆ
5. ได้มีโอกาสอภิปราย และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคลากรของโรงเรียนและผู้ปกครองคนอื่นๆ เกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียน สิ่งที่ตนเองสงสัยหรือกังวลเกี่ยวกับตัวเด็ก ครู และเรื่องอื่นๆ ที่น่าสนใจ

การจัดให้มีการเยี่ยมโรงเรียน ครูต้องปฏิบัติ ดังนี้

1. ต้องมีความเข้าใจถึงความสำคัญของการวางแผนให้ผู้ปกครองมาเยี่ยมโรงเรียนตามที่กำหนดไว้

2. ต้องวางแผนล่วงหน้า จัดวันและเวลาที่สะดวกสำหรับการเยี่ยม
3. วางแผนร่วมกับผู้ปกครองว่าจะมีกระบวนการอย่างไรบ้างเมื่อมาถึงโรงเรียน
4. ควรจัดเวลาว่างเพื่อพูดคุยเกี่ยวกับกิจกรรมของเด็ก (คนนั้น) อาจจะพูดคุย

ปรึกษาหารือกัน ตอนที่ผู้ปกครองกำลังสังเกตหรือทันทีที่เยี่ยมโรงเรียนเสร็จแล้ว

ครูควรแจกเอกสารเพื่อแนะแนวทางในการสังเกตโรงเรียนและเด็กให้แก่ผู้ปกครอง เพราะเอกสารนี้จะช่วยให้ผู้ปกครองสบายใจขึ้น ยิ่งกว่านั้นยังช่วยให้การเยี่ยมโรงเรียนมีประโยชน์มากขึ้น ในเอกสารควรบ่งถึงลักษณะของโปรแกรม และข้อมูลที่จะช่วยให้ผู้ปกครองมีความเข้าใจพัฒนาการของเด็กแจ่มแจ้งมากขึ้น โดยสังเกตจากเวลาที่เด็กกำลังปฏิบัติงาน เล่น และอยู่ในโรงเรียน

2. รูปแบบการให้การศึกษาสำหรับผู้ปกครองทางอ้อม

2.1 การมีส่วนร่วมด้านกิจกรรม ได้มีผู้ให้ความหมายและอธิบายเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมด้านกิจกรรมของผู้ปกครองไว้ดังนี้

หรรษา นิลวิเชียร (2535 : 235) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของพ่อแม่ เป็นกระบวนการที่พ่อ แม่ ครู และบุคคลในชุมชนทำงานร่วมกัน นับตั้งแต่การวางแผนการทำงาน การเรียนรู้ และการตัดสินใจ โดยการจัดโปรแกรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของผู้ปกครอง ควรดำเนินไปพร้อมๆ กับการให้การศึกษาแก่เด็กโดยตรง เพราะการตระหนักถึงความสำคัญของบทบาทพ่อแม่ในการให้การศึกษาลูกจะช่วยให้การจัดการศึกษาประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช (2536 : 6 - 7) ให้ความหมายว่า เป็นการที่ผู้ปกครองเข้าไปร่วมกิจกรรม หรือช่วยเหลืองานของสถานศึกษาที่จัดขึ้นในสถานศึกษาเด็กปฐมวัยเอง หรือในชุมชน เช่น การประชุมผู้ปกครอง การไปทัศนศึกษาร่วมกับสถานศึกษาปฐมวัย การช่วยซ่อมแซมหรือหาสื่อการเรียนและอุปกรณ์เครื่องเล่น การร่วมกิจกรรมในวันหยุด การร่วมกิจกรรมให้ความรู้ผู้ปกครอง เป็นต้น

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2542 : 19) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของผู้ปกครองเป็นวิธีการหนึ่งที่เกิดขึ้น เมื่อมีการพัฒนาการศึกษาสำหรับผู้ปกครองเข้ามาในระบบโรงเรียน แทนที่จะให้การศึกษาโดยตรงเพียงอย่างเดียว การจัดให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่โรงเรียน จะเป็นการให้การศึกษาแก่ผู้ปกครอง ที่นอกจากผู้ปกครองจะได้รับความรู้เกี่ยวกับเด็กแล้ว ยังเป็นการสร้างเสริมเจตคติของผู้ปกครองที่ต่อการเรียน การจัดการศึกษา ครู และโรงเรียนด้วย

มอริสัน (Morrison. 1988 : 418 - 419) กล่าวถึงคำนิยามของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของผู้ปกครองว่าแต่ก่อน หมายถึง กระบวนการที่ดำเนินการโดยใช้ความสามารถที่ซ่อนอยู่ของผู้ปกครอง

เป็นกระบวนการของการช่วยเหลือผู้ปกครองเพื่อประโยชน์ของผู้ปกครองและครอบครัว แต่ต่อมาได้เห็นว่า คำนิยามไม่ครอบคลุม เพราะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องอีก 3 ส่วน เด็ก ผู้ปกครอง และโรงเรียน จึงได้นิยามใหม่ว่า เป็นกระบวนการของการให้ความช่วยเหลือผู้ปกครอง โดยใช้ความสามารถของผู้ปกครอง เพื่อประโยชน์ต่อผู้ปกครอง ต่อเด็ก และทางโรงเรียน โดยมีวิธีสัน ได้กล่าวถึงลักษณะของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของผู้ปกครองว่ามี 3 ส่วน คือ

1. เน้นกิจกรรมการงาน เป็นการให้ผู้ปกครองได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือช่วยกิจกรรมทางโรงเรียน เช่น เป็นครูสอนพิเศษ เป็นผู้ช่วย เป็นพี่เลี้ยงในการไปทัศนศึกษา เป็นพี่เลี้ยงเด็กในห้องเรียน เป็นต้น

2. เน้นกระบวนการ หรือวิธีดำเนินการ วิธีการนี้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่มีความสำคัญในกระบวนการทางการศึกษา เช่น การวางแผนหลักสูตร การคัดเลือกแบบเรียน เป็นสมาชิกของคณะกรรมการโรงเรียน

3. เน้นการพัฒนา เป็นการช่วยให้ผู้ปกครองมีโอกาสพัฒนาทักษะซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว เด็ก โรงเรียน และครู

โดยสรุปแล้ว การมีส่วนร่วมด้านกิจกรรมของผู้ปกครอง หมายถึง การให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง ซึ่งผ่านทางการทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้ปกครองกับทางโรงเรียน โดยที่ผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรมกับทางโรงเรียนในลักษณะดังต่อไปนี้ คือ เป็นผู้ช่วยครู, เป็นอาสาสมัครช่วยดูแลเด็ก, เป็นวิทยากร, ร่วมทำกิจกรรมในชั้นเรียน และร่วมทำกิจกรรมเนื่องในโอกาสพิเศษต่างๆ

การมีส่วนร่วมด้านกิจกรรมของผู้ปกครองเป็นกิจกรรมที่ทางโรงเรียนจัดขึ้นโดยจุดประสงค์ร่วม 2 ประการ คือ (กุลยา ตันติผลาชีวะ. 2542 : 45)

1. สร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีของผู้ปกครองกับโรงเรียน
2. ให้ความรู้กับผู้ปกครองเกี่ยวกับโรงเรียนและเด็ก จากกิจกรรมที่จัดขึ้น

กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมมีส่วนร่วมของผู้ปกครองกับโรงเรียนที่หลายประเทศใช้โดยแทรกการศึกษาสำหรับผู้ปกครองเข้าด้วย ด้วยเชื่อว่าจะทำให้ผู้ปกครองได้รับความรู้และมีเจตคติที่ดีต่อโรงเรียน

การให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองโดยตรงบางครั้งเป็นสิ่งที่ยากเพราะผู้ปกครองมีทักษะความชำนาญ และความเชี่ยวชาญ วิธีการที่จะดูแลลูกของตนแล้ว ดังนั้นวิธีการที่จะให้การศึกษาเพิ่มเติมแก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับพัฒนาการและการเลี้ยงดูเด็กนั้น จะต้องมีการบวกรวบรวม การใช้กิจกรรมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของผู้ปกครอง เป็นวิธีทางหนึ่งให้ผู้ปกครองจะใช้เวลาความสามารถของตนเองให้เป็นประโยชน์แก่โรงเรียนและผู้ปกครองอื่น

ความสำเร็จของการให้การศึกษาแก่ผู้ปกครอง ด้วยการให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนนี้ มีประโยชน์กับผู้ปกครอง นอกจากผู้ปกครองจะได้ใกล้ชิดกับเด็ก ครู และโรงเรียนแล้ว ผู้ปกครองยังได้เรียนรู้การดูแลเด็กจากครู และเพื่อนผู้ปกครองด้วยกัน มีกิจกรรมหลายอย่างที่ทางโรงเรียนอาจจัดขึ้นตามความเหมาะสมของโรงเรียน ดังนี้ (กุลยา ตันติผลาชีวะ. 2542 : 46-48)

1. การเข้าร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน ทางโรงเรียนต้องแจ้งเวลาแก่ผู้ปกครองได้รับทราบ แนะนำผู้ปกครองถึงวิธีการเข้าร่วมกิจกรรมว่าทำอะไรบ้าง เพื่อผู้ปกครองจะได้เลือกเข้ากิจกรรมที่สะดวกกับเวลาและความสนใจ

2. ศูนย์ครอบครัว (Family center) เป็นบริการที่โรงเรียนจัดทำขึ้นเพื่อให้ครู ผู้ปกครอง เด็กได้สนทนาและเปลี่ยนความรู้เป็นส่วนตัว

3. กิจกรรมวิทยาการ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยให้ผู้ปกครองเข้าร่วมการเรียนการสอนในชั้นเรียน ทั้งในฐานะของผู้ช่วยครูคอยทำหน้าที่ช่วยเหลือครูเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม การจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก และเป็นวิทยาการ สำหรับผู้ปกครองที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านหรือประกอบอาชีพที่เด็กส่วนมากสนใจ

4. กิจกรรมครอบครัวสัมพันธ์ เป็นกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหนึ่ง ที่จัดขึ้นเพื่อให้บุคคลในครอบครัวเกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกันจากกิจกรรมที่โรงเรียนได้จัดขึ้น เช่น กิจกรรมชมรมครอบครัว, กิจกรรมพัฒนาโรงเรียน, กิจกรรมไปทัศนศึกษา, การทำกิจกรรมและรับประทานอาหารร่วมกัน, บทบาทสมมุติ, เล่นละคร จุดประสงค์สำคัญคือ การให้เด็กและผู้ปกครองได้กระทำกิจกรรมร่วมกัน ร่วมกันคิดและวางแผนดำเนินกิจกรรมร่วมกัน ลักษณะของกิจกรรมไม่ควรยาวนานเกินไป ควรเสร็จสิ้นภายในวันเดียว

2.2 รูปแบบการให้การศึกษาแบบการมีส่วนร่วมด้านการบริหารของผู้ปกครอง มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

เดกเกอร์ และเดกเกอร์ (Decker and Decker. 1992 : 380 - 382) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมด้านการบริหารของผู้ปกครองสามารถทำได้โดย เข้าไปเป็นสมาชิกกรรมการที่ปรึกษาโรงเรียน และเป็นกรรมการที่ปรึกษาของผู้บริหาร

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2537 : 182 - 183) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วม ว่า เป็นการที่บุคคลหรือคณะเข้ามาช่วยเหลือ สนับสนุนทำประโยชน์ ในเรื่องต่างๆ หรือกิจกรรมต่างๆ อาจเป็นการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจหรือกระบวนการบริหาร

ประยูร ศรีประสาธน์ และคณะ (2539 : 3) กล่าวถึงการมีส่วนร่วมในการจัดและบริหารการศึกษา หมายถึง การเปิดโอกาสหรือจัดให้ประชาชนได้เข้าร่วมเป็นกรรมการของหน่วยงานหรือเข้าร่วมในการดำเนินงานกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งของหน่วยงานหรือเข้าร่วมแสดงความคิดเห็น เพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดและบริหารการศึกษาในระดับกระทรวง ทบวง กรม จังหวัด อำเภอ และสถานศึกษา

โดยสรุปแล้ว การให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองแบบมีส่วนร่วมด้านการบริหาร หมายถึง การให้การศึกษาผู้ปกครองโดยให้ผู้ปกครองได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การบริหาร การให้การศึกษาสนับสนุน โดยอาจเข้ามามีส่วนร่วมในรูปของคณะกรรมการบริหารชมรม หรือสมาคมของผู้ปกครองและครูของโรงเรียน หรือเข้าร่วมเป็นกรรมการฝ่ายต่างๆ ของโรงเรียน

โรงเรียนสามารถช่วยจัดการฝึกอบรมผู้นำให้แก่ผู้ปกครอง ที่เป็นผู้นำหรือตัวแทนของผู้ปกครองที่เข้าร่วมเป็นกรรมการ เพื่อเพิ่มพูนทักษะในการตัดสินใจและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้โรงเรียนยังสามารถให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมพัฒนาโรงเรียนให้กับผู้ปกครองและชุมชน

กิจกรรมที่จะกระทำได้ในรูปแบบนี้ ก็คือ

1. การมีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการสมาคมของผู้ปกครองและครู กรรมการที่ปรึกษาหรือคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ ของโรงเรียน
2. คณะกรรมการพัฒนาโรงเรียน
3. การให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้นำหรือตัวแทนผู้ปกครอง
4. การสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างคณะกรรมการบริหาร สมาคมผู้ปกครองและครู กับครอบครัวนักเรียนทุกคน

สำหรับหน้าที่ของคณะกรรมการโรงเรียน มีหน้าที่ในการให้คำปรึกษากับโรงเรียนในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้ (Lyons, Robbins and Smith. 1983 : 47)

1. แนวการจัดประสบการณ์ คณะที่ปรึกษาของโรงเรียนมีหน้าที่พิจารณาและทบทวนเกี่ยวกับแผนการจัดกิจกรรม ประสบการณ์ การจัดการศึกษาของโรงเรียน รวมทั้งการใช้อุปกรณ์ของเล่นในแต่ละปีเพื่อนำมาสรุปหาข้อดีข้อเสีย รวมทั้งการให้ข้อเสนอแนะ หรือความคิดเห็นในการพัฒนา และปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นในปีต่อไป

2. การจัดสรรงบประมาณ คณะที่ปรึกษาของโรงเรียนมีบทบาท และหน้าที่ในการช่วยผู้บริหารโรงเรียนจัดสรรงบประมาณในหมวดต่างๆ ว่า ควรจะต้องมีการตัด ลด หรือเพิ่มเติมงบประมาณในหมวดใดหมวดหนึ่ง เพื่อให้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการของโรงเรียนในแต่ละปี

3. การจัดหาบุคลากร คณะที่ปรึกษาของโรงเรียนมีส่วนร่วมในการสัมภาษณ์เพื่อคัดเลือกบุคคลที่สมัครเป็นผู้ช่วยครู รวมทั้งสามารถสนับสนุน หรือให้คำแนะนำกับผู้บริหารโรงเรียนเพื่อให้พิจารณาแต่งตั้งบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ที่คณะปรึกษาเห็นว่ามีความสามารถและมีความเหมาะสมกับตำแหน่งนั้นๆ เป็นพิเศษ

4. การจัดกิจกรรมสำหรับผู้ปกครอง คณะที่ปรึกษาของโรงเรียนมีหน้าที่ในการให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะกับผู้บริหารโรงเรียน หรือผู้ประสานงานในการจัดกิจกรรมสำหรับผู้ปกครอง และการดำเนินการเพื่อให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เช่น ประเภทและลักษณะของกิจกรรมที่จะจัดให้กับผู้ปกครอง วิธีการจัดกิจกรรมและวิธีการติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครอง

สำหรับผลที่คาดว่าจะเกิดกับผู้ปกครอง คือ

1. ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นในนโยบายของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของนักเรียน
2. ผู้ปกครองมีความรู้สึกเป็นเจ้าของหรือเป็นส่วนหนึ่งของโรงเรียน
3. ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ตระหนักในความสำคัญความคิดเห็นของผู้ปกครองในการตัดสินใจของโรงเรียน
4. เกิดการแบ่งปันประสบการณ์และมีความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและครอบครัวนักเรียนคนอื่น
5. ผู้ปกครองได้ตระหนักถึงนโยบายต่างๆ ของโรงเรียน
6. ทำให้คณะครูตระหนักถึงความคิดเห็นของผู้ปกครองว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อนโยบายและการตัดสินใจของโรงเรียน

จะเห็นได้ว่า การให้การศึกษาสำหรับผู้ปกครองนั้นสามารถทำได้หลากหลายวิธีทั้งทางตรง คือ การให้การศึกษาด้วยกิจกรรมและสื่อต่างๆ แก่ตัวของผู้ปกครองโดยตรง หรือสามารถให้ความรู้แก่ผู้ปกครองทางอ้อมโดยการให้ผู้ปกครองได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ กับทางโรงเรียน ซึ่งในการที่จะเลือกใช้วิธีการหรือกิจกรรมใดนั้นจำเป็นต้องพิจารณาเลือกให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้ปกครอง

1.6 แนวโน้มของการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง

นักการศึกษาปฐมวัย พ่อ แม่ ผู้ปกครองและบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับปฐมวัยต่างเรียกร้องให้มีการปรับท่าที และจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษาระดับนี้ให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพสังคมและความต้องการของครอบครัว กล่าวคือ บางคนต้องการให้พัฒนาคุณภาพของการจัดการ

ศึกษาในระดับนี้ให้มีความเหมาะสมกับเด็กมากขึ้น บางคนต้องการให้ขยายขอบข่ายของบริการให้ครอบคลุมทั้งครอบครัวไม่ใช่เน้นที่เด็กก่อนวัยเรียนเท่านั้น ในขณะที่บางคนต้องการให้ตอบสนองความต้องการด้านสุขภาพอนามัยของทั้งเด็กและหญิงมีครรภ์ ดังนั้น จึงมีความเป็นไปได้ในการที่จะจัดการศึกษาในระดับปฐมวัย ในอนาคตที่จะตอบสนองความต้องการของทั้งเด็กและครอบครัวที่สำคัญ 3 ประการ

(มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช. 2536 : 78 ; อ้างอิงจาก Lombardi. 1992. *Young Children*. p. 24) คือ

1. เพื่อให้บริการแก่เด็กปฐมวัยทุกคนอย่างเหมาะสมกับระดับพัฒนาการและวัฒนธรรมประเพณี
2. เพื่อให้ผู้ปกครองได้เข้ามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาปฐมวัย รวมทั้งให้การสนับสนุนและช่วยเหลือแก่ครอบครัว

3. เพื่อตอบสนองความต้องการด้านสุขภาพอนามัยของเด็กและครอบครัว

จะเห็นได้ว่า การให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เป็นจุดมุ่งหมายอย่างหนึ่ง ของการจัดการศึกษาปฐมวัยในอนาคต ทั้งนี้เนื่องจากผลของการศึกษาจำนวนมาก พบว่า ผู้ปกครองมีส่วนสำคัญ ในการสร้างเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก ผู้ปกครองและสถานศึกษาปฐมวัยต้องร่วมมือและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ด้วยเหตุนี้ผู้ปกครองจึงมีแนวโน้มที่จะให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือในกิจการด้านต่างๆ ของสถานศึกษาปฐมวัยมากยิ่งขึ้น ดังที่แฟล็กซ์แมน และอิงเกอร์ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช. 2536 : 78 ; อ้างอิงจาก Flaxman and Inger. 1992. *Young Children*.) กล่าวว่า แนวโน้มการเข้าร่วมของผู้ปกครองในสถานศึกษาปฐมวัยจะมี 3 ลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. การเข้าร่วมกับสถานศึกษาโดยตรง หมายถึง การที่ผู้ปกครองสมัครเข้าเป็นสมาชิก หรือชมรมที่สถานศึกษาปฐมวัยจัดตั้งขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เป็นที่ปรึกษาและคอยช่วยเหลือ และสนับสนุนสถานศึกษาปฐมวัยในเรื่องต่างๆ เช่น สมาคมผู้ปกครองและครู ฯลฯ เป็นต้น

2. การเข้าร่วมในโครงการให้ความรู้ผู้ปกครอง หมายถึง การที่ผู้ปกครองเข้าร่วมในกิจกรรมที่สถานศึกษาปฐมวัยจัดขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจ หรือฝึกทักษะในเรื่องที่ผู้ปกครองมีความสนใจร่วมกัน เช่น เทคนิคการสื่อสารกับเด็ก วิธีการฝึกวินัยให้กับเด็ก เด็กกับการดูโทรทัศน์ ฯลฯ เป็นต้น

3. การเข้าร่วมในโครงการช่วยเหลือและสนับสนุนครอบครัว หมายถึง การที่สถานศึกษาปฐมวัยจัดบริการให้การช่วยเหลือและสนับสนุนครอบครัวของผู้ปกครองในเรื่องต่างๆ เช่น การให้คำปรึกษา เรื่องปัญหาครอบครัวและอาชีพ การให้บริการด้านสุขภาพอนามัยแก่ครอบครัว การช่วยเหลือครอบครัวที่มีปัญหาการใช้ความรุนแรง การให้บริการพิเศษเพื่อดูแลเด็กในช่วงก่อนและหลังเลิกเรียน สำหรับเด็กที่ผู้ปกครองต้องทำงานนอกบ้านทั้งคู่ การเยี่ยมบ้าน ฯลฯ เป็นต้น

ในประเทศไทย ได้มีการศึกษาวิเคราะห์ผลการวิจัย และบทความของนักวิชาการด้านปฐมวัย เกี่ยวกับการจัดการปฐมวัยศึกษาในอนาคต ทำให้พอจะเป็นแนวทางให้เห็นแนวโน้มของการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองในประเทศไทยได้ดังนี้

1. ผู้ปกครองจะมีความรู้ ความเข้าใจ และเห็นความสำคัญของการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยมากขึ้น ทั้งนี้เพราะรัฐมีนโยบายที่จะให้สถานศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็ก และสื่อมวลชนร่วมกันรณรงค์เพื่อจัดบริการให้ความรู้หรือจัดทำ คู่มือเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการเด็ก และวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่ถูกต้องให้แก่พ่อแม่ ผู้ปกครอง และคู่สมรสที่เตรียมตัวเป็นพ่อแม่ (คณะกรรมการพัฒนาการศึกษาอบรมและเลี้ยงดูเด็ก. 2535 : 48) ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายแห่งความสำเร็จ

สำหรับคริสต์ศตวรรษ 2000 ขององค์การยูนิเซฟ (อ้างอิงจาก สาลี เหมือนมงคล. 2533. แนวโน้มของการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในปีพุทธศักราช 2544. หน้า 141) ในการคุ้มครองสตรีและเด็ก คือ 1) การให้ความรู้และบริการแก่สามีภรรยาทุกคู่ เพื่อป้องกันการตั้งครรภ์และการมีบุตรโดยที่ทั้งคู่ไม่ต้องการ ในกรณีที่มีมากเกินไป และเว้นช่วงสั้นเกินไป หรือในกรณีที่สตรียังอยู่ในวัยเด็ก หรืออายุมากแล้ว 2) จัดให้สตรีได้รับบริการก่อนคลอด ระหว่างและหลังคลอด โดยผ่านการฝึกอบรมและสนับสนุนการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ โดยเฉพาะเด็กที่มีอายุตั้งแต่ แรกเกิด – 6 เดือน และความสำคัญของการให้อาหารเด็กเล็กที่มีความต้องการเป็นพิเศษ ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีการอบรมเลี้ยงดูเด็กให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมไทย เพื่อทำให้เกิดความอบอุ่นในครอบครัว

2. ผลจากการที่ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจ เห็นความสำคัญของการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยดังกล่าวจะมีผลทำให้ผู้ปกครองสนใจและกระตือรือร้นที่จะให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาปฐมวัยยิ่งขึ้น จากผลการศึกษาเรื่อง “แนวโน้มของการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยในปีพุทธศักราช 2544” ของ สาลี เหมือนมงคล (2533 : 129-131) พบว่า แนวโน้มที่จะเกิดขึ้นมาก เกี่ยวกับบทบาทของพ่อแม่หรือผู้ปกครองคือ

2.1 ให้ความร่วมมือกับสถานศึกษาปฐมวัยในการพัฒนาเด็กให้มีพัฒนาการทุกด้านอย่างสมบูรณ์ตามวัย

2.2 มีบทบาทในการเลือกสถานศึกษาที่ดีมีคุณภาพ ในด้านการเตรียมความพร้อมให้กับบุตรหลานแทนการทิ้งให้อยู่กับพี่เลี้ยงที่บ้าน

2.3 มีความเข้าใจในเรื่องการอบรมเลี้ยงดูเด็กมากขึ้น

2.4 ติดตามและศึกษาการเปลี่ยนแปลงของลูกอย่างใกล้ชิด แม้จะมีเวลาน้อย

2.5 ให้การสนับสนุนสถานศึกษาปฐมวัยในรูปของเงินทุนและวัสดุ

3. บทบาทของสถานศึกษาปฐมวัย เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจและสังคมเปลี่ยนแปลงไป ผู้ปกครองจำเป็นต้องออกไปทำงานนอกบ้านทั้งสองคน ทำให้ไม่มีเวลาอบรมเลี้ยงดูเด็ก การหาพี่เลี้ยงมาเลี้ยงดูเด็กที่บ้านนั้นวันจะหายากขึ้น เพราะความต้องการแรงงานของคนของโรงงานอุตสาหกรรมมีมากขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้น ผู้ปกครองจึงจำเป็นต้องพึ่งบริการของสถานศึกษาปฐมวัยที่มีแนวโน้มจะเปิดให้บริการมากขึ้นในอนาคต อันจะมีผลทำให้ผู้ปกครองสามารถเลือกสถานศึกษาปฐมวัยที่มีคุณภาพให้กับบุตรหลานของตนได้ด้วยเหตุนี้สถานศึกษาปฐมวัยจึงต้องมีการแข่งขันกันทั้งทางด้านคุณภาพของการจัดโปรแกรมการศึกษาและการจัดบริการพิเศษต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ปกครอง เช่น จัดอาหารพิเศษมื้อเช้าและเย็นให้แก่เด็กที่ผู้ปกครองไม่สามารถมารับตามกำหนดเวลาได้ การจัดโครงการภาคฤดูร้อน ฯลฯ เป็นต้น ยิ่งสถานศึกษาปฐมวัยสามารถทำให้ผู้ปกครองเกิดความไว้วางใจได้ว่า จะสามารถส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็กได้อย่างเหมาะสมกับวัย และทำให้ผู้ปกครองได้รับความสะดวกมากเท่าใด จะยิ่งทำให้ผู้ปกครองมีความเลื่อมใสศรัทธาและยินดีให้ความช่วยเหลือ และร่วมมือกับสถานศึกษาปฐมวัยในเรื่องต่างๆ มากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ สถานศึกษาปฐมวัยมีแนวโน้มที่จะจัดตั้งสมาคมผู้ปกครองและครู หรือชมรมผู้ปกครองขึ้น เพื่อเป็นการเชิญชวนให้ผู้ปกครองได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษาปฐมวัย และเพื่อให้ความรู้ที่สำคัญและจำเป็นกับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก รวมทั้งการให้ความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพที่จะช่วยให้ผู้ปกครองสามารถหารายได้พิเศษมาช่วยเหลือครอบครัวได้

1.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในต่างประเทศ

เกล (Gail. 1981) ได้ทำการวิจัยโดยใช้ชื่อโครงการว่า Mother Start ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่จะให้พ่อแม่มีความรู้สึกว่าตนเองเป็นผู้มีอิทธิพลสำคัญต่อการเรียนของลูก โดยให้ชื่อโครงการว่า Home Visiting ใช้เวลา 3 ปี โดยให้ครูที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับทารกและเตรียมอนุบาล 6 คน ออกไปเยี่ยมแม่ 11 คน ซึ่งมีลูกอายุระหว่าง 2-3 ปี กิจกรรมที่ใช้มีลักษณะดังนี้ เมื่อคณะกรรมการออกไปเยี่ยมแม่ที่บ้านก็จะพูดคุยกับแม่เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู และแนะนำให้แม่ใช้ภาษาที่ถูกต้องกับลูก จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมโดยให้แม่มีส่วนร่วมด้วยและให้หนังสือและวัสดุต่าง ๆ เช่น ดินน้ำมัน กระดาษสี ไว้ให้แม่เล่นกับลูกที่บ้าน นอกจากนี้เมื่อมีโอกาสจะเชิญแม่มาเยี่ยมที่โรงเรียน เพื่อให้แม่มีโอกาสร่วมงานกับลูกในห้องเรียน และให้แม่มีส่วนร่วมรับผิดชอบกิจกรรมที่จัดในโรงเรียน เช่น ช่วยหาเงิน สนับสนุนกิจกรรมพิเศษของโรงเรียน เป็นต้น ผลการศึกษาของ เกล สรุปได้ว่า การจัดโปรแกรมให้ความรู้ด้วยวิธีการเยี่ยมบ้านมีผลเป็นอย่างมากในการช่วยให้พ่อแม่และลูกมีสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดมากขึ้น และจะช่วยส่งเสริมการเรียนของบุตรหลานได้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ไทรี ((Tyree. 1986 : 1182) ได้ศึกษาถึงการพัฒนากทักษะของผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูเด็กอายุ 3 - 5 ปี ในด้านพัฒนาการทางภาษา อารมณ์ สังคม และการเคลื่อนไหวร่างกาย พบว่าผู้ปกครองที่ได้รับการรู้จะส่งผลดีต่อวิธีการในการแก้ปัญหาเด็กมากกว่าเด็กที่ผู้ปกครองไม่ได้รับความรู้ การศึกษาครั้งนี้ ใช้วิธีการแบ่งประเภททักษะของผู้ปกครองด้วยวิธีการของ บลูม (Bloom) คือ ด้าน พุทธิพิสัย และ ด้านจิตพิสัย อันเป็นรากฐานในการกำหนดโครงการการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองด้วย

แมกไนท์ (Mcknight. 1987 : 526) ได้ทำการศึกษาถึงบทบาทของครูโรงเรียนอนุบาลในการสนับสนุน การให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง ความร่วมมือของผู้ปกครองและความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กกับการช่วยเหลือสนับสนุนจากผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูโรงเรียนอนุบาล 45 คน ผู้ปกครองเด็ก 191 คน และนักเรียน 191 คน ซึ่งได้รับการแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ได้รับการสอนโดยครูอนุบาลที่ได้รับการสนับสนุนและความร่วมมืออย่างสูงจากผู้ปกครอง กลุ่มที่ 2 ได้รับการสอนจากครูอนุบาล 4 คน ซึ่งได้รับการสนับสนุนและความร่วมมือจากผู้ปกครองต่ำ ผลปรากฏว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กมีความสัมพันธ์กับการสนับสนุนและความร่วมมือจากทางผู้ปกครองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบว่าวุฒิการศึกษาของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการให้การสนับสนุนช่วยเหลือจากทางบ้านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็ก

ดิกเกอร์ (เจนจิรา คงสุข. 2540 : 46 ; อ้างอิงจาก Dicker. 1993. *Parents Education Needs With Regard to Milieu-Disadvantaged Preschool Child.*) ได้ศึกษาถึงความต้องการในการให้การศึกษแก่ผู้ปกครองเด็กปฐมวัยที่ด้อยโอกาสและศึกษารูปแบบของการฝึกอบรมผู้ปกครอง จากการวิจัย พบว่าผู้ปกครองมีความต้องการเรียนรู้ในเรื่องการให้การเลี้ยงดูและพัฒนาการของเด็กปฐมวัย ต่อไปนี้ 1) พัฒนาการทางด้านร่างกาย และการดูแลสุขภาพของแพทย์ของเด็กที่เจ็บป่วย 2) การอบรมเลี้ยงดูทางจิตใจ การจัดการกับความกลัวและความกังวลใจของเด็ก และการส่งเสริมการรับรู้ของเด็กในทางบวก 3) การอบรมเลี้ยงดูทางด้านสติปัญญา ความรู้เกี่ยวกับการสร้างความคิดรวบยอดพื้นฐาน พัฒนาการทางการเคลื่อนไหว และการรับรู้ พัฒนาการทางด้านภาษา การวางแผนตารางการดูโทรทัศน์และการส่งเสริมพฤติกรรมการแสวงหาความรู้ และ 4) การอบรมเลี้ยงดูทางด้านสังคม การใช้อำนาจและกฎระเบียบ การเข้าสังคม การสร้างบรรยากาศภายในครอบครัวที่อบอุ่น บทบาทของเด็กและการใช้เวลาว่าง

บอนสไตน์ (เจนจิรา คงสุข. 2540 : 46 ; อ้างอิงจาก Bronstein. 1994. *The Effects of a School – Base Parent Training Program on Papert and Children's Social Problem-Solving and Decision - Making Skill.*) ได้ศึกษาโปรแกรมการอบรมผู้ปกครองแบบโรงเรียนเป็นฐานที่มีต่อทักษะการแก้ปัญหา และทักษะการตัดสินใจของผู้ปกครองและเด็ก โดยใช้วิธีการให้การฝึกอบรมผู้ปกครอง 2 วิธี ผู้ปกครองกลุ่มที่ 1 จะได้รับการสอนและส่งเสริมให้เป็นตัวแบบของการใช้เทคนิคการตัดสินใจ และการแก้ปัญหา กับเด็ก เพื่อช่วยเด็กแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน และผู้ปกครองอีกกลุ่มหนึ่งได้รับการสอนให้ใช้การตั้งคำถามซึ่งนำไปสู่การกระตุ้นการแก้ปัญหาของเด็กและมีการประเมินพฤติกรรมการเข้าแทรกของครูในการสอนที่เกิดขึ้นพร้อมๆ กัน ผลการศึกษาพบว่า เด็กที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในโปรแกรมวิธีการแบบใดก็ตาม ไม่ได้ใช้ทักษะการแก้ปัญหาและทักษะการตัดสินใจมากกว่าเด็กอื่น อย่างไรก็ตาม ผลรวมระหว่างการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง และการเข้าแทรกแซงในระดับต่ำของครูมีความสัมพันธ์กับความถี่ของการใช้ทักษะการแก้ปัญหา และทักษะการตัดสินใจ นอกจากนี้ผู้ปกครองที่เป็นตัวแบบได้รายงานว่ามีการใช้ทักษะของโปรแกรมในสถานการณ์ที่ไม่ได้มีการอบรมสั่งสอนบ่อยขึ้น และเด็กมีปัญหาบ่อยลงหนึ่งเดือนหลังจากเริ่มใช้โปรแกรม ส่วนผู้ปกครองในกลุ่มการตั้งคำถามกระตุ้น รายงานผลว่าประสบผลสำเร็จสูงขึ้นในการประยุกต์ใช้ทักษะการแก้ปัญหาส่วนตัวของตน

งานวิจัยภายในประเทศ

ได้มีผู้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการให้การศึกษาผู้ปกครองไว้ดังนี้

รัชณี รัตน (2533 : 55 - 58) ได้ศึกษาความสามารถในการใช้กล่อมเนื้อเด็กปฐมวัยที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมจากชุดให้ความรู้แก่ผู้ปกครองและเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองไม่ได้ใช้ กลุ่มตัวอย่างได้แก่เด็กที่มีอายุ 4 - 5 ปี ที่กำลังเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลสามเสน โดยแบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 30 คน กลุ่มทดลอง 30 คน ผลการทดลองพบว่าความสามารถในการใช้กล่อมเนื้อเด็กในกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทรงพร สุทธิธรรม (2534 : 87 - 88) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการรับรู้และเข้าใจทัศนะของผู้อื่นของเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองจัดกิจกรรมนิทานและไม่ได้จัดกิจกรรมนิทาน เพื่อส่งเสริมการคลายการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง กลุ่มตัวอย่างได้แก่เด็กอายุ 4 - 5 ปี ที่กำลังเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2533 ของโรงเรียนอนุบาลสมุทรสงคราม จำนวน 30 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 15 คน กลุ่มควบคุม 15 คน โดยเด็กในกลุ่มทดลองได้รับการจัดกิจกรรมนิทานเพื่อส่งเสริมการคลายการยึดตนเองเป็นศูนย์กลางจากผู้ปกครอง และกลุ่มควบคุมไม่ได้รับการจัดกิจกรรมดังกล่าว ผลการศึกษาพบว่า เด็กในกลุ่มทดลองมีความสามารถในการรับรู้และเข้าใจทัศนะของผู้อื่นสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อโณทัย อุบลสวัสดิ์ (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของกิจกรรมการให้ความรู้ผู้ปกครองที่มีต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของเด็กวัยก่อนเรียน โดยการจัดกิจกรรมการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเด็กก่อนวัยเรียน จำนวน 30 คน ประกอบด้วยกิจกรรม การประชุมปฏิบัติการ การฝึกปฏิบัติโดยใช้ชุดฝึกปฏิบัติ การรับคำแนะนำและการนิเทศเป็นรายบุคคล การประชุมสรุปและการประเมินผล สรุปผลการวิจัยไว้ดังนี้ 1) ผู้ปกครองที่เข้าร่วมกิจกรรมการให้ความรู้มีคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคะแนนการส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์แก่บุตรหลานของตนสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .005 2) ผู้ปกครองที่เข้าร่วมในกิจกรรมการให้ความรู้มีคะแนนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคะแนนการส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์แก่บุตรหลานของตนสูงกว่าผู้ปกครองที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมให้ความรู้ผู้

ปกครองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .0025 3) ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของเด็กก่อนวัยเรียนที่ผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรมการให้ความรู้ปกครอง สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .005 4) ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของเด็กก่อนวัยเรียนที่ผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรมการให้ความรู้ผู้ปกครอง สูงกว่าเด็กก่อนวัยเรียนที่ผู้ปกครองไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการให้ความรู้ปกครอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .0025

นิตินันท์ วิชิตชลชัย (2535 : 87 - 90) ได้ศึกษาความคิดสร้างสรรค์และความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมความรู้แก่ผู้ปกครอง และเด็กปฐมวัยที่ได้รับการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และความเชื่อมั่นในตนเองโดยอิสระในชีวิตประจำวัน กลุ่มตัวอย่างได้แก่เด็กอายุ 4 - 5 ปีที่กำลังเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลศรีราชา โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 15 คน กลุ่มควบคุม 15 คน โดยเด็กในกลุ่มทดลองได้รับการใช้ชุดกิจกรรมส่งเสริมความรู้แก่ผู้ปกครองและกลุ่มควบคุมเป็นผู้ปกครองไม่ได้ใช้ ผลการศึกษาสรุปได้ว่า เด็กในกลุ่มทดลองมีความคิดสร้างสรรค์และความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เสาวคนธ์ สาเอี่ยม (2537 : 100) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการจำแนกประเภทของเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองใช้ชุดส่งเสริมความรู้แก่ผู้ปกครอง และเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองส่งเสริมด้วยกิจกรรมอิสระในชีวิตประจำวันกลุ่มตัวอย่างเป็น นักเรียนอายุ 4 - 5 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาล 1 โรงเรียนอนุบาลนครสวรรค์ จำนวน 30 คน โดยเป็นกลุ่มทดลอง 15 คน กลุ่มควบคุม 15 คน ปรากฏว่า กลุ่มทดลองที่ผู้ปกครองใช้กิจกรรมชุดส่งเสริมความรู้ มีความสามารถในการจำแนกประเภทสูงกว่ากลุ่มที่ผู้ปกครองส่งเสริมด้วยกิจกรรมอิสระในชีวิตประจำวันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กฤษณี ภูพัฒน์ (2538 : 8) ได้ศึกษาเปรียบเทียบวินัยในตนเองระหว่างเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองใช้ชุดให้ความรู้ผู้ปกครองส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน กับเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองใช้กิจกรรมตามปกติในชีวิตประจำวัน กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กและผู้ปกครองของเด็กที่มีอายุระหว่าง 5 - 6 ปี จำนวน 60 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลสามเสน จำนวน 60 คน เป็นกลุ่มทดลอง 30 คน กลุ่มควบคุม 30 คน ผลปรากฏว่าเด็กปฐมวัยทั้งสองกลุ่มมีวินัยสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปัทมศิริ ชีรานุรักษ์ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมการรู้หนังสือขั้นต้นของเด็กวัยอนุบาล ตัวอย่างประชากรเป็นผู้ปกครองชั้นอนุบาล 1 - 3 ที่มีอายุ 3 - 6 ปี จำนวน 31 คน เป็นกลุ่มทดลอง 16 คน กลุ่มควบคุม 15 คน โดยการจัดกิจกรรม 4 กิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมการประชุม กิจกรรมการทำกิจกรรมกับลูก กิจกรรมการบันทึกพฤติกรรมการรู้หนังสือ และกิจกรรมรายงานความก้าวหน้า ผลการวิจัยพบว่า 1) หลังการทดลองใช้โปรแกรมฯ ผู้ปกครองกลุ่มทดลอง มีคะแนนความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมการรู้หนังสือขั้นต้นสูงกว่าผู้ปกครองกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ผู้ปกครองกลุ่มทดลองมีคะแนนความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมการรู้หนังสือขั้นต้นหลังการทดลองใช้โปรแกรมฯ สูงกว่าก่อนการทดลองใช้โปรแกรมฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ผู้ปกครองที่เข้าร่วมโปรแกรมฯ ส่วนมากมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการดำเนินการใช้โปรแกรมฯ อยู่ในระดับมากที่สุด และ 4) ครูประจำชั้นที่ผู้ปกครองเป็นตัวอย่างประชากร ส่วนมากมีความเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของการดำเนินการใช้โปรแกรมฯ อยู่ในระดับดีมาก

พิมพา ตามี (2540 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาตามความต้องการของผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมโรงเรียนประถมศึกษาของโรงเรียนนอมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าผู้ปกครองมีความต้องการติดต่อกับโรงเรียนโดยให้ครูไปเยี่ยมบ้าน และติดต่อกับครูโดยตรง เพื่อหารือกันเกี่ยวกับการเรียนของเด็กและต้องการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ต้องการได้รับการบริการจากโรงเรียน เช่น การพัฒนาชุมชน กิจกรรมสร้างความสามัคคี การศึกษาผู้ใหญ่ การฝึกอบรมเกี่ยวกับวิชาชีพ และบริการข่าวสารความรู้อื่น ๆ

จากเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมานั้น จะเห็นได้ว่าการให้การศึกษสำหรับผู้ปกครอง มีความหมายและความสำคัญมาก ในการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองนั้นประกอบไปด้วยผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องต่าง ๆ เช่น ครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง มาดำเนินงานและทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อหาทางพัฒนาเด็กให้เจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพ ซึ่งในการให้การศึกษสำหรับผู้ปกครองนั้นมีหลายรูปแบบ ทางโรงเรียนจำเป็นที่จะต้องเลือกรูปแบบการให้การศึกษสำหรับผู้ปกครองให้เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้ปกครอง เพื่อให้การจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองเกิดประโยชน์มากที่สุด

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาผู้ใหญ่

ในเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาผู้ใหญ่จะได้กล่าวถึงรายละเอียดในด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ความหมายของการศึกษาผู้ใหญ่ ได้มีผู้ให้ความหมายของการศึกษาผู้ใหญ่ไว้หลายท่าน ดังนี้

ไลแมน ไบรสัน (Lyman Bryson) ได้อธิบายว่า การศึกษาผู้ใหญ่ คือ กิจกรรมทุกประเภท ที่มีวัตถุประสงค์มุ่งตอบสนองความต้องการทางการศึกษาของบุคคลที่อยู่ในวัยทำงาน (สุจิต ศิลารักษ์, 2527 : 7)

สุนทร โคตรบรรเทา (2530 : 20) ได้แปลและเรียบเรียงคำนิยามของการศึกษาผู้ใหญ่ จากหนังสือ Adult Education : Foundations of Practice ว่า การศึกษาผู้ใหญ่ หมายถึง กระบวนการทางการศึกษาที่จัดขึ้นทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นเนื้อหา ระดับ วิธีการ ไม่ว่าจะเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มหรือทดแทนการศึกษาที่เริ่มต้นในโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย การเป็นช่างฝึกหัด ซึ่งบุคคลที่ถือว่าเป็นผู้ใหญ่ได้พัฒนาความสามารถเพิ่มพูนความรู้ ปรับปรุงคุณสมบัติทางวิชาการ ทางวิชาชีพ หรือเปลี่ยนจุดหมายไปในทิศทางใหม่และทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางทัศนคติ หรือพฤติกรรมในสองด้าน คือ ด้านการพัฒนาตนเอง และด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนาวัฒนธรรม เศรษฐกิจ สังคม ได้อย่างสมบูรณ์แบบและมีอิสระ

คณะกรรมการอำนวยการศึกษาผู้ใหญ่แห่งชาติ ได้ให้ความหมายของการศึกษาผู้ใหญ่ คือ ประสบการณ์การเรียนรู้ทั้งหลายที่จัดขึ้นให้แก่ประชาชนที่พ้นเกณฑ์บังคับตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา การศึกษาในโรงเรียนปกติ (วิไล ตั้งสมจิตร, 2531 : 8)

อุดม เขยกิจวงศ์ (2534 : 15 - 16) ได้ให้คำจำกัดความการศึกษาผู้ใหญ่ โดยยกมาจากข้อตกลงการประชุมระหว่างประเทศเรื่องการศึกษาผู้ใหญ่ที่เมืองนิวแฮมเชียร์ ว่า คือ กระบวนการซึ่งบุคคลที่ไม่ได้อยู่ในโรงเรียนภาคปกติมีกิจกรรมการเรียนที่จัดและทำเป็นขั้นตอนไว้แล้วเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ ความซาบซึ้งและทัศนคติ หรือเพื่อให้เข้าใจและสามารถแก้ปัญหาของตนเองหรือชุมชน

สัจจันตรา จันทรธณี (2535 : 23) กล่าวว่า การศึกษาผู้ใหญ่ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษานอกระบบโรงเรียน แต่การศึกษาผู้ใหญ่เน้นผู้ใหญ่มากกว่าเด็ก ผู้ใหญ่ในที่นี้ คือ บุคคลที่พ้นเกณฑ์บังคับตามพระราชบัญญัติประถมศึกษา เป็นการศึกษาเพื่อให้เกิดความรู้ ทักษะ เจตคติ ที่ถูกต้อง และให้ความรู้ความเข้าใจในการประกอบอาชีพตลอดจนการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

จากความหมายของนักการศึกษาที่ได้กล่าวมา พอสรุปได้ว่า การศึกษาผู้ใหญ่ เป็นกิจกรรมหรือกระบวนการทางการศึกษาของผู้ใหญ่หรือบุคคลในวัยทำงาน เพื่อพัฒนาตนเองและเสริมสร้างเจตคติที่ถูกต้องในการดำรงชีวิต ด้วยวิธีการเพิ่มทักษะความรู้หรือประสบการณ์ ที่ดำเนินการโดยหน่วยงานทางการศึกษา หรือศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการศึกษาผู้ใหญ่

การจัดการเรียนการสอน เป็นกระบวนการให้ความรู้และจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน เพื่อให้มีการเปลี่ยนแปลง พัฒนาพฤติกรรมอย่างมีเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ การสอนกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้ใหญ่ย่อมมีความแตกต่างจากการสอนเด็ก ผู้สอนจำเป็นต้องใช้หลักจิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้ใหญ่เป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม โดยศึกษาประสบการณ์และความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน แล้วส่งเสริมให้มีความรู้ ประสบการณ์ ความสามารถมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับผู้เรียนมากที่สุด ให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการคิดเห็นและความต้องการของเขามีความหมาย ความสำคัญ ตระหนักที่จะแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาชีวิต การงานและอาชีพ เพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนเป็นไปตามเจตนารมณ์ของการศึกษาสำหรับผู้ใหญ่ ครูผู้สอนจำเป็นต้องพิจารณาหลักจิตวิทยาการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่ และกระบวนการเรียนการสอนสำหรับผู้ใหญ่ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. 2538 : 12 - 13)

วัตสัน (Watson) ได้รวบรวมและขยายความเกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ โดยเขียนไว้ในหนังสือ "What do we know about Learning" รวมด้วยกัน มี 14 ข้อ ดังนี้ (เชียรศรี วิวิธสิริ. 2534 : 133 - 134)

1. พฤติกรรมที่ได้รับการผลักดันหรือยกย่องชมเชย (Reinforcement) จะช่วยให้พฤติกรรมนั้นเกิดขึ้นซ้ำอีก
2. แรงผลักดันที่ได้ผลในการเรียนรู้นั้นต้องติดตามอย่างใกล้ชิด คือ ยกย่องหรือชมเชยทันทีที่พฤติกรรมเกิดขึ้น ดีกว่าจะให้แรงผลักดัน หลังจากที่พฤติกรรมนั้นเกิดขึ้นนานแล้ว
3. การฝึกฝนทำกิจกรรมซ้ำๆ เพื่อให้ผู้เรียนก้าวหน้าในการเรียนนั้นยังไม่พอ จะต้องให้ผู้เรียนนั้นทราบและเข้าใจในการประเมินตนเองว่าก้าวหน้ามากน้อยเพียงใดด้วย ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนก้าวหน้าได้ดีกว่า
4. การชมเชยหรือการลงโทษผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ นั้น จะมีผลตรงข้ามกับการให้รางวัล คือ อาจเกิดพฤติกรรมตอบสนองตามที่ผู้สอนต้องการหรือไม่ต้องการก็ได้ ทั้งยังกลับทำลายบรรยากาศ หรือความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้เรียนอาจหยุดเรียนไปเลย
5. ความพร้อม (Readiness) จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่าย ผู้สอนจะต้องสร้างหรือคำนึงถึงความพร้อมของผู้เรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ความพร้อมทางสติปัญญา ความพร้อมในการเข้าใจและสนใจที่จะเรียน ความพร้อมในด้านพื้นฐาน ความรู้ ความสามารถหรือประสบการณ์เดิม
6. ความรู้สึกพอใจจากผลสำเร็จ เป็นแรงผลักดันที่มีผลต่อเนื่อง ทำให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจ และมีความเชื่อมั่นว่าสามารถที่จะเรียนต่อไปได้
7. ผู้เรียนจะตั้งใจเรียนดี ถ้ามีความหวังว่าเขาสามารถบรรลุเป้าหมายของเขาได้ ผู้สอนจะ

ต้องไม่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนยากเกินไปจนหมดหวัง หรือง่ายเกินไปจนไม่เห็นความสำคัญ

8. การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน จะช่วยเพิ่มแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียนมากขึ้นความล้มเหลวในการเรียน เป็นอุปสรรคต่อความก้าวหน้า ผู้สอนจะต้องช่วยสร้างความสำเร็จในการเรียนขั้นต้นให้แก่ผู้เรียน โดยการเริ่มต้นจากสิ่งที่ย้ายไปหายาก

9. การสร้างความคิดรวบยอด (Concept) จำเป็นจะต้องยกตัวอย่างหลายๆ หลายๆ ด้านและพยายามให้เข้ากับประสบการณ์เดิม จะช่วยให้เกิดความเข้าใจได้ง่ายขึ้น

10. การทบทวนจะช่วยให้เกิดความทรงจำ ผู้สอนควรจัดให้มีการทบทวนเป็นขั้นตอนหรือทบทวนทันทีหลังจากจบเรื่องหนึ่งๆ จะช่วยทำให้เกิดความทรงจำและกันลืมได้ดีขึ้น

11. ความรู้ใหม่ๆ ที่เข้ากับทัศนคติ ค่านิยมหรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียน จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายและรวดเร็ว

12. การสอนในสิ่งที่มีความต้องการของผู้เรียน และผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ทันที จะมีผลทางการเรียนรู้มาก

13. การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนเป้าหมายการศึกษา และมีเครื่องมือที่สามารถที่จะประเมินผลตนเองว่าได้ก้าวหน้าไปสู่เป้าหมายมากน้อยเพียงใด จะช่วยให้การเรียนรู้ราบรื่นและสะดวกขึ้น

โนลส์ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2541 : 24 - 25 ; อ้างอิงจาก Knowles. 1978. *The Adult Learner : A Neglected Species*. p. 31) ได้สรุปพื้นฐานทฤษฎีการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่สมัยใหม่ (Modern Adult Learning Theory) ซึ่งมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1. ความต้องการและความสนใจ (Need and Interests) ผู้ใหญ่จะถูกชักจูงให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี ถ้าหากว่าตรงกับความต้องการและความสนใจในประสบการณ์ที่ผ่านมา เขาก็จะเกิดความพึงพอใจ เพราะฉะนั้นควรจะเริ่มต้นในสิ่งเหล่านี้อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะการจัดกิจกรรมทั้งหลายเพื่อให้ผู้ใหญ่เกิดการเรียนรู้ นั้น จะต้องคำนึงถึงสิ่งนี้ด้วยเสมอ

2. สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของผู้ใหญ่ (Life Situations) การเรียนรู้ของผู้ใหญ่จะได้ผลดี ถ้าหากถือเอาตัวผู้ใหญ่เป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอน (Life-Centered) ดังนั้นการจัดการเรียนที่เหมาะสมเพื่อการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ควรจะยึดถือสถานการณ์ทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับชีวิตผู้ใหญ่เป็นหลักสำคัญ มีชีวิตเนื้อหาวิชาทั้งหลาย

3. การวิเคราะห์ประสบการณ์ (Analysis of Experience) เนื่องจากประสบการณ์เป็นแหล่งการเรียนรู้ที่มีคุณค่ามากที่สุดสำหรับผู้ใหญ่ ดังนั้น วิธีการหลักสำหรับการศึกษาผู้ใหญ่ คือ การวิเคราะห์ถึงประสบการณ์ของผู้ใหญ่แต่ละคนอย่างละเอียดว่ามีส่วนไหนของประสบการณ์ที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนได้บ้าง แล้วจึงหาทางนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

4. ผู้ใหญ่ต้องการเป็นผู้นำตนเอง (Self-Directing) ความต้องการที่มีอยู่ในส่วนลึกของผู้ใหญ่นั้นก็คือ การมีความรู้สึกต้องการที่จะนำตนเอง เพราะฉะนั้น บทบาทของครูจึงควรอยู่ในกระบวนการสืบหาหรือค้นหาคำตอบร่วมกันกับผู้เรียน (Mutual Inquiry) มากกว่าการทำหน้าที่ส่งผ่านหรือเป็นสื่อสำหรับความรู้ แล้วทำหน้าที่ประเมินผลว่า เขาค่อยตามหรือไม่เพียงเท่านั้น

5. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) ความแตกต่างระหว่างบุคคลจะมีเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในแต่ละบุคคลเมื่ออายุเพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้น การให้ความรู้ผู้ใหญ่จะต้องเตรียมการในด้านนี้เป็นอย่างดี เช่น รูปแบบของการเรียนการสอน (Style) เวลาที่ได้ทำการสอน สถานที่สอน และประการสำคัญ

คือ ความสามารถในการเรียนรู้ในแต่ละขั้นของผู้ใหญ่ ย่อมเป็นไปตามความสามารถของผู้ใหญ่แต่ละคน (Place of Learning)

เพราะฉะนั้นครู ควรทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ให้กับผู้ใหญ่ที่เข้ามาเรียนรู้ ทั้งนี้ครูควรได้คำนึงถึงเงื่อนไข หรือสภาวะการณ์การเรียนรู้ของผู้ใหญ่ สอนในสิ่งที่เขาสนใจหรือต้องการจะเรียนรู้ เขาสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ โดยควรคำนึงถึงประสบการณ์เดิมของผู้ใหญ่ที่เคยผ่านมา คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และควรให้ผู้ใหญ่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม

2.3 ข้อตกลงเบื้องต้นสำหรับการสอนผู้ใหญ่

ตามทฤษฎีการสอนผู้ใหญ่ นั้น มีอยู่ 4 ประเด็นใหญ่ๆ ที่มีความสำคัญและเป็นความเชื่อที่ได้รับการยอมรับว่าแตกต่างออกไปจากการสอนเด็ก ดังรายละเอียดต่อไปนี้ (ภักธิยา งามสุข. 2535 : 18 - 22)

1. การเปลี่ยนแปลงด้านมโนภาพแห่งตน (Change in Self – Concept)

ข้อสันนิษฐานนี้ก็คือว่าบุคคลเจริญเติบโตและบรรลุวุฒิภาวะไปสู่มโนภาพแห่งตน จากการอาศัยหรือพึ่งพามโนภาพอื่น ในวัยทารก และนำไปสู่การเป็นผู้นำตัวเองได้มากขึ้น

ทฤษฎีการสอนผู้ใหญ่ คาดว่าจุดที่บุคคลบรรลุผลสำเร็จในด้านมโนภาพแห่งตนในทางการเป็นผู้นำตัวเอง ก็คือลักษณะทางจิตวิทยาของการเป็นผู้ใหญ่ ถ้าหากว่าเขาเกิดความรู้สึกว่าตัวเองไม่ได้รับการยอมรับในสถานการณ์ต่างๆ เลย เขาอาจจะเกิดความเคร่งเครียด และอาจจะต่อต้าน สิ่งที่สำคัญ คือ ต้องพยายามทำให้ผู้ใหญ่เกิด “Self - Directing” ในการเรียนการสอนให้มากที่สุดด้วย

2. บทบาทของประสบการณ์ (The Role of Experience)

ข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับเรื่องของการมีประสบการณ์ ก็เพราะเชื่อว่าบุคคลที่เริ่มบรรลุวุฒิภาวะ เขาก็จะได้สะสมประสบการณ์ที่กว้างขวางมากยิ่งขึ้น ซึ่งประสบการณ์นั้นนับเป็น แหล่งที่มีคุณค่าสูงยิ่งสำหรับการเรียนรู้ (Rich Resource for learning) รวมทั้งเป็นการช่วยขยายโลกทัศน์ของผู้ใหญ่คนอื่นๆ ให้กว้างขวางมากขึ้น เพื่อการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ทั้งหลายด้วย

3. ความพร้อมในการเรียน (Readiness to learn)

ข้อตกลงเบื้องต้นนี้ ก็คือว่าบุคคลที่จะบรรลุวุฒิภาวะและเกิดความพร้อมในการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการพัฒนาทางชีววิทยา และแรงกดดันทางด้านความต้องการเกี่ยวกับวิชาการ ส่วนที่เกิดความพร้อมมากขึ้นก็คือ ผลพัฒนาของภาระหน้าที่ (Tasks) ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับบทบาททางสังคม ความแตกต่างระหว่าง การสอนผู้ใหญ่กับการสอนเด็ก คือ ในการสอนผู้ใหญ่ นั้น ผู้ใหญ่มีความพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้ ถ้าหากเขาเกิดความต้องการ ส่วนในการสอนเด็กนั้นเรามักจะยึดถือเอาว่าเด็กควรจะได้เรียนในสิ่งนั้นสิ่งนี้ เพราะคิดว่าอาจจะมีประโยชน์กับอนาคตเด็กต่อไป

4. การส่งเสริมให้การเรียนรู้มีความเหมาะสม (Orientation to Learning)

ข้อตกลงเบื้องต้นประการสุดท้ายนี้ คือ เด็กๆ จะได้รับการวางเงื่อนไขให้ได้รับการเรียนรู้ ในลักษณะของการยึดเอาเนื้อหาวิชาเป็นจุดศูนย์กลาง (Subject - Centered) ในขณะที่ผู้ใหญ่ส่วนมาก มักจะมีการเรียนรู้โดยอาศัยปัญหาเป็นศูนย์กลาง (Problem - Centered) ความแตกต่างที่เห็นได้ชัด เป็นผลลัพธ์จากความแตกต่างการเห็นคุณค่าของเวลานั้นเอง เด็กจะเรียนรู้โดยเห็นว่าการนำเอาความรู้ไปใช้สอยให้เกิดประโยชน์นั้น อาจจะเลื่อนหรือผัดผ่อนไปก่อนก็ได้ ตัวอย่างเช่น นักเรียนประถมเรียนรู้ไว้เพื่อจะนำไปใช้บ้างในวัยรุ่น หรือเพื่อจะสามารถเข้าเรียนต่อชั้นมัธยมได้ ส่วนการเรียนระดับมัธยมก็เพื่อให้มีคุณสมบัติพอให้เข้าเรียนต่อวิทยาลัยหรืออุดมศึกษาได้ และการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยก็เพื่อจะเป็นพื้นฐานในการทำงานและประกอบอาชีพ หรือสำหรับการเป็นผู้ใหญ่ที่เหมาะสมยิ่งขึ้น

ตรงกันข้ามกับผู้ใหญ่เข้ามาเรียนและยุ่งเกี่ยวกับกิจกรรมทางการศึกษา ก็เพราะว่าเขาขาดความรู้และประสบการณ์ในการแก้ไขปัญหาปัจจุบัน ดังนั้นผู้ใหญ่จึงต้องหาความรู้ที่จะนำไปใช้ในอนาคตอันใกล้หรือโดยเร็วที่สุด ซึ่งหมายความว่าต้องการนำเอาไปใช้อย่างปัจจุบันทันทีทันใด ดังนั้นผู้ใหญ่จึงต้องการได้รับการเรียนรู้โดยอาศัยปัญหาเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน

การเปรียบเทียบข้อดกลบเบื้องต้น ระหว่างการสอนผู้ใหญ่กับการสอนเด็ก

ข้อดกลบเบื้องต้น	การสอนเด็ก	การสอนผู้ใหญ่
มโนภาพแห่งตน	ไม่เป็นอิสระ	มีความสามารถในการนำตนเองมากขึ้น
ประสบการณ์	มีคุณค่าไม่มากนัก	ผู้ใหญ่มีแหล่งของความรู้ลึกที่มีคุณค่ายิ่ง
ความพร้อม	การพัฒนาทางชีววิทยา ก่อให้เกิดแรงกดดันทางสังคม	มีภาระกิจเชิงพัฒนาการเป็นไปตามบทบาทของสังคม
การมองเห็นคุณค่าของเวลา วิธีการเรียนรู้	สามารถเลื่อนไปหรือรอคอยได้ ใช้เนื้อหาวิชาเป็นศูนย์กลาง	ต้องการนำไปใช้ทันทีทันใด ใช้ปัญหาเป็นศูนย์กลาง

2.4 ธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้ใหญ่

ออเออร์บัค (Auerbach, 1968: 35-36) ได้กล่าวถึงธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้ปกครองซึ่งถือว่าเป็นผู้ใหญ่ไว้ดังนี้

1. ผู้ปกครองสามารถเรียนรู้ได้
2. ผู้ปกครองมีความต้องการที่จะเรียนรู้
3. ผู้ปกครองเรียนรู้ได้ดีที่สุดในสิ่งที่เขาสนใจ
4. การเรียนรู้จะมีความหมายมากที่สุดถ้าเนื้อหาสาระที่เรียนรู้นั้นเป็นประสบการณ์ใกล้ตัวของ

ผู้ปกครอง

5. ผู้ปกครองจะเรียนรู้ได้ดีที่สุด ถ้าเขามีอิสระที่จะตอบสนองต่อสถานการณ์ด้วยตัวเอง
6. การให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเป็นการให้ประสบการณ์ทางอารมณ์มากเท่า ๆ กับการให้

ประสบการณ์ทางสติปัญญา

7. ผู้ปกครองสามารถเรียนรู้จากกันและกันได้
8. การให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเป็นการให้พื้นฐานของประสบการณ์ใหม่แก่ผู้ปกครอง

การเรียนรู้ของผู้ใหญ่มีความแตกต่างกับการเรียนรู้ของเด็ก ซึ่งมีหลักทางจิตวิทยา ดังนี้ (เชียร์ศรี วิวิธสิริ. 2534 : 135)

1. การเข้าใจตนเอง ผู้ใหญ่มีความรู้สึกที่ว่าตนเองมีอิสระ เด็ก ผู้ใหญ่ต้องการฐานะใหม่ในสายตาของตนเองและผู้อื่นว่าตนเป็นผู้รู้จักเหตุผล และสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง นำตนเองได้ ดังนั้นผู้ใหญ่ต้องการให้ผู้อื่นปฏิบัติต่อตนด้วยความยกย่องนับถือและมีความเป็นอิสระ

2. ประสบการณ์ ผู้ใหญ่มีประสบการณ์หลายด้านที่สะสมมาตั้งแต่เด็ก ซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้

ผู้ใหญ่สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่นได้ จึงเป็นแหล่งวิชาการที่สำคัญในการเรียนรู้ ผู้ใหญ่มีประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว จึงทำให้ประสบการณ์ใหม่มีความหมายมากขึ้น นอกจากนี้ผู้ใหญ่มีความพร้อมทางการเรียนซึ่งจะทำให้เรียนได้ดีที่สุด ถ้าได้เรียนในสิ่งที่เป็ประโยชน์และมีความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ ฉะนั้นสิ่งที่จะสอนจะต้องให้เกิดประโยชน์และตรงกับความต้องการจึงจะทำให้ผู้ใหญ่พร้อมและเต็มใจที่จะเรียนรู้

2.5 คุณลักษณะของผู้ใหญ่

พยอม อิงคตานุวัฒน์ (กฤษณี ภูพัฒน์. 2538 : 32 ; อ้างอิงจาก พะยอม อิงคตานุวัฒน์. 2523. จิตวิทยาพัฒนาการผู้ใหญ่. หน้า 2 - 3) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้ใหญ่ไว้ดังนี้

1. ผู้ใหญ่สามารถตอบสนองต่อเหตุการณ์และภาวะแวดล้อมได้ถูกต้อง โดยอาศัยสติปัญญาในการเรียนรู้ และประสบการณ์ในอดีต
2. ผู้ใหญ่มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน
3. ผู้ใหญ่สามารถร่วมกิจกรรมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและมีประสิทธิภาพ
4. ผู้ใหญ่สามารถมองเห็นผลที่เกิดจากการวางแผน โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์ที่ผ่านมา ทำให้สามารถวางแผนให้บรรลุผลตามที่คาดการณ์ไว้
5. ผู้ใหญ่สามารถสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลที่เกี่ยวข้องได้ดี
6. ผู้ใหญ่มีความคำนึงถึงความต้องการผู้อื่น
7. ผู้ใหญ่สามารถแก้ไขปัญหาและทนต่อความผิดหวังได้
8. ผู้ใหญ่สามารถควบคุมการแสดงออกของอารมณ์และพฤติกรรมต่าง ๆ ได้
9. ผู้ใหญ่มีความเชื่อมั่นและความภาคภูมิใจ โดยอาศัยสติปัญญาและการฝึกฝนทำให้สามารถวางแผนการดำเนินชีวิตด้วยความมั่นใจและภูมิใจ
10. ผู้ใหญ่มีความเต็มใจในการเสียสละและรับผิดชอบต่อส่วนรวม โดยคำนึงถึงหน้าที่และความสามารถของตน
11. ผู้ใหญ่มีลักษณะประจำตัวที่เหมาะสม โดยอาศัยการอบรมตามขนบธรรมเนียมของแต่ละครอบครัว การได้รับการศึกษาและประสบการณ์ทางสังคมที่ผ่านมาทำให้สามารถควบคุมพฤติกรรมอารมณ์ และความต้องการของตนให้สอดคล้องกับระเบียบสังคมที่ตนอาศัยอยู่

สุวัฒน์ วัฒนวงษ์ (2541 : 21) กล่าวถึงลักษณะของผู้ใหญ่ไว้ว่า

1. ผู้ใหญ่มีประสบการณ์เดิมที่จะนำมาใช้ในการเรียนรู้แตกต่างกัน
2. มักมองตนเองว่าไม่สามารถกำหนดชีวิตของตนได้ เนื่องจากความยากจน
3. ชอบการแนะนำมากกว่าการสอน
4. มักคิดว่าตนเองไม่มีความสามารถทางการเรียนถ้าออกกลางคัน
5. ชอบทำตามความเคยชิน
6. ชอบการปฏิบัติที่มีความจริงจัง ความปรารถนาดี ความยุติธรรม และมีเหตุผล
7. มีภารกิจความรับผิดชอบในชีวิตมาก
8. ชอบสิ่งที่ปฏิบัติง่าย ๆ และคล่องตัว
9. ต้องใช้เวลามากในการสร้างความคุ้นเคยและสนิทสนม
10. มีจุดมุ่งหมายในการเรียนแตกต่างกัน
11. มีความสนใจมากในสิ่งที่ตนเองชอบและตรงกับความต้องการ

นอกจากนั้น สุวัฒน์ วัฒนวงษ์ ยังได้กล่าวถึงลักษณะในการแสดงออกของผู้ใหญ่ไว้ว่ามีลักษณะการแสดงออก ดังนี้

1. ไม่ชอบการตำหนิ การดูหมิ่น และการแสดงตัวในที่ประชุม
2. ไม่ชอบถูกบังคับ หรือต้องตอบคำถามในที่ๆ โดยมิได้มีการเตรียมตัวล่วงหน้า
3. ไม่ชอบพูดถึงปมด้อยและความผิดพลาดของตัวเอง
4. ไม่ชอบการเข้มนวดกดข้น
5. ไม่ชอบให้ช่วยเหลือและเอาใจใส่จนเกินไป
6. ไม่ชอบจู้จี้จุกจิกนินทา
7. มีความประหม่าและกลัวผิดมากกว่าเด็ก
8. มีประสบการณ์สามารถตัดสินใจได้ดีกว่าเด็ก
9. รู้จักตนเองว่ามีความรู้ ความสามารถ
10. มีความพร้อมในด้านกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญามากกว่าเด็ก
11. ชอบการยกย่อง ชมเชย และสนับสนุนให้กำลังใจ

จากที่กล่าวมาพอจะสรุปคุณลักษณะของผู้ใหญ่ได้ว่า ผู้ใหญ่มีประสบการณ์ที่สามารถนำมาใช้และวางแผนในการเรียนรู้ โดยอาศัยความพร้อมในด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาที่มากกว่าเด็ก ผู้ใหญ่มีจุดมุ่งหมายในการที่จะรับความรู้แตกต่างกัน ไม่ชอบการบังคับการเข้มนวดกดข้นหรือการตำหนิ แต่ชอบการแนะนำมากกว่าการสอน

2.6 หลักการเรียนรู้ของผู้ใหญ่

นักการศึกษาหลายๆ ท่าน ได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้ใหญ่จนได้ข้อสรุปที่แน่นอนว่า ผู้ใหญ่สามารถเรียนรู้ได้ แต่มีความสนใจและมีความสามารถในการเรียนรู้แตกต่างไปจากเด็กเป็นอันมาก ดังพอสรุปหลักการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่ไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. ผู้ใหญ่จะเรียนรู้เมื่อเขามีความพร้อมที่จะเรียน มีความสนใจและความต้องการที่จะเรียนเฉพาะสิ่งที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของพวกเขา
2. ผู้ใหญ่เรียนรู้โดยใช้ประสบการณ์เดิมเป็นตัวนำ และเป็นตัวเชื่อมโยงไปสู่การทำความเข้าใจในประสบการณ์ ใช้ปัญหาเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้
3. ผู้ใหญ่จะเรียนรู้ได้ดีในสภาพบรรยากาศการเรียน การสอนที่เป็นกันเอง
4. ผู้ใหญ่จะเรียนรู้ได้ดีในสภาพบรรยากาศการเรียนที่เป็นลักษณะของความร่วมมือกัน และการมีอิสระในการแสดงความคิดเห็น
5. ผู้ใหญ่จะเรียนรู้ได้ดีโดยการฝึกปฏิบัติจริง
6. ผู้ใหญ่จะเรียนรู้ได้ดีในขั้นต่อไปก็เมื่อเขาประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ในขั้นแรกๆ ที่ผ่านมามีเสียก่อน

และสุวัฒน์ วัฒนวงษ์ (2541 : 21) กล่าวเพิ่มเติมว่า ผู้ใหญ่จะเรียนรู้ได้ดีเมื่อ

1. ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเต็มที่
2. ได้รับการสนใจและมองเห็นความสำคัญของสิ่งที่จะเรียน
3. สิ่งที่จะเรียนนั้นสนองตอบต่อความต้องการของตน
4. สิ่งที่จะเรียนสนองความรู้และประสบการณ์ที่มี
5. สิ่งที่จะเรียนนั้นเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ทันที

6. ผู้เรียนกับผู้สอนมีความเข้าใจกัน ให้กำลังใจแก่ผู้เรียนอยู่เสมอ
7. ผู้เรียนมีความพอใจที่จะเรียน
8. การเรียนใช้ปัญหาที่พบจริงในชีวิต เรียนรู้ด้วยวิธีการแก้ปัญหาที่หลากหลาย
9. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติด้วยตนเองให้มากที่สุด
10. มีวิธีการเรียนที่แตกต่างกัน ผู้สอนควรใช้วิธีการสอนหลายๆ อย่างให้เหมาะสมกับผู้เรียน

จากหลักการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ จะเห็นได้ว่าผู้ใหญ่มีความสามารถที่จะเรียนรู้ได้ และสามารถเรียนรู้ได้ดีเมื่อเขาได้เรียนในสิ่งที่เขาต้องการ ได้มีการฝึกปฏิบัติ ใช้ประสบการณ์เดิมที่เขาเป็นตัวนำ และใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดการเรียนรู้

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

ฮูล (แกว้ใจ นิราช. 2542 : 38 ; อ้างอิงจาก Houle. 1961. *The Inquiring Mind*. p. 16-25) ได้ทำการศึกษาถึงสาเหตุที่นักศึกษาผู้ใหญ่เข้าศึกษาต่อในโครงการการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยชิคาโก ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีเป้าหมายของตนเองว่า เมื่อเข้าร่วมโครงการเพราะคิดว่าสามารถตอบสนองความต้องการและความสนใจของตนเอง เพื่อมุ่งกิจกรรมก็เพราะต้องการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม โดยมุ่งเน้นเรื่องมนุษยสัมพันธ์ และเพื่อมุ่งการเรียนรู้ต้องได้รับความรู้และทักษะต่างๆ เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้เพื่อไปประกอบอาชีพ

ครอสและเวลเลย์ (Darkenwald and Merriam. 1985 : 128-130 ; citing Cross and Valley. 1982) ได้ศึกษาเหตุผลการเข้าเรียนต่อของผู้ใหญ่ โดยแบ่งเหตุผลในการเข้าเรียนต่อของผู้ใหญ่ออกเป็น 9 ด้าน คือ 1) ด้านความรู้ 2) ด้านส่วนตัว 3) ด้านชุมชน 4) ด้านศาสนา 5) ด้านสังคม 6) ด้านการหลีกเลี่ยงความจำเป็น 7) ด้านการทำตามกฎระเบียบ 8) ด้านเพื่อทำหน้าที่ให้ดีขึ้น 9) ด้านเพื่อความรู้ในเชิงวัฒนธรรม สรุปผลของการศึกษาพบว่า สำหรับผู้ที่กำลังจะเข้าเรียนมีเหตุผลในการเข้าเรียนด้านชุมชน ด้านส่วนตัว และด้านเพื่อความรู้ในระดับสูงสุด และมีเหตุผลในการเข้าเรียนด้านสังคมและด้านการหนีจากสภาพจำเจอยู่ในระดับต่ำสุด ในเรื่องที่เกี่ยวข้อง พบว่า อายุ เพศ และสถานภาพทางสังคม มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียน โดยเฉพาะด้านเพศนั้น พบว่าเพศหญิงให้ความสำคัญกับเหตุผลด้านส่วนตัว ส่วนเพศชายให้ความสำคัญกับเหตุผลด้านเพื่อทำหน้าที่ให้ดีขึ้น ด้านศาสนา และด้านการหนีจากความจำเจ ด้านอายุพบว่าผู้ที่มีอายุสูงให้ความสำคัญกับด้านส่วนตัว ด้านชุมชน และด้านความรู้เชิงวัฒนธรรม

งานวิจัยในประเทศ

อมร จันทรตา (2537 : 99 - 100) ได้ศึกษาเรื่องทัศนะของเยาวชนและสตรีภาคแรงงาน ที่มีต่อการจัดบริการทางการศึกษานอกโรงเรียน ของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดสมุทรสาคร ผลการศึกษาพบว่าในด้านการให้ความรู้พื้นฐานนั้น เยาวชนสตรีภาคแรงงานเห็นด้วยกับการจัดการเรียนการสอนแบบทางไกล ที่ศูนย์จัดให้มีการจัดห้องเรียนที่แน่นอน เวลาที่สะดวกเรียนจะเป็นช่วงเช้าระหว่างเวลา 09.00 - 12.00 น. ของวันอาทิตย์ ในด้านการศึกษาทักษะอาชีพต้องการเรียนวิชาชีพที่เป็นประโยชน์ต่องานที่ทำเพื่อเป็นการขยายพื้นฐานในการทำงานในลำดับต่อไป

ณิธิวุฒิ ธรรมกุลมณฑล (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาด้านองค์ประกอบแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทการศึกษานอกระบบในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่จบชั้นประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนต้น กับที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายถึงอนุปริญญา มีระดับแรงจูงใจในการเข้าเรียนสูงกว่านักศึกษาที่จบปริญญาตรีขึ้นไป สำหรับนักศึกษาที่ประกอบ

อาชีพในระดับช่างฝีมือ มีระดับแรงจูงใจในการเข้าเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ประกอบอาชีพค้าขายบริการ และอาชีพระดับช่างฝีมือ มีระดับแรงจูงใจในการเข้าเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ และนักศึกษาที่ประกอบอาชีพระดับวิชาชีพพอใจ เพื่อหลีกเลี่ยงความจำเจในชีวิตประจำวัน เพื่อต้องการเป็นพ่อแม่ที่ดี เพื่อหางานใหม่ เพื่อต้องการประกาศนียบัตรหรือปริญญาบัตร เพื่อต้องการเข้าใจปัญหาสังคม เพื่อต้องการรู้สึกเป็นเจ้าของ เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาส่วนตัวและเพื่อยกระดับการศึกษา ความต้องการเหล่านี้มีความสำคัญเรียงตามลำดับดังกล่าว

ภานุมาศ คงสุวรรณ (2542 : 114 - 115) ได้ทำการทดลองเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้เข้ารับการศึกษาเพื่อพัฒนาสภาพผู้ติดยาเสพติดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในโรงเรียน ในศูนย์ชุมชนบำบัดโรงพยาบาลราชบุรี จังหวัดปทุมธานี มีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 121 คน ใช้เครื่องมือเป็นแบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า ด้านการศึกษาสายสามัญ นักศึกษาเห็นว่าเนื้อหาในหลักสูตรสนองความต้องการเหมาะสมกับการเรียน สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ เนื้อหาเหมาะสมกับระยะเวลาที่เรียน นักศึกษาต้องการที่จะเรียนโดยใช้หลายๆ วิธีเรียนร่วมกัน สถานที่ใช้เรียนมีความเหมาะสมและนักศึกษามีการใช้บริการห้องสมุด นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการเรียนในวันอาทิตย์ ช่วงเวลา 9.00 - 12.00 น.

ด้านการศึกษาสายอาชีพ นักศึกษาเห็นว่าเนื้อหาหลักสูตรสนองความต้องการ มีความเหมาะสม และสามารถนำวิชาชีพไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ วิชาชีพที่ต้องการเรียน คือ ช่างอิเล็กทรอนิกส์ และต้องการเรียนโดยการปฏิบัติ ต้องการเรียนวันจันทร์ - วันศุกร์ ช่วงเวลา 9.00 - 12.00

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาผู้ใหญ่พอสรุปได้ว่า ในการที่จะสนใจเรียนอะไรนั้นผู้ใหญ่จะต้องมีแรงจูงใจเป็นสาเหตุสำคัญในการเรียน โดยสาเหตุหรือแรงจูงใจที่จะทำให้ผู้ใหญ่ต้องการเรียนนั้น อาจแบ่งเป็นด้านกว้างๆ 3 ด้านดังนี้ คือ 1) ด้านความรู้ 2) ด้านการประกอบอาชีพ 3) ด้านสังคม เป็นสาเหตุสำคัญในการเข้ามาเรียนของผู้ใหญ่ ซึ่งในการเรียนนั้นผู้ใหญ่ต้องการให้ใช้เทคนิควิธีในการเรียนหลากหลายวิธี ให้ผู้ใหญ่ได้มีส่วนร่วมในการเรียน และต้องจัดให้ตรงกับประสบการณ์เดิมของผู้ใหญ่ด้วย การเรียนจึงจะประสบผลสำเร็จได้

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแสดงให้เห็นว่า การจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็ก และเพิ่มทักษะความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดูตลอดจนแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก เช่นงานวิจัยของ อโณทัย อุบลสวัสดิ์ (2535) ที่พบว่า ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของเด็กก่อนวัยเรียนที่ผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรมการให้ความรู้ผู้ปกครองสูงกว่าเด็กก่อนวัยเรียนที่ผู้ปกครองไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม

ในการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองนั้น แบ่งได้เป็น 2 รูปแบบ คือการให้การศึกษาดังตรงและการให้การศึกษาดังอ้อม ซึ่งแต่ละรูปแบบก็มีหลากหลายกิจกรรมวิธีที่มีความแตกต่างและความเหมาะสมกับผู้ปกครองแตกต่างกันไปตามความต้องการและความสนใจในการที่จะรับความรู้จากทางโรงเรียน เช่นที่ พิมพา ตานี (2540) ได้ศึกษาความต้องการในการร่วมกิจกรรมของผู้ปกครองกับทางโรงเรียน พบว่าผู้ปกครองต้องการติดต่อกับทางโรงเรียน โดยการให้ครูไปเยี่ยมบ้าน, ต้องการติดต่อกับครูโดยตรงเพื่อปรึกษาหารือกันเกี่ยวกับการเรียนของเด็ก และต้องการให้ทางโรงเรียนจัดอบรมให้ความรู้และบริการข่าวสารความรู้อื่นๆ เพิ่มเติม นอกจากนี้ผู้ปกครองยังนับได้ว่าเป็นผู้ใหญ่ที่มีวิธีการเรียนรู้แตกต่างจากเด็ก ในการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองจึงต้องจัดให้ตรงตามความต้องการ ความสนใจ สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิต และสัมพันธ์กับประสบการณ์และแรงจูงใจของผู้ใหญ่ ซึ่งตรงตามทฤษฎีการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ของโนลส์

จากที่ได้กล่าวมา จึงนำมาสู่งานวิจัย การศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล เพื่อที่จะตอบคำถามว่าการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังมีความแตกต่างกันอย่างไร และวิธีการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองวิธีการใดที่เหมาะสมและสามารถตอบสนองต่อความต้องการและความสนใจของผู้ปกครองได้มากที่สุด ซึ่งผลจากการวิจัยสามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง และการพัฒนามาตรฐานการศึกษาการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองที่เหมาะสมต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดกลุ่มประชากร และการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 1 และชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ โดยกำหนดลักษณะประชากร คือ เป็นผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนประจำอำเภอ และเป็นโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง จำนวนทั้งสิ้น 22 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 1 และชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ที่ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) มีลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 เลือกโรงเรียนเพื่อเป็นกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย โดยใช้จำนวนโรงเรียนร้อยละ 50 ของกลุ่มโรงเรียนประชากร เป็นจำนวนทั้งสิ้น 11 โรงเรียน ตามรายชื่อในตาราง 1

ขั้นที่ 2 ประเมินค่าขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด โดยกำหนดความน่าเชื่อมั่น 95 % ความคลาดเคลื่อน $\pm 5 \%$ โดยเทียบจากตารางเลขสุ่มของยามาเน (Yamane) ประกอบกับสัดส่วนของจำนวนผู้ปกครองของแต่ละโรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

ขั้นที่ 3 กำหนดจำนวนตัวอย่างด้วยการจำแนกสัดส่วนของแต่ละโรงเรียน โดยเปรียบเทียบสัดส่วนกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดแล้วสุ่มอย่างง่ายโดยการจับฉลากกลุ่มตัวอย่างของแต่ละโรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่างดังตาราง 1 ดังนี้

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรทั้งหมด

ที่	รายชื่อโรงเรียน	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
1.	โรงเรียนอนุบาลศรีสะเกษ	536	108
2.	โรงเรียนศรีประจักษ์	224	45
3.	โรงเรียนดำรงราชานุสรณ์	223	45
4.	โรงเรียนชุมชนไพรบึง	211	43
5.	โรงเรียนอุทุมพรพิสัย	205	41
6.	โรงเรียนบ้านตะแบง	118	24
7.	โรงเรียนบ้านหนองงูเหลือม (คุรุราษฎร์รัฐกิจโกศล)	101	20
8.	โรงเรียนบ้านพิมาย	97	20
9.	โรงเรียนชุมชนบ้านพยุห์	94	19
10.	โรงเรียนสิรินธร	88	18
11.	โรงเรียนบ้านสำโรงระวี (ราษฎร์นิยมพัฒนาที่ 46)	86	17
	รวม	1983	400

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามแบบชนิดเลือกตอบ มาตรฐานค่า และแบบปลายเปิด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยข้อคำถาม 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง เชื้อชาติ ความสัมพันธ์กับเด็ก และระดับชั้นเรียนของเด็ก เป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองที่ทางโรงเรียนแต่ละโรงเรียนได้จัดทำขึ้นตามสภาพความเป็นจริง และความคาดหวัง ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 หมวดใหญ่ คือ

ก. การให้การศึกษาผู้ปกครองโดยตรง จำนวน 15 ข้อ

ข. การให้การศึกษาทางอ้อม จำแนกเป็น

-การมีส่วนร่วมด้านกิจกรรม จำนวน 8 ข้อ

-การมีส่วนร่วมด้านการบริหารของผู้ปกครอง จำนวน 7 ข้อ

แบบสอบถามนี้เป็นแบบมาตรฐานค่า โดยแบ่งเป็นตามสภาพความเป็นจริงและตามความคาดหวัง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ในสภาพความเป็นจริง ถ้าผู้ตอบแบบสอบถามทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง

- 1 หมายความว่า กิจกรรมการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองไม่เกิดขึ้นเลย
- 2 หมายความว่า กิจกรรมการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองเกิดขึ้นอย่างน้อยปีละครั้ง
- 3 หมายความว่า กิจกรรมการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองเกิดขึ้นอย่างน้อยภาคเรียนละครั้ง
- 4 หมายความว่า กิจกรรมการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองเกิดขึ้นอย่างน้อยเดือนละครั้ง

ในความคาดหวัง ถ้าผู้ตอบแบบสอบถามทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง

- 1 หมายความว่า ผู้ปกครองไม่ต้องการและไม่คาดหวังให้กิจกรรมการจัดการศึกษาสำหรับ

ผู้ปกครองนั้นๆ เกิดขึ้นเลย

2. หมายความว่า ผู้ปกครองต้องการและคาดหวังให้กิจกรรมการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองนั้นๆ เกิดขึ้นอย่างน้อยปีละครั้ง
3. หมายความว่า ผู้ปกครองต้องการและคาดหวังให้กิจกรรมการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองนั้นๆ เกิดขึ้นอย่างน้อยภาคเรียนละครั้ง
4. หมายความว่า ผู้ปกครองต้องการและคาดหวังให้กิจกรรมการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองนั้นๆ เกิดขึ้นอย่างน้อยเดือนละครั้ง

ตอนที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการได้รับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง เป็นการสอบถามเกี่ยวกับรายละเอียดของแต่ละรูปแบบวิธีการ เป็นชนิดเลือกตอบตามรายการ

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดในการสอบถามเกี่ยวกับปัญหา และข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง

ขั้นตอนในการสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

1. ศึกษางานวิจัย เอกสาร วารสาร และโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง เพื่อวางกรอบโครงสร้างแบบสอบถาม

2. รวบรวมรายละเอียด กำหนดประเด็น และขอบเขตของเนื้อหาที่ศึกษาจากเอกสาร ตำรา เพื่อจัดเป็นข้อรายการของแบบสอบถาม ได้ลักษณะแบบสอบถาม ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครอง ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา ความสัมพันธ์ของผู้ปกครองกับเด็ก ระดับชั้นเรียนของเด็ก และเชื้อชาติ

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามมาตรฐานประมาณค่า ได้ข้อคำถามจำนวน 40 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นแบบตรวจรายการ จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 4 เป็นคำถามปลายเปิดจำนวน 2 ข้อ

3. ตรวจหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทั้งหมดไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและความครอบคลุมของเนื้อหา ความชัดเจนของภาษาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอ โดยใช้เกณฑ์พิจารณาคัดเลือกข้อรายการจากผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นตรงกัน 3 ใน 5 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

3.1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาปฐมวัย ได้แก่

- 1) ดร. วรรณาท รักษกุลไทย ผู้อำนวยการแผนกอนุบาล
โรงเรียนเกษมพิทยา
- 2) อาจารย์ธิดา พิทักษ์สินสุข ผู้บริหารโรงเรียนอนุบาลห้วยน้อย
- 3) นางศรีทอง คชพลายุทธิ์ พยาบาลวิชาชีพ 7 ศูนย์สุขวิทยาจิต

3.1.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาและการใช้ภาษาท้องถิ่น

- 1) อาจารย์ประพิน จินตวรรณ ศึกษาานิเทศก์อำเภอขุนหาญ
จังหวัดศรีสะเกษ
- 2) อาจารย์วีระสิทธิ์ วงษ์วรรณ อาจารย์ 1 ระดับ 4 โรงเรียนบ้านโงะ

จากผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญพบว่า ผู้เชี่ยวชาญเห็นชอบกับแบบสอบถามทั้งด้านความครอบคลุมเนื้อหาและภาษา โดยผู้ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ปรับปรุงแบบสอบถามตามรายการดังนี้

ตอนที่ 1 ให้เพิ่มคำว่าอื่นๆ ในตัวเลือกด้านอาชีพ และ เชื้อชาติ

ตอนที่ 2 ให้ขีดเส้นใต้เน้นให้ผู้ปกครองเห็นความแตกต่างของระดับความถี่ คือ ปีละครั้ง ภาคเรียนละครั้ง และเดือนละครั้ง ให้ปรับภาษาให้เหมาะสมกับผู้ปกครองไม่ให้ใช้ศัพท์ทางวิชาการมากเกินไป ให้รวมข้อที่มีลักษณะใกล้เคียงกันหรือคล้ายคลึงกัน เช่น ห้องสมุดหนังสือ สื่อ อุปกรณ์ และของเล่น ไว้ในข้อเดียวกัน ให้รวมกลุ่มข้อที่มีลักษณะใกล้เคียงกันไว้ใกล้กัน เช่น ในเรื่องการจัดอบรม จัดมาอยู่เป็นข้อ 1 และข้อ 2 เป็นต้น ซึ่งหลังจากปรับแล้วเหลือข้อคำถามที่สามารถนำไปใช้ได้จำนวน 26 ข้อ

ตอนที่ 3 ให้ตัดคำว่าอื่นๆ ของรายการทุกข้อออก และให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบคำถามของแต่ละข้อได้มากกว่า 1 รายการ

ตอนที่ 4 ผู้เชี่ยวชาญเห็นชอบตรงกัน

3.2 ตรวจสอบความถูกต้องและความเข้าใจภาษา โดยนำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญ ไปทดลองใช้กับผู้ปกครองโรงเรียนวัดพระโตที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน พร้อมทั้งสัมภาษณ์ผู้ตอบเป็นรายบุคคล เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษา และความเข้าใจในการใช้ภาษาของแบบสอบถาม ผลปรากฏว่าแบบสอบถามสามารถใช้ได้เกือบทั้งหมด ยกเว้นข้อคำถามบางข้อที่ยังเป็นศัพท์ทางวิชาการผู้ปกครองบางคนยังไม่เข้าใจ เช่น คำว่า การประชุมปฏิบัติการ การอบรมสัมมนา จึงได้นำแบบสอบถามนั้นไปแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมขึ้น

4. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดพระโต โรงเรียนชุมชนบ้านพุยห์ โรงเรียนปราสาทเขย ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน เพื่อตรวจสอบเครื่องมือ ดังนี้

4.1 หาค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยวิธีการแจกแจงค่าที่ (t) โดยใช้เทคนิค 25% ของเอดเวิร์ด (Edward. 1954 : 152) แล้วเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกที่มากกว่า หรือเท่ากับ 1.75 ขึ้นไป มาใช้เป็นแบบสอบถามตามฉบับจริง ผลปรากฏว่าแบบสอบถามที่นำไปทดลองใช้มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 5.04 – 7.40 สามารถใช้ได้ทั้ง 26 ข้อ

4.2 หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์ α (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach. 1971 : 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.94

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงผู้บริหารโรงเรียนอนุบาลประจำอำเภอจำนวน 11 โรงเรียน เพื่อขอความร่วมมือจากทางโรงเรียนในการแจกแบบสอบถามให้กับผู้ปกครองนักเรียนชั้นอนุบาลที่เป็นตัวอย่างประชากร

2. ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้ผู้ปกครองโดยตรง โดยทางโรงเรียนได้เป็นผู้นัดผู้ปกครองกลุ่มตัวอย่างให้ ผู้วิจัยได้พบผู้ปกครองเพื่ออธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และวิธีการตอบแบบสอบถามให้กับผู้ปกครองได้ฟังด้วยตนเอง สำหรับผู้ปกครองที่ไม่สามารถมาตามนัดได้ ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามให้กับครูประจำชั้นและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และวิธีการตอบแบบสอบถามให้ครูประจำชั้น

ได้เข้าใจเพื่อที่จะได้อธิบายให้ผู้ปกครองได้ฟังอีกครั้งหนึ่ง เมื่อมีผู้ปกครองที่ยังไม่เข้าใจในแบบสอบถาม และนัดหมายวันเวลาที่มาเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืน

3. การเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ผู้วิจัยใช้วิธีการติดตามรายตัวเพื่อที่จะนำเก็บข้อมูลให้ได้มากที่สุดด้วยการดำเนินการเก็บ 4 ครั้ง ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยได้ไปเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยลำดับจากอำเภอที่อยู่ใกล้กันวันละ 2 อำเภอ ด้วยการนัดเวลาเช้าและบ่าย ซึ่งพบว่าในการนัดเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 ยังไม่สามารถเก็บข้อมูลได้ครบ เนื่องจากผู้ปกครองไม่มาส่งตามนัด และผู้ปกครองไปประกอบอาชีพทำนา ทำไร่ และไปต่างจังหวัด ซึ่งกลุ่มนี้มีประมาณ ร้อยละ 30 ผู้วิจัยจึงต้องนัดให้ผู้ปกครองนำมาส่งใหม่อีกครั้ง

3.2 การเก็บแบบสอบถามครั้งที่ 2 ดำเนินการเก็บอย่างเจาะจงรายคน แต่ยังไม่ครบจำนวน ได้ประมาณร้อยละ 20 ของที่เหลือ จึงต้องนัดให้ผู้ปกครองนำมาส่งใหม่อีกในครั้งที่ 3

3.3 ในการเก็บรวบรวมแบบสอบถามครั้งที่ 3 ผู้วิจัยได้ไปขอรับข้อมูลจากผู้ปกครองที่เหลือ ได้แบบสอบถามคืนทั้งสิ้น 400 ฉบับ แต่เมื่อตรวจสอบพบว่ายังไม่สมบูรณ์ จึงได้ให้ผู้ปกครองได้นำกลับไปกรอกอีกครั้งหนึ่ง

3.4 ในครั้งที่ 4 ผู้วิจัยได้ไปเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นครั้งสุดท้าย ได้ครบทั้ง 400 ฉบับ จึงยุติการเก็บข้อมูล แต่มีฉบับที่ผู้ปกครองกรอกไม่สมบูรณ์ 27 ฉบับ ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งสิ้นประมาณ 1 เดือน (2 มีนาคม 2543 – 30 มีนาคม 2543)

4. ผู้วิจัยได้คัดเลือกแบบสอบถามที่ตอบและให้ข้อมูลครบถ้วนจำนวน 373 ฉบับ มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 93.25

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้เครื่องไมโครคอมพิวเตอร์ โดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistics Package for the Science)

1. ตรวจให้คะแนนข้อคำถามแต่ละข้อตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
2. แจกแจงคำถามจำแนกตามตัวแปรอิสระที่ต้องการศึกษา
3. ข้อมูลจากแบบสอบถามส่วนที่ 1 คำนวณค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

4. แบบสอบถามส่วนที่ 2 คำนวณ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วจัดกลุ่มในแต่ละหมวด และอ่านผลดังนี้

4.1 การอ่านค่าประมาณค่า

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.00 หมายถึง กิจกรรมการจัดการศึกษาเกิดขึ้นหรือต้องการคาดหวังให้เกิดอย่างน้อยเดือนละครั้ง หรืออยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง กิจกรรมการจัดการศึกษาเกิดขึ้นหรือต้องการและคาดหวังให้เกิดอย่างน้อยภาคเรียนละครั้ง หรืออยู่ในระดับ ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง กิจกรรมการจัดการศึกษาเกิดขึ้นหรือต้องการและคาดหวังให้เกิดอย่างน้อยปีละครั้ง หรืออยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 0.01-1.49 หมายถึง กิจกรรมการจัดการศึกษาไม่เกิดขึ้นหรือไม่ต้องการคาดหวังให้เกิดเลย หรืออยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.2 การอ่านค่าความสัมพันธ์

ค่าความสัมพันธ์ 0.00 - 0.39 หมายถึง มีความสัมพันธ์น้อย

ค่าความสัมพันธ์ 0.40 - 0.69 หมายถึง มีความสัมพันธ์ปานกลาง

ค่าความสัมพันธ์ 0.70 - 1.00 หมายถึง มีความสัมพันธ์มาก

5. แบบสอบถามตอนที่ 3 วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ของข้อมูล

6. แบบสอบถามตอนที่ 4 วิเคราะห์โดยการประมวลข้อมูล

7. สถิติทดสอบเครื่องมือ

7.1 การวิเคราะห์หาอำนาจจำแนกแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยวิธีการแจกแจง

ค่าที (t-distribution) ใช้เทคนิค 25% ของเอ็ดเวิร์ด (Edward. 1957 : 152)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{N_H} + \frac{S_L^2}{N_L}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามเป็นรายข้อ

X_H แทน คะแนนเฉลี่ยของคะแนนในกลุ่มสูง

X_L แทน คะแนนเฉลี่ยของคะแนนในกลุ่มต่ำ

S_H^2 แทน ความแปรปรวนของการกระจายคะแนนในกลุ่มสูง

S_L^2 แทน ความแปรปรวนของการกระจายคะแนนในกลุ่มต่ำ

N_H แทน จำนวนคนที่เลือกมาจากกลุ่มคะแนนสูง

N_L แทน จำนวนคนที่เลือกมาจากกลุ่มคะแนนต่ำ

7.2 การวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยหา

สัมประสิทธิ์แอลฟา (α -coefficient) ของครอนบัค (Cronbach. 1971 : 161)

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum S^2_i}{S^2_t} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

K แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

$\sum s^2$, แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนของแบบทดสอบตามเป็นรายข้อ

S^2 , แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบทดสอบทั้งฉบับ

8. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

8.1 สถิติพื้นฐาน

8.1.1 ค่าจำนวน ค่าร้อยละ

8.1.2 ค่าเฉลี่ย

8.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

8.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่าสองกลุ่ม โดยใช้การทดสอบความแปรปรวนแบบทิศทางเดียว (One-way analysis of variance) หรือสถิติเอฟ เทส(F-test) เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สูตร

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าที่จะใช้พิจารณาใน F-distribution

MS_b แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสอง (Mean Square) ระหว่างกลุ่ม

MS_w แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสอง (Mean Within) ภายในกลุ่ม

เมื่อพบความแตกต่าง ใช้การทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของ Fisher โดยใช้สูตรดังนี้

$$LSD = t_1 - \frac{\alpha}{2}; n - k \sqrt{\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j}}$$

เมื่อ t_1 แทน ค่าสถิติที่

n_i, n_j แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละคู่ที่นำมาเปรียบเทียบ

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

k แทน จำนวนกลุ่มที่นำมาเปรียบเทียบแต่ละตัวแปร

α แทน ระดับนัยสำคัญที่ต้องการทดสอบ

8.3 สถิติที่ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มใช้ t-test Independence โดยใช้สูตร

8.3.1 เมื่อ Variance ไม่เท่ากัน ใช้แบบ Separated Variance คือ

$$t = \frac{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$	แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2
μ_1, μ_2	แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มประชากรกลุ่มที่ 1 และกลุ่มประชากรกลุ่มที่ 2
n_1, n_2	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และจำนวนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2
S_1, S_2	แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

8.3.2 เมื่อ Variance เท่ากัน ใช้แบบ pooled Variance

$$t = \frac{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{\sqrt{Sp^2 \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$	แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2
μ_1, μ_2	แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนกลุ่มประชากรกลุ่มที่ 1 และกลุ่มประชากรกลุ่มที่ 2
n_1, n_2	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และจำนวนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2
Sp	แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง

8.4 สถิติที่ใช้หาค่าความสัมพันธ์ความเป็นจริงกับความคาดหวัง ใช้สูตรสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation)

$$r = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ r	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
N	แทน จำนวนคนหรือจำนวนคู่ของข้อมูล
$\sum XY$	แทน ผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่าง X กับ Y
$\sum X$	แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนดิบ X
$\sum Y$	แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนดิบ Y
$\sum X^2$	แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนดิบ X แต่ละตัวยกกำลังสอง
$\sum Y^2$	แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนดิบ Y แต่ละตัวยกกำลังสอง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการสื่อความหมาย การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปนี้

N	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน อัตราร่วมวิกฤตที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงที่
*	แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ F (F-distribution)
SS	แทน ค่าผลรวมกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลรวมกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
df	แทน ระดับความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
r	แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษิตตามความมุ่งหมายในการวิจัยดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครอง โดยหาค่าความถี่ และร้อยละ
2. การศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาลตามสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาลตามสภาพความเป็นจริง และตามความคาดหวังที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน ใช้ค่า t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way analysis variance) เมื่อพบความแตกต่างใช้การทดสอบรายคู่ของ Fisher (LSD)
4. การหาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวังของผู้ปกครองเด็กอนุบาล จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครอง ใช้ Pearson Product Moment Correlation
5. ลักษณะการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองเด็กอนุบาลที่ผู้ปกครองพึงประสงค์ โดยใช้ค่าความถี่ และร้อยละ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐาน

1.1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามปรากฏดังตาราง 2

ตาราง 2 ข้อมูลพื้นฐาน ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวนคน (N=333)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	148	39.7
หญิง	225	60.3
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	20	5.4
21-40 ปี	308	82.6
41-60 ปี	40	10.7
มากกว่า 60 ปีขึ้นไป	5	1.3
อาชีพ		
รับราชการ	130	34.8
ค้าขายหรือประกอบธุรกิจส่วนตัว	57	15.3
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	17	4.6
เกษตรกร	82	22.0
รับจ้าง	48	12.9
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	15	4.0
อื่นๆ	24	6.4
ระดับการศึกษาของผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถาม		
ไม่ได้รับการศึกษา	11	2.9
ประถมศึกษา	96	25.7
มัธยมศึกษา	89	23.9
ประกาศนียบัตรหรืออนุปริญญา	51	13.7
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	122	32.7
สูงกว่าปริญญาตรี	4	1.1
ความสัมพันธ์ของผู้ปกครองกับเด็ก		
บิดา	126	33.8
มารดา	190	50.9
ญาติพี่น้อง	44	11.8
บุคคลอื่นที่รับเป็นผู้ปกครอง	13	3.5

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวนคน (N=333)	ร้อยละ
ระดับชั้นเรียน (ของนักเรียนที่ผู้ปกครองกำลังให้ข้อมูล)		
ชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 1	217	58.2
ชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 2	156	41.8
เชื้อชาติ		
ไทย	216	57.9
จีน	23	6.2
ลาว	77	20.6
เขมร	19	5.1
ส่วย	22	5.9
เยอ	16	4.3

จากตาราง 2 ปรากฏ ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้

เพศ ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นหญิงร้อยละ 60.3

อายุ ผู้ตอบแบบสอบถาม มีอายุ 20-40 ปีมากที่สุด ร้อยละ 82.6 และน้อยที่สุดคืออายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป ร้อยละ 1.3

อาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามมีอาชีพรับราชการมากที่สุดร้อยละ 34.8 และไม่ได้ประกอบอาชีพมีน้อยที่สุด ร้อยละ 4.0

ระดับการศึกษาของผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามมีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามากที่สุด ร้อยละ 32.7 และสูงกว่าปริญญาตรีมีน้อยที่สุด ร้อยละ 1.1

ความสัมพันธ์ของผู้ปกครองกับเด็ก ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นมารดาของเด็กมากที่สุด ร้อยละ 50.9 และเป็นบุคคลอื่นที่รับเป็นผู้ปกครองน้อยที่สุด ร้อยละ 3.5

ระดับชั้นเรียน (ของนักเรียนที่ผู้ปกครองกำลังให้ข้อมูล) ส่วนใหญ่เป็นผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ร้อยละ 58.2

เชื้อชาติ ผู้ตอบแบบสอบถามมีเชื้อชาติไทยมากที่สุดร้อยละ 57.9 และน้อยที่สุดคือเชื้อชาติเยอ ร้อยละ 4.3

1.2 สถิติพื้นฐานของระดับความคิดเห็น

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาลที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามสภาพความเป็นจริงและตามความคาดหวัง

ตัวแปร	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ตามสภาพความเป็นจริง	2.03	1.03	น้อย
ตามความคาดหวัง	2.73	0.91	ปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่าความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงของผู้ปกครองอยู่ในระดับน้อย ส่วนความคิดเห็นตามความคาดหวังอยู่ในระดับปานกลาง

2. ความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาลตามสภาพความเป็นจริงและตามความคาดหวังที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง แสดงดังตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาลตามสภาพความเป็นจริงและตามความคาดหวังที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง

กิจกรรมการจัดการศึกษา	ตามสภาพความเป็นจริง			ตามความคาดหวัง		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
การจัดการศึกษาทางตรง	2.17	1.03	น้อย	2.92	0.88	ปานกลาง
การจัดการศึกษาทางอ้อม	1.90	1.03	น้อย	2.53	0.95	ปานกลาง
รวม	2.03	1.03	น้อย	2.73	0.91	ปานกลาง

จากตาราง 4 พบว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาลที่มีต่อกิจกรรมการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคาดหวังมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.73$) สูงกว่าความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริง ($\bar{X} = 2.03$) แสดงว่าผู้ปกครองมีความคาดหวังที่จะให้มีการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองสูงกว่าที่เป็นจริงอยู่ในปัจจุบัน

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาลตามสภาพความเป็นจริง และตามความคาดหวังที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน

3.1 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาลตามสภาพความเป็นจริงที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง

ตาราง 5 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาลตามสภาพความเป็นจริงที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง จำแนกตามเพศ และระดับชั้นเรียนของเด็ก

ข้อมูลพื้นฐาน		จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t
เพศ	ชาย	148	52.45	14.13	0.51
	หญิง	225	53.22	14.09	
ระดับชั้นเรียนของเด็ก	ชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 1	217	52.68	14.80	0.35
	ชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 2	156	53.24	13.14	

จากตาราง 5 พบว่า ผู้ปกครองจำแนกตามเพศ และผู้ปกครองจำแนกตามระดับชั้นเรียนของเด็กมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามสภาพความเป็นจริงไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ปกครองจำแนกตามเพศ และระดับชั้นเรียนของเด็ก มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองโดยภาพรวมอยู่ในระดับเดียวกัน

ตาราง 6 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาลตามสภาพความเป็นจริงที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง จำแนกตามระดับอายุ อาชีพ ระดับการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับเด็ก และเชื้อชาติ

ข้อมูลพื้นฐาน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
อายุ	ระหว่างกลุ่ม	1104.72	3	368.24	1.87
	ภายในกลุ่ม	72782.53	369	197.24	
อาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	1452.35	6	242.05	1.22
	ภายในกลุ่ม	72434.90	366	197.91	
การศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	309.26	5	61.85	0.31
	ภายในกลุ่ม	73577.99	367	200.48	
ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับเด็ก	ระหว่างกลุ่ม	856.35	3	214.08	1.08
	ภายในกลุ่ม	73030.90	369	198.45	
เชื้อชาติ	ระหว่างกลุ่ม	2657.73	5	531.54	2.74 *
	ภายในกลุ่ม	71229.52	367	194.08	

จากตาราง 6 ผู้ปกครองเมื่อจำแนกตามอายุ อาชีพ ระดับการศึกษา และความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับเด็ก พบว่า ความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองโดยภาพรวมอยู่ในระดับเดียวกัน

แต่เมื่อจำแนกตามเชื้อชาติ พบว่ามีความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ปกครองที่ระดับนัยสำคัญ .05 จึงนำมาทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยใช้วิธีของ Fisher ดังตาราง 7

ตาราง 7 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ระหว่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาลตามสภาพความเป็นจริงต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง จำแนกตามเชื้อชาติ

เชื้อชาติ	$\bar{X}$	ไทย	จีน	ลาว	เขมร	ส่วย	เยอ
ไทย	54.77	-	4.20	3.19	8.35 *	2.04	9.14 *
จีน	50.57	-	-	1.02	4.15	2.16	4.94
ลาว	51.58	-	-	-	5.16	1.15	5.95
เขมร	46.42	-	-	-	-	6.31	0.79
ส่วย	52.73	-	-	-	-	-	7.10
เยอ	45.63	-	-	-	-	-	-

จากตาราง 7 พบว่าคู่ที่แตกต่างกัน คือ คู่ของผู้ปกครองไทยกับเขมร และคู่ของผู้ปกครองไทยกับเยอ โดยผู้ปกครองไทยมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้ปกครองเขมรกับเยอ

3.2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาลตามสภาพความคาดหวังที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง

ตาราง 8 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาลตามสภาพความคาดหวังที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง จำแนกตามเพศ และระดับชั้นเรียนของเด็ก

ข้อมูลพื้นฐาน		จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t
เพศ	ชาย	148	70.97	13.95	0.51
	หญิง	225	71.73	14.23	
ระดับชั้นเรียนของเด็ก	ชั้นอนุบาลศึกษาปี 1	217	71.76	15.07	0.57
	ชั้นอนุบาลศึกษาปี 2	156	70.91	12.70	

จากตาราง 8 พบว่า ผู้ปกครองจำแนกตามเพศ และผู้ปกครองจำแนกตามระดับชั้นเรียนของเด็กมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคาดหวังไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ปกครองจำแนกตามเพศ และระดับชั้นเรียนของเด็ก มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองโดยภาพรวมอยู่ในระดับเดียวกัน

ตาราง 9 เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาลตามความคาดหวังที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง จำแนกตามระดับอายุ อาชีพ ระดับการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับเด็ก และเชื้อชาติ

ข้อมูลพื้นฐาน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
อายุ	ระหว่างกลุ่ม	229.77	3	76.59	0.38
	ภายในกลุ่ม	73783.59	369	199.96	
อาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	2701.13	6	450.19	2.31 *
	ภายในกลุ่ม	71312.24	366	194.84	
การศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3230.59	5	646.19	3.35 *
	ภายในกลุ่ม	70782.78	367	192.87	
ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับเด็ก	ระหว่างกลุ่ม	414.01	3	103.50	0.52
	ภายในกลุ่ม	73599.35	369	200.00	
เชื้อชาติ	ระหว่างกลุ่ม	2662.31	5	532.46	2.74 *
	ภายในกลุ่ม	71351.05	367	194.42	

จากตาราง 9 ผู้ปกครองเมื่อจำแนกตามอายุ และความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองกับเด็ก พบว่าความคิดเห็นตามความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ปกครองมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองโดยภาพรวมอยู่ในระดับเดียวกัน

แต่เมื่อจำแนกตามอาชีพ ระดับการศึกษา และเชื้อชาติ พบว่ามีความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ปกครองที่ระดับนัยสำคัญ .05 จึงนำมาทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยใช้วิธีของ Fisher ดังตาราง 10 –12

ตาราง 10 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ระหว่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ตามความคาดหวังต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	$\bar{X}$	รับราชการ	ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	พนักงาน งานรัฐวิ สาหกิจ	เกษตรกรรม	รับจ้าง	ไม่มีอาชีพ	อื่นๆ
		72.18	72.65	77.71	67.89	73.69	73.00	66.58
รับราชการ	72.18	-	0.46	5.52	4.29 *	1.50	0.82	5.60
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	72.65	-	-	5.06	4.76 *	1.04	0.35	6.07
พนักงานงานรัฐวิสาหกิจ	77.71	-	-	-	9.82 *	4.02	4.71	11.12 *
เกษตรกรรม	67.89	-	-	-	-	5.80 *	5.11	1.31
รับจ้าง	73.69	-	-	-	-	-	0.69	7.10 *
ไม่มีอาชีพ	73.00	-	-	-	-	-	-	6.41
อื่นๆ	66.58	-	-	-	-	-	-	-

จากตาราง 10 พบว่า ในด้านอาชีพ คู่ที่มีความแตกต่างกัน คือ คู่ของผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ อาชีพค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว อาชีพพนักงานงานรัฐวิสาหกิจ และอาชีพรับจ้างมีความเห็นแตกต่างกับผู้ปกครองอาชีพเกษตรกรรม และคู่ของผู้ปกครองอาชีพพนักงานงานรัฐวิสาหกิจและอาชีพรับจ้างกับอาชีพอื่นๆ โดยผู้ปกครองเด็กอนุบาลที่มีอาชีพรับราชการ อาชีพค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว อาชีพพนักงานงานรัฐวิสาหกิจ และอาชีพรับจ้างมีความคาดหวังสูงกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกรรม ผู้ปกครองอาชีพพนักงานงานรัฐวิสาหกิจ และอาชีพรับจ้างมีความคาดหวังสูงกว่าอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 11 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ระหว่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ตามความคาดหวังต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ไม่ได้รับ การ ศึกษา	ประถม ศึกษา	มัธยม ศึกษา	ประกาศ นียบัตร/ เทียบ เท่า	ปริญญา ตรี/ เทียบ เท่า	สูงกว่า ปริญญา ตรี
		71.64	66.92	75.06	71.33	72.35	71.50
ไม่ได้รับการศึกษา	71.64	-	4.72 *	3.42	0.30	0.72	0.14
ประถมศึกษา	66.92	-	-	8.14 *	4.42	5.44 *	4.58
มัธยมศึกษา	75.06	-	-	-	3.72	2.70	3.56
ประกาศนียบัตร/อนุปริญญา	71.33	-	-	-	-	1.02	0.17
ปริญญาตรี/เทียบเท่า	72.35	-	-	-	-	-	0.85
สูงกว่าปริญญาตรี	71.50	-	-	-	-	-	-

จากตาราง 11 พบว่า ในด้านการศึกษาคู่ที่มีความแตกต่าง คือ คู่ของผู้ปกครองเด็กอนุบาลที่ไม่ได้รับการศึกษา ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่ากับผู้ปกครองระดับประถมศึกษา โดยผู้ปกครองเด็กอนุบาลที่ไม่ได้รับการศึกษา ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีความคาดหวังสูงกว่าผู้ปกครองระดับประถมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 12 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ ระหว่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ตามความคาดหวังต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง จำแนกตามเชื้อชาติ

เชื้อชาติ	$\bar{X}$	ไทย	จีน	ลาว	เขมร	ส่วย	เยอ
		71.51	76.73	73.27	66.42	63.91	70.06
ไทย	71.51	-	5.22	1.76	5.09	7.60 *	1.45
จีน	76.73	-	-	3.47	10.31 *	12.83 *	6.68
ลาว	73.27	-	-	-	6.85	9.36 *	3.21
เขมร	66.42	-	-	-	-	2.51	3.64
ส่วย	63.91	-	-	-	-	-	6.15
เยอ	70.06	-	-	-	-	-	-

จากตาราง 12 พบว่า ในด้านเชื้อชาติ คู่ที่มีความแตกต่าง คือผู้ปกครองเด็กอนุบาลที่มีเชื้อชาติไทย จีน ลาว กับผู้ปกครองเชื้อชาติส่วย และคู่ของผู้ปกครองเชื้อชาติจีนกับส่วย โดยผู้ปกครองเด็กอนุบาลที่มีเชื้อชาติไทย จีน ลาว มีความคาดหวังสูงกว่าผู้ปกครองเชื้อชาติส่วย และผู้ปกครองเชื้อชาติจีนคาดหวังสูงกว่าผู้ปกครองเชื้อชาติเขมร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การหาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวังของผู้ปกครองเด็กอนุบาลในการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง โดยภาพรวมและจำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน

ตาราง 13 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวังของผู้ปกครองเด็กอนุบาลในการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง

ข้อมูลพื้นฐาน	ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)
เพศ	ชาย	.452 **
	หญิง	.353 **
ระดับชั้นเรียน(ของนักเรียนที่ผู้ปกครองกำลังให้ข้อมูล)	ชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 1	.397 **
	ชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 2	.386 **
อายุ	ต่ำกว่า 20 ปี	.461 *
	21 – 40 ปี	.425 **
	41 – 60 ปี	.190
	มากกว่า 60 ปีขึ้นไป	.510
อาชีพ	รับราชการ	.311 **
	ค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว	.546 **
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	.396
	เกษตรกร	.376 **
	รับจ้าง	.288 *
	ไม่ได้ประกอบอาชีพ	.616 *
ระดับการศึกษาของผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถาม	อื่นๆ	.435 *
	ไม่ได้รับการศึกษา	.021
	ประถมศึกษา	.494 **
	มัธยมศึกษา	.479 **
	ประกาศนียบัตรหรืออนุปริญญา	.389 **
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	.282 **
ความสัมพันธ์ของผู้ปกครองกับเด็ก	สูงกว่าปริญญาตรี	-.606 **
	บิดา	.461 *
	มารดา	.425 **
	ญาติพี่น้อง	.190
	บุคคลอื่นที่รับเป็นผู้ปกครอง	.510

ตาราง 13 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)
เชื้อชาติ	ไทย	.422 **
	จีน	.287
	ลาว	.363 **
	เขมร	.413
	ส่วย	.624 **
	เยอ	.195
โดยภาพรวม		.392 **

จากตาราง 13 เมื่อจำแนกตามเพศ และตามระดับชั้นเรียนของเด็ก พบว่า ความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงและตามความคาดหวังมีความสัมพันธ์ทางบวก ในระดับน้อยถึงปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสหสัมพันธ์เพศชายเป็น .452 และเพศหญิงเป็น .353

เมื่อจำแนกตามระดับอายุ พบว่า ในระดับอายุต่ำกว่า 20 ปี มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในช่วงอายุ 21 – 40 ปี มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสหสัมพันธ์ของอายุต่ำกว่า 20 ปี เป็น .461 และอายุ 21 – 40 ปี เป็น .425

เมื่อจำแนกตามอาชีพ พบว่า อาชีพรับราชการ อาชีพค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว และอาชีพเกษตรกรรม มีความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวัง ในระดับน้อยถึงปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ส่วนอาชีพรับจ้าง ไม่ได้ประกอบอาชีพ และอาชีพอื่น มีความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวัง ในระดับน้อยถึงปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .288 - .616

เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา ประกาศนียบัตรหรืออนุปริญญา ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวัง ในระดับน้อยถึงปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .282 - .494 ส่วนผู้ปกครองที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความสัมพันธ์ทางลบอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ -.060

เมื่อจำแนกตามความสัมพันธ์ของผู้ปกครองกับเด็ก พบว่าบิดาความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวัง ในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนมารดาไม่มีความสัมพันธ์ทางบวก ในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสหสัมพันธ์ของบิดา เป็น .461 และของมารดา เป็น .425

เมื่อจำแนกตามเชื้อชาติ พบว่าเชื้อชาติไทย ลาว และส่วย มีความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวัง ในระดับน้อยถึงปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .363 - .624

5.ศึกษาลักษณะการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองที่ผู้ปกครองเด็กอนุบาลพึงประสงค์ โดยใช้ค่าความถี่และร้อยละ

ตาราง 14 จำนวนความต้องการในการได้รับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองด้านการอบรม

ความต้องการการอบรม	จำนวน	ร้อยละ
เวลาที่ควรใช้ในการอบรม		
-ครั้งวัน / ครั้ง	190	51.0
-1 วัน / ครั้ง	137	36.7
-2 วัน / ครั้ง	46	12.3
วันที่ควรจัดอบรม		
-วันราชการ	92	24.7
-วันเสาร์	167	44.7
-วันอาทิตย์	48	12.9
-วันหยุดพิเศษต่างๆ	66	17.7
ความรู้ที่ต้องการได้รับการอบรม (ตอบได้มากกว่า 1)		
-การสร้างวินัยให้กับเด็ก	146	39.1
-การแก้ปัญหาพฤติกรรมของเด็ก	118	31.6
-พัฒนาการเด็ก	133	35.7
-การสอนให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น	75	20.1
-การสอนให้เด็กเก่ง ดี มีสุข	129	34.6
-อื่นๆ เช่น การสอนอ่านเขียน, การสร้างให้เด็กรู้จักรับผิดชอบตนเอง	45	12.1
ชอบตนเอง ฯลฯ		

จากตาราง 14 พบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการได้รับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง ด้านการจัดอบรม ดังนี้

เวลาที่ควรใช้ในการจัดอบรม ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ควรใช้เวลาครั้งวันต่อครั้งมากที่สุด ร้อยละ 51.0 และน้อยที่สุดคือ 2 วัน / ครั้ง ร้อยละ 12.3

วันที่ควรใช้ในการจัดอบรม ผู้ปกครองมีความเห็นว่า ควรจัดอบรมในวันเสาร์มากที่สุด ร้อยละ 44.7 และวันอาทิตย์น้อยที่สุด ร้อยละ 12.9

ความรู้ที่ต้องการได้รับการจัดอบรม ผู้ปกครองต้องการได้รับความรู้เกี่ยวกับ การสร้างวินัยให้กับเด็กมากที่สุด ร้อยละ 39.1 ส่วนความรู้ในเรื่องอื่นๆ เช่น ต้องการได้รับความรู้ในเรื่องการสอนอ่านเขียนให้เด็ก การสร้างให้เด็กรู้จักรับผิดชอบตนเอง ต้องการน้อยที่สุด ร้อยละ 12.1

ตาราง 15 จำนวนความต้องการในการได้รับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองด้านการประชุม

ความต้องการการประชุม	จำนวน	ร้อยละ
เวลาในการประชุม		
-1-2 ชั่วโมง	142	38.1
-ครึ่งวัน	198	53.1
-เต็มวัน	33	8.8
วันที่ควรใช้ในการประชุม		
-ตอนเย็นของวันราชการ	62	16.6
-วันเสาร์	197	52.9
-วันอาทิตย์	49	13.1
-วันหยุดพิเศษต่างๆ	65	17.4
รูปแบบการประชุม		
-ประชุมและลงมือปฏิบัติด้วย	286	76.7
-ประชุมและฟังบรรยายอย่างเดียว	87	23.3
สิ่งที่ต้องการจากการประชุม		
-การชมผลงานและความก้าวหน้าของเด็ก	127	34.0
-กระบวนการศึกษาที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น	96	25.7
-แลกเปลี่ยนความรู้สภาพความเป็นอยู่ของเด็กระหว่างบ้านกับโรงเรียน	180	48.3
-อภิปรายซักถามในปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็ก	109	29.2
-ได้ทักษะความรู้กลับไปใช้กับเด็กที่บ้าน	100	26.8
-อื่น ๆ เช่น แลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างผู้ปกครองด้วยกัน, ต้องการสนทนากับครูและเพื่อนผู้ปกครอง	19	5.1

จากตาราง 15 พบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการได้รับการจัดการศึกษา ด้านการประชุมผู้ปกครอง ดังนี้

เวลาที่ใช้ในการประชุม ผู้ปกครองส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าควรจัดประชุมครึ่งวัน ร้อยละ 53.1 และการจัดประชุมเต็มวัน ผู้ปกครองต้องการน้อยที่สุด ร้อยละ 8.8

วันที่ควรจัดการประชุม ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นว่า ควรจัดประชุมในวันเสาร์ ร้อยละ 52.9 วันที่ต้องการน้อยที่สุด คือ วันอาทิตย์ ร้อยละ 13.1

รูปแบบการประชุม ผู้ปกครองต้องการการประชุมและลงมือปฏิบัติด้วยมากที่สุด ร้อยละ 76.7 ส่วนการประชุมและฟังบรรยายอย่างเดียวผู้ปกครองต้องการน้อยที่สุด ร้อยละ 23.3

สิ่งที่ต้องการมากที่สุดจากการประชุม คือ การแลกเปลี่ยนความรู้สภาพความเป็นอยู่ระหว่างบ้านกับโรงเรียน ร้อยละ 48.3 และต้องการน้อยที่สุด คือ เรื่องอื่นๆ แลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างผู้ปกครองด้วยกันหรือต้องการสนทนากับครูและเพื่อนผู้ปกครอง ร้อยละ 5.1

ตาราง 16 จำนวนความต้องการในการได้รับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองด้านการให้คำปรึกษา

ความต้องการการให้คำปรึกษา	จำนวน	ร้อยละ
วิธีที่ต้องการได้รับคำปรึกษา		
-ขอรับคำปรึกษาที่โรงเรียน	280	75.0
-ให้ครูไปให้คำปรึกษาที่บ้าน	39	10.5
-ทางโทรศัพท์	37	9.9
-ทางจดหมาย	64	17.2
-ฝากคนอื่นถาม	7	1.9
-อื่นๆ เช่น แล้วยแต่โอกาสหรือความสะดวกของผู้ปกครอง	17	4.6
เหตุผลที่ต้องการการให้คำปรึกษา		
-ต้องการรับความรู้ที่ถูกต้องตามทฤษฎี	122	32.7
-เพื่อให้เข้าใจและสามารถนำความรู้ไปใช้ได้	159	42.6
-ต้องการผู้สนับสนุนแนวคิดของตน	27	7.2
-ต้องการผู้ชี้แนะแนวทางแก้ปัญหา	102	27.3
-เป็นปัญหาเฉพาะบุคคลที่ไม่เหมือนคนอื่น	48	12.9
-ต้องการระบายสิ่งที่ไม่สบายใจ	16	4.3
-อื่น ๆ เช่น ต้องการทราบอุปนิสัยของเด็กระหว่างอยู่ที่บ้านกับโรงเรียน	11	2.9

จากตาราง 16 พบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการได้รับการจัดการศึกษา ด้านการให้คำปรึกษา ดังนี้

วิธีการที่ผู้ปกครองต้องการได้รับคำปรึกษา โดยต้องการขอรับคำปรึกษาที่โรงเรียนมากที่สุด ร้อยละ 75.0 ส่วนวิธีการฝากคนอื่นมาถามต้องการน้อยที่สุด ร้อยละ 1.9

เหตุผลที่ต้องการคำปรึกษา เพื่อให้เข้าใจและสามารถนำไปใช้ได้ตามต้องการมากที่สุด ร้อยละ 42.6 ส่วนต้องการน้อยที่สุด คือเหตุผลอื่นๆ เช่น ต้องการทราบอุปนิสัยของเด็กระหว่างอยู่ที่บ้านกับโรงเรียน ร้อยละ 2.9

ตาราง 17 จำนวนความต้องการในการได้รับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองด้านการจัดห้องสมุดสำหรับผู้ปกครอง

ความต้องการการจัดห้องสมุดสำหรับผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทของห้องสมุด		
-ห้องสมุดหนังสือ	64	17.2
-ห้องสมุดสื่อ อุปกรณ์	14	3.8
-ห้องสมุดของเล่น	12	3.2
-ห้องสมุดรวมทั้ง 3 ประเภท	283	75.8
ช่วงเวลาที่ต้องการใช้ห้องสมุด		
-ช่วงเช้าขณะพาเด็กมาส่งโรงเรียน	28	7.5
-ช่วงเย็นขณะรอรับเด็กกลับบ้าน	82	22.0
-ขอยืมกลับไปใช้ที่บ้าน	82	22.0
-แล้วแต่ช่วงเวลาที่จะสะดวก	181	48.5
ลักษณะการใช้บริการที่บ้าน		
-ใช้บริการเสริมความรู้เฉพาะผู้ปกครองคนเดียวไม่เกี่ยวข้องกับเด็ก	12	3.2
-ใช้บริการเสริมความรู้ร่วมกันระหว่างเด็กกับผู้ปกครอง	295	79.1
-ใช้บริการเสริมความรู้ร่วมกันระหว่างผู้ปกครองกับผู้ปกครอง	22	5.9
-ใช้ทำกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้ปกครองกับครู	69	18.5

จากตาราง 17 พบว่า ผู้ปกครองต้องการได้รับการจัดบริการด้านการจัดห้องสมุดสำหรับผู้ปกครอง ดังนี้

ประเภทของห้องสมุดที่ผู้ปกครองต้องการ ผู้ปกครองเห็นว่าควรจัดห้องสมุดทั้ง 3 ประเภท คือ ห้องสมุดหนังสือ ห้องสมุดสื่ออุปกรณ์และห้องสมุดของเล่น มากที่สุด ร้อยละ 75.8 ต้องการให้จัดห้องสมุดของเล่นน้อยที่สุด ร้อยละ 3.2

ช่วงเวลาที่ต้องการใช้ห้องสมุดมากที่สุด คือ แล้วแต่ช่วงเวลาที่จะสะดวก ร้อยละ 48.5 และน้อยที่สุด คือ ช่วงเช้าขณะพาเด็กมาโรงเรียน (ร้อยละ 7.5)

ลักษณะการใช้บริการที่บ้าน ส่วนมากจะใช้ทำกิจกรรมเพื่อเสริมความรู้ร่วมกันระหว่างเด็กกับผู้ปกครองมากที่สุด ร้อยละ 79.1 ส่วนใช้บริการเสริมความรู้เพื่อผู้ปกครองคนเดียวไม่เกี่ยวข้องกับเด็กพบน้อยที่สุด ร้อยละ 3.2

ตาราง 18 จำนวนความต้องการในการได้รับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองด้านความรู้จากสื่อสิ่งพิมพ์
ต่างๆ

ความต้องการความรู้จากสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ	จำนวน	ร้อยละ
ลักษณะสื่อสิ่งพิมพ์		
-แผ่นพับ	62	16.6
-จุลสาร	69	18.5
-จดหมายข่าว	82	22.0
-คู่มือผู้ปกครอง	160	42.9
ช่วงระยะเวลาที่ต้องการได้รับความรู้จากสื่อสิ่งพิมพ์		
-ทุกอาทิตย์	66	17.7
-ทุกครึ่งเดือน	43	11.5
-ทุกเดือน	141	37.8
-ทุกเทอม	123	33.0
ความรู้ที่ต้องการได้จากสื่อสิ่งพิมพ์		
-ข้อมูลนโยบายและแนวปฏิบัติของโรงเรียน	94	25.2
-กิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน	73	19.6
-กระบวนการเรียนการสอนของทางโรงเรียน	147	39.4
-ความรู้เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก	88	23.6
-พัฒนาการในด้านต่างๆ ของเด็ก	20	5.4

จากตาราง 18 พบว่า ผู้ปกครองต้องการได้รับการจัดกิจกรรมการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองด้านสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ดังนี้

ลักษณะสื่อสิ่งพิมพ์ ผู้ปกครองต้องการคู่มือผู้ปกครองมากที่สุด ร้อยละ 42.9 ส่วนสื่อสิ่งพิมพ์ที่ต้องการน้อยที่สุด คือ จุลสาร ร้อยละ 16.6

ช่วงระยะเวลาที่ต้องการได้รับความรู้จากสื่อสิ่งพิมพ์ ผู้ปกครองต้องการทุกเดือนมากที่สุด ร้อยละ 37.8 ส่วนที่น้อยที่สุด คือ ทุกครึ่งเดือน ร้อยละ 11.5

ความรู้ที่ผู้ปกครองต้องการได้จากสื่อสิ่งพิมพ์ ผู้ปกครองต้องการความรู้เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนของทางโรงเรียนมากที่สุด ร้อยละ 39.4 ส่วนพัฒนาการในด้านต่างๆ ของเด็กต้องการน้อยที่สุด ร้อยละ 5.4

ตาราง 19 จำนวนความต้องการในการได้รับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองด้านการให้บริการทางโทรศัพท์

ความต้องการการให้บริการทางโทรศัพท์	จำนวน	ร้อยละ
ช่วงเวลาที่ต้องการได้รับการติดต่อจากทางโรงเรียน		
-ช่วงเช้า	43	11.5
-ช่วงเวลากลางวัน	55	14.7
-ช่วงเวลาหลังเลิกเรียน	103	27.6
-ไม่ควรเจาะจงเวลา	172	46.2
ต้องการรับความรู้ทางโทรศัพท์เรื่อง		
-การขอรับความรู้ในเรื่องต่างๆ	82	22.0
-การได้รับคำแนะนำการบ้านของบุตรหลาน	50	13.4
-ปรึกษาปัญหาทั่วไป	78	20.9
-แจ้งข่าวบุตรหลานให้ทราบ	185	49.6
-อื่น ๆ เช่น แจ้งข่าวสารของทางโรงเรียนกรณีเร่งด่วน	21	5.6
เช่นหยุดกะทันหัน		

จากตาราง 19 พบว่า ผู้ปกครองต้องการได้รับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง ด้านการบริการทางโทรศัพท์ ดังนี้

ช่วงเวลาในการติดต่อกับทางโรงเรียน ผู้ปกครองเห็นว่าไม่ควรเจาะจงเวลามากที่สุด ร้อยละ 46.2 ส่วนช่วงเช้า ผู้ปกครองต้องการน้อยที่สุด ร้อยละ 11.5

ความรู้ที่ต้องการจากทางโทรศัพท์ ผู้ปกครองต้องการการแจ้งข่าวบุตรหลานให้ทราบมากที่สุด ร้อยละ 49.6 และความรู้ที่ต้องการน้อยที่สุด คือ ความรู้ในเรื่องอื่น เช่น การแจ้งข่าวสารของทางโรงเรียนในกรณีเร่งด่วน เช่นหยุดกะทันหัน ร้อยละ 5.6

ตาราง 20 จำนวนความต้องการในการได้รับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองด้านการเยี่ยมบ้าน

ความต้องการการเยี่ยมบ้าน	จำนวน	ร้อยละ
บุคคลที่ต้องการให้ไปเยี่ยม		
-ครูประจำชั้น	294	78.8
-คณะครู	40	10.7
-คณะครูและเพื่อนผู้ปกครองคนอื่น	29	7.8
-คณะผู้ปกครอง	4	1.6
วันที่สะดวกในการให้ไปเยี่ยมบ้าน		
-วันปกติ	48	12.9
-วันเสาร์	116	31.1
-วันอาทิตย์	67	18.0
-วันหยุดเทศกาลต่างๆ	43	11.5
-สะดวกทุกวัน	90	24.1
-ไม่สะดวก/ไม่ต้องการให้มาเยี่ยมบ้าน	9	2.4
ช่วงระยะเวลาที่สะดวกให้มาเยี่ยมบ้าน		
-เช้า	101	27.0
-บ่าย	136	36.5
-สะดวกทั้งวัน	136	36.5
สิ่งที่ต้องการได้จากการเยี่ยมบ้าน		
-สร้างความคุ้นเคยระหว่างครูกับผู้ปกครอง	104	27.9
-ได้รับความรู้ในเรื่องต่างๆ จากครู	58	15.5
-อภิปรายและปรึกษาปัญหาต่างๆ ร่วมกันกับครู	103	27.6
-ทราบถึงพฤติกรรมของเด็กที่โรงเรียน	186	49.9
-อื่นๆ เช่น ให้ครูทราบถึงพฤติกรรมของเด็กเมื่ออยู่ที่บ้าน	31	8.3

จากตาราง 20 พบว่า ผู้ปกครองต้องการได้รับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง ด้านการเยี่ยมบ้าน ดังนี้

บุคคลที่ผู้ปกครองต้องการให้ไปเยี่ยมบ้านมากที่สุด คือ ครูประจำชั้น ร้อยละ 78.8 ส่วนคณะผู้ปกครอง ผู้ปกครองต้องการให้ไปเยี่ยมบ้านน้อยที่สุด ร้อยละ 1.6

วันที่ผู้ปกครองสะดวกให้ไปเยี่ยมบ้านมากที่สุด คือ วันเสาร์ ร้อยละ 31.1 และไม่สะดวก/ไม่ต้องการให้ไปเยี่ยมบ้าน น้อยที่สุด ร้อยละ 2.4

ช่วงระยะเวลาที่สะดวก ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นว่าช่วงเวลาค่ำและทั้งวันสะดวกมากที่สุด ร้อยละ 36.5 และช่วงเช้าสะดวกน้อยที่สุด ร้อยละ 27.0

สิ่งที่ต้องการได้จากการเยี่ยมบ้าน ผู้ปกครองต้องการทราบถึงพฤติกรรมของเด็กที่โรงเรียนมากที่สุด ร้อยละ 49.9 ส่วนต้องการน้อยที่สุด คือให้ครูทราบถึงพฤติกรรมของเด็กเมื่ออยู่ที่บ้าน ร้อยละ 8.3

ตาราง 21 จำนวนความต้องการในการได้รับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองด้านการเยี่ยมโรงเรียนและชั้นเรียน

ความต้องการการเยี่ยมโรงเรียนและชั้นเรียน	จำนวน	ร้อยละ
เวลาในการเยี่ยมโรงเรียน		
- ขณะครูกำลังทำกิจกรรมร่วมกันกับเด็ก	269	72.3
- ขณะที่ครูมีเวลาว่างจากการทำกิจกรรมกับเด็ก	67	18.0
- ไม่ต้องการดูครูทำกิจกรรมของครูแต่ต้องการเยี่ยมชมห้องเรียน	37	9.9
สิ่งที่ต้องการจากการเยี่ยมชม		
- การได้รับความรู้ในเรื่องต่างๆ	91	24.4
- กิจกรรมของเด็กแต่ละวัน	134	35.9
- สื่อ อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน	106	28.4
- สภาพห้องเรียน	43	11.5
- ผลงานของเด็ก	93	24.9
- สิ่งแวดล้อมรอบโรงเรียน	60	16.1
- อื่นๆ เช่น ต้องการชมอุปกรณ์อำนวยความสะดวกหรือสาธารณูปโภค	14	3.8
ช่วงเวลาในการเยี่ยมชม		
- ช่วงต้นภาคเรียน	32	8.6
- กลางภาคเรียน	121	32.4
- ปลายภาคเรียน	53	14.2
- ในโอกาสวันพิเศษต่างๆ	167	44.8

จากตาราง 21 พบว่า ผู้ปกครองต้องการได้รับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง ด้านการเยี่ยมโรงเรียนและชั้นเรียน ดังนี้

เวลาในการเยี่ยมโรงเรียน ผู้ปกครองต้องการต้องการเยี่ยมโรงเรียนในขณะที่ครูกำลังทำกิจกรรมร่วมกันกับเด็กมากที่สุด ร้อยละ 72.3 ส่วนความต้องการเยี่ยมชมห้องเรียนโดยไม่ดูการทำกิจกรรมของครู มีความต้องการน้อยที่สุด ร้อยละ 9.9

สิ่งที่ต้องการได้รับจากการเยี่ยมชม ผู้ปกครองต้องการดูกิจกรรมของเด็กในแต่ละวันมากที่สุด ร้อยละ 35.9 ส่วนที่ต้องการได้น้อยที่สุดเป็นเหตุผลอื่นๆ เช่น ต้องการชมอุปกรณ์อำนวยความสะดวกหรือสาธารณูปโภค ร้อยละ 3.8

ช่วงเวลาในการเยี่ยมชม ผู้ปกครองต้องการเยี่ยมชมโรงเรียนในช่วงโอกาสวันพิเศษต่างๆ มากที่สุด ร้อยละ 44.8 และต้องการเยี่ยมชมโรงเรียนน้อยที่สุดช่วงต้นภาคเรียน ร้อยละ 8.6

ตาราง 22 จำนวนความต้องการในการได้รับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองด้านการมีส่วนร่วม
กิจกรรมของผู้ปกครอง

ความต้องการมีส่วนร่วมกิจกรรมของผู้ปกครอง	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทของกิจกรรมที่ต้องการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน		
-เป็นวิทยากรให้ความรู้เด็ก	33	8.8
-เป็นผู้ช่วยครูในการเตรียมสื่ออุปกรณ์	38	10.2
-ทำกิจกรรมร่วมกันกับเด็ก เช่น ร่วมเล่นิทานให้เด็กฟัง	79	21.2
-ช่วยดูแลเด็กขณะทำกิจกรรมต่างๆ	161	43.2
-อื่นๆ เช่น สนับสนุนทางด้านอุปกรณ์ต่างๆ	19	5.1
ประเภทของกิจกรรมที่ต้องการมีส่วนร่วมนอกห้องเรียน		
-ร่วมกิจกรรมทัศนศึกษากับเด็กและครู	62	16.6
-ร่วมกีฬานักเรียน-ผู้ปกครอง	73	19.6
-ร่วมกิจกรรมในวันพิเศษต่างๆ	184	49.3
-ร่วมทำบุญตักบาตร ฟังเทศน์	46	12.3
-ร่วมกันพัฒนาโรงเรียนร่วมกันกับเด็กและครู	58	15.5
-อื่นๆ	17	4.6
เวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม		
-1-2 ชั่วโมง	58	15.5
-ครึ่งวัน	57	15.3
-ทั้งวัน	30	8.0
-แล้วแต่โอกาส	228	61.2
โอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรม		
-ทุกครั้งที่ทางโรงเรียนต้องการ	185	49.6
-มาได้เฉพาะเมื่อมีเวลาว่าง	105	28.2
-มาได้เฉพาะวันหยุด	56	15.8
-อื่นๆ เช่น แล้วแต่โอกาส	24	6.5

จากตาราง 22 พบว่า ผู้ปกครองต้องการได้รับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง ด้านการมีส่วนร่วมกิจกรรมของผู้ปกครอง ดังนี้

ประเภทของกิจกรรมในห้องเรียนที่ผู้ปกครองต้องการมีส่วนร่วม ผู้ปกครองต้องการมีส่วนร่วมในการดูแลเด็กขณะทำกิจกรรมต่างๆมากที่สุด ร้อยละ 43.2 และเหตุผลอื่นๆ เช่น สนับสนุนทางด้านอุปกรณ์ต่างๆ น้อยที่สุด ร้อยละ 5.1

ประเภทของกิจกรรมนอกชั้นเรียน ผู้ปกครองต้องการร่วมกิจกรรมในวันพิเศษต่างๆ มากที่สุด ร้อยละ 49.3 ส่วนร่วมกิจกรรมในด้านอื่นๆ มีความต้องการน้อยที่สุด ร้อยละ 4.6

เวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม ผู้ปกครองเห็นว่าแล้วแต่โอกาสเหมาะสม มากที่สุด ร้อยละ 61.2 และน้อยที่สุด คือ ใช้เวลาทั้งวัน ร้อยละ 8.0

ช่วงเวลาที่เข้าร่วมกิจกรรม ผู้ปกครองมาได้ทุกครั้งกับทางโรงเรียนต้องการมากที่สุด ร้อยละ 49.6 และที่น้อยที่สุด คือ เหตุผลอื่นๆ เช่นแล้วแต่โอกาส ร้อยละ 6.5

ตาราง 23 จำนวนความต้องการในการได้รับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองด้านการมีส่วนร่วมทางการบริหารของผู้ปกครอง

ความต้องการด้านการมีส่วนร่วมทางการบริหาร	จำนวน	ร้อยละ
รูปแบบในการเข้ามีส่วนร่วมทางบริหาร		
-ร่วมเป็นคณะกรรมการสมาคมผู้ปกครองและครู	94	25.2
-ร่วมเป็นคณะกรรมการการศึกษาของทางโรงเรียน	24	6.4
-ร่วมแสดงความคิดเห็นในการวางแผนการจัดการศึกษาโรงเรียน	69	18.5
-ร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดทำหลักสูตร	20	5.4
-ร่วมวางแผนในการจัดสรรงบประมาณกับทางโรงเรียน	38	10.2
-ร่วมจัดกิจกรรมในวันพิเศษต่างๆ	143	38.3
-ร่วมวางแผนคัดเลือกหนังสือ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอน	56	15.0
-ร่วมเป็นคณะกรรมการพัฒนาโรงเรียน	8	2.1
โอกาสในการเข้ามีส่วนร่วม		
-ทุกครั้งที่มีการประชุม	156	41.8
-มาได้ในบางครั้ง	187	50.1
-ไม่มาร่วมประชุมแต่มีจดหมายแสดงความคิดเห็นมาแทน	12	3.2
-อื่นๆ เช่น มาได้เฉพาะวันหยุด, แล้วแต่เวลาว่าง	18	4.9

จากตาราง 23 พบว่า ผู้ปกครองต้องการได้รับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง ด้านการมีส่วนร่วมทางการบริหาร ดังนี้

รูปแบบในการมีส่วนร่วมทางการบริหารที่ผู้ปกครองต้องการ ผู้ปกครองต้องการเข้ามามีส่วนร่วมในการร่วมจัดกิจกรรมในวันพิเศษต่างๆ มากที่สุด ร้อยละ 38.3 และน้อยที่สุด คือ ต้องการร่วมเป็นคณะกรรมการพัฒนาโรงเรียน ร้อยละ 2.1

โอกาสในการเข้ามามีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ผู้ปกครองมาได้ในบางครั้ง มากที่สุด ร้อยละ 50.1 ส่วนการไม่มาร่วมประชุมแต่มีจดหมายแสดงความคิดเห็นมาแทนพบน้อยที่สุด ร้อยละ 3.2

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล เสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาถึงสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังของผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงและตามความคาดหวังของผู้ปกครองเด็กอนุบาลที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง
 2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริง และตามความคาดหวังจำแนกตามข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครองเด็กอนุบาลที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง
 3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นตามความเป็นจริงกับความคาดหวังของผู้ปกครองเด็กอนุบาลในการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครอง
 4. เพื่อศึกษาลักษณะการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองที่ผู้ปกครองเด็กอนุบาลพึงประสงค์
- #### สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ผู้ปกครองเด็กอนุบาลที่มีข้อมูลพื้นฐานของผู้ปกครองต่างกันมีความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริง และตามความคาดหวังต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองแตกต่างกัน
2. ความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาลตามสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวังที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองจำแนกตามข้อมูลพื้นฐานมีความสัมพันธ์กัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้กลุ่มผู้ปกครองเด็กนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 1 และอนุบาลศึกษาปีที่ 2 โดยการสุ่มอย่างง่ายจับฉลากเลือกจำนวนโรงเรียนมาร้อยละ 50 ของกลุ่มโรงเรียนทั้งหมด ได้โรงเรียนจำนวน 11 โรงเรียน จากนั้นประมาณค่าขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางเลขสุ่มของ 'Yamane' ประกอบกับสัดส่วนของจำนวนผู้ปกครองแต่ละโรงเรียน ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน แล้วจำแนกสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละโรงเรียน โดยการเปรียบเทียบสัดส่วนกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดแล้วสุ่มอย่างง่าย โดยการจับฉลากกลุ่มตัวอย่างของแต่ละโรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบตรวจสอบรายการ มาตราประมาณค่าและแบบสอบถามปลายเปิด ซึ่งหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับได้เท่ากับ .94

การเก็บรวบรวมข้อมูล เก็บโดยวิธีการที่ผู้วิจัยให้ทางโรงเรียนนัดผู้ปกครองให้เพื่ออธิบายและแจกแบบสอบถามให้กับผู้ปกครอง สำหรับผู้ปกครองที่ไม่สามารถมาตามที่ได้ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามผ่านครูแต่ละโรงเรียนเพื่อนำไปแจกให้กับผู้ปกครองและนัดหมายวันเวลามาเก็บรวบรวมข้อมูลคืน โดยผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนจากผู้ปกครองจำนวน 400 ฉบับและคัดเลือกแบบสอบถามที่ตอบและให้ข้อมูลครบถ้วนจำนวน 373 ฉบับ หรือร้อยละ 93.25 มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม SPSS สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย การทดสอบรายคู่เมื่อพบความแตกต่างหลังการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการหาความสัมพันธ์

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูล การศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษา สำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ สรุปข้อมูลพื้นฐานและผลการศึกษาตามความมุ่งหมาย ได้ดังนี้

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ปกครอง

เพศ ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นหญิงร้อยละ 60.3

อายุ ผู้ตอบแบบสอบถาม มีอายุ 20-40 ปีมากที่สุด ร้อยละ 82.6 และน้อยที่สุดคืออายุมากกว่า 60 ปีขึ้นไป ร้อยละ 1.3

อาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามมีอาชีพรับราชการมากที่สุดร้อยละ 34.8 และไม่ได้ประกอบอาชีพ มีน้อยที่สุด ร้อยละ 4.0

ระดับการศึกษาของผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามมีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่ามากที่สุด ร้อยละ 32.7 และสูงกว่าปริญญาตรีมีน้อยที่สุด ร้อยละ 1.1

ความสัมพันธ์ของผู้ปกครองกับเด็ก ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นมารดาของเด็กมากที่สุด ร้อยละ 50.9 และเป็นบุคคลอื่นที่รับเป็นผู้ปกครองน้อยที่สุด ร้อยละ 3.5

ระดับชั้นเรียน (ของนักเรียนที่ผู้ปกครองกำลังให้ข้อมูล) ส่วนใหญ่เป็นผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ร้อยละ 58.2

เชื้อชาติ ผู้ตอบแบบสอบถามมีเชื้อชาติไทยมากที่สุดร้อยละ 57.9 และน้อยที่สุดคือเชื้อชาติเยอ ร้อยละ 4.3

ผลการศึกษาตามความมุ่งหมาย

1. ข้อมูลความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาลตามสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง โดยภาพรวมปรากฏว่า ความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาลต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคาดหวังมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.73$) สูงกว่าความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริง ($\bar{X} = 2.03$) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลางและระดับน้อยตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาลตามสภาพความเป็นจริง และตามความคาดหวังที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง จำแนกตามข้อมูลพื้นฐาน คือ เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง ระดับชั้นเรียนของเด็ก ความสัมพันธ์ของผู้ปกครองกับเด็ก และเชื้อชาติ ปรากฏว่า

2.1 ความคิดเห็นของผู้ปกครองตามสภาพความเป็นจริง จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ไม่แตกต่างกันยกเว้นจำแนกตามเชื้อชาติ พบว่าผู้ปกครองเชื้อชาติไทยมีความคิดเห็นแตกต่างจากเชื้อชาติเขมรและเยอ โดยผู้ปกครองเชื้อชาติไทยมีความคิดเห็นสูงกว่าผู้ปกครองเชื้อชาติเขมรและเยอ

2.2 ความคิดเห็นของผู้ปกครองตามความคาดหวัง จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ ความสัมพันธ์ของผู้ปกครองกับเด็ก และระดับชั้นเรียนของเด็ก ไม่พบความแตกต่างของความคิดเห็น ยกเว้น

(1) จำแนกตามอาชีพ พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างกัน คือ คู่ของผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการ อาชีพค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ และอาชีพรับจ้างมีความเห็นแตกต่างกับผู้ปกครองอาชีพเกษตรกร และคู่ของผู้ปกครองอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจและอาชีพรับจ้างมีความเห็นแตกต่างกับผู้ปกครองอาชีพอื่นๆ โดยผู้ปกครองเด็กอนุบาลที่มีอาชีพรับราชการ อาชีพค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว อาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ และอาชีพรับจ้างมีความคาดหวังสูงกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกร

ผู้ปกครองอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจและอาชีพรับจ้างมีความคาดหวังสูงกว่าอาชีพอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(2) จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า คู่ที่มีความแตกต่าง คือ คู่ของผู้ปกครองเด็กอนุบาลที่ไม่ได้รับการศึกษา ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่ากับผู้ปกครองระดับประถมศึกษา โดยผู้ปกครองเด็กอนุบาลที่ไม่ได้รับการศึกษา ผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และผู้ปกครองที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีความคาดหวังสูงกว่าผู้ปกครองระดับประถมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(3) จำแนกตามเชื้อชาติ พบว่า คู่ที่มีความแตกต่าง คือผู้ปกครองเด็กอนุบาลที่มีเชื้อชาติไทย จีน ลาว กับผู้ปกครองเชื้อชาติส่วย และคู่ของผู้ปกครองเชื้อชาติจีนกับส่วย โดยผู้ปกครองเด็กอนุบาลที่มีเชื้อชาติไทย จีน ลาว มีความคาดหวังสูงกว่าผู้ปกครองเชื้อชาติส่วย และผู้ปกครองเชื้อชาติจีนคาดหวังสูงกว่าผู้ปกครองเชื้อชาติเขมร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวังของผู้ปกครองเด็กอนุบาลในการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง โดยภาพรวม ปรากฏว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวกของความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวัง ในระดับน้อย ($r = .392$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อจำแนกตามข้อมูลพื้นฐานปรากฏผลดังนี้

3.1 จำแนกตามเพศ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวังของผู้ปกครองเด็กอนุบาลทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง ($r = .452$) และในระดับน้อย ($r = .353$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 จำแนกตามอายุ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวังของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี และ อายุ 21 - 40 ปี มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลาง ($r = .461 - .425$)อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ

3.3 จำแนกตามอาชีพ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวังของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ที่มีอาชีพรับราชการ อาชีพค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว อาชีพเกษตรกรรมมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และอาชีพรับจ้าง ไม่ได้ประกอบอาชีพ และอาชีพอื่นๆ มีความสัมพันธ์ทางบวก ในระดับน้อยถึงปานกลาง ($r = .288 - .616$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวังของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา ประกาศนียบัตรหรืออนุปริญญา และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีความสัมพันธ์ทางบวก ในระดับน้อยถึงปานกลาง ($r = .282 - .494$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

3.5 จำแนกตามความสัมพันธ์ของผู้ปกครองกับเด็ก พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวังของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ที่มีความสัมพันธ์กับเด็กในฐานะบิดา และมารดา มีความสัมพันธ์ทางบวก ในระดับปานกลาง ($r = .425 - .461$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.6 จำแนกตามระดับชั้นเรียนของเด็ก พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวังของผู้ปกครองของเด็กอนุบาล ทั้งระดับชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 1 และ

อนุบาลศึกษาปีที่ 2 มีความสัมพันธ์ทางบวก ในระดับน้อย ($r = .386 - .397$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.7 จำแนกตามเชื้อชาติ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวังของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ที่มีเชื้อชาติไทย เชื้อชาตินิวกินี และเชื้อชาติส่วย มีความสัมพันธ์ทางบวก ในระดับน้อยถึงปานกลาง ($r = .363 - .422$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลการศึกษาลักษณะการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองที่ผู้ปกครองเด็กอนุบาลพึงประสงค์ ปรากฏผลดังนี้

4.1 การจัดอบรม ผู้ปกครองเห็นว่า เวลาที่ควรใช้ในการจัดอบรม ควรใช้เวลาครั้งวันต่อครั้งมากที่สุด ร้อยละ 51.0 และน้อยที่สุดคือ 2 วัน / ครั้ง ร้อยละ 12.3 วันที่ควรใช้ในการจัดอบรม ควรจัดอบรมในวันเสาร์มากที่สุด ร้อยละ 44.7 และวันอาทิตย์น้อยที่สุด ร้อยละ 12.9 ความรู้ที่ต้องการได้จากการจัดอบรม ผู้ปกครองต้องการได้รับความรู้เกี่ยวกับ การสร้างวินัยให้กับเด็กมากที่สุด ร้อยละ 39.1 ส่วนความรู้ในเรื่องอื่นๆ เช่น ต้องการได้รับความรู้ในเรื่องการสอนอ่านเขียนให้เด็ก, การสร้างให้เด็กรู้จักรับผิดชอบตนเอง ต้องการน้อยที่สุด ร้อยละ 12.1

4.2 การประชุม ผู้ปกครองเห็นว่า เวลาที่ควรใช้ในการประชุมควรจัดประชุมครั้งวันมากที่สุด ร้อยละ 53.1 และการจัดประชุมเต็มวัน ผู้ปกครองต้องการน้อยที่สุด ร้อยละ 8.8 วันที่ควรจัดการประชุม ควรจัดประชุมในวันเสาร์มากที่สุด ร้อยละ 52.9 วันที่ต้องการน้อยที่สุด คือ วันอาทิตย์ ร้อยละ 13.1 รูปแบบการประชุม ผู้ปกครองต้องการการประชุมและลงมือปฏิบัติด้วยมากที่สุด ร้อยละ 76.7 ส่วนการประชุมและฟังบรรยายอย่างเดียวผู้ปกครองต้องการน้อยที่สุด ร้อยละ 23.3 สิ่งที่ต้องการมากที่สุดจากการประชุม คือ การแลกเปลี่ยนความรู้สภาพความเป็นอยู่ระหว่างบ้านกับโรงเรียน ร้อยละ 48.3 และต้องการน้อยที่สุด คือ ต้องการอื่นๆ เช่น แลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างผู้ปกครองด้วยกันหรือต้องการสนทนากับครูและเพื่อนผู้ปกครอง ร้อยละ 5.1

4.3 การให้คำปรึกษา วิธีการที่ผู้ปกครองต้องการได้รับคำปรึกษา คือ ต้องการขอรับคำปรึกษาที่โรงเรียนมากที่สุด ร้อยละ 75.0 ส่วนวิธีการฝากคนอื่นมาถามต้องการน้อยที่สุด ร้อยละ 1.9 เหตุผลที่ต้องการคำปรึกษา เพื่อให้เข้าใจและสามารถนำไปใช้ได้ตามต้องการมากที่สุด ร้อยละ 42.6 ส่วนต้องการน้อยที่สุด คือ เหตุผลอื่นๆ เช่น ต้องการทราบอุปนิสัยของเด็กระหว่างอยู่ที่บ้านกับโรงเรียน ร้อยละ 2.9

4.4 การจัดห้องสมุดสำหรับผู้ปกครอง ผู้ปกครองเห็นว่าควรจัดห้องสมุดทั้ง 3 ประเภท คือ ห้องสมุดหนังสือ ห้องสมุดสื่ออุปกรณ์และห้องสมุดของเล่น มากที่สุด ร้อยละ 75.8 ต้องการให้จัดห้องสมุดของเล่นน้อยที่สุด ร้อยละ 3.2 ช่วงเวลาที่ต้องการใช้ห้องสมุดมากที่สุด คือ แล่วแต่ช่วงเวลาที่สะดวก ร้อยละ 48.5 และน้อยที่สุดคือ ช่วงเช้าขณะพาลูกมาโรงเรียน ร้อยละ 7.5 ลักษณะการใช้บริการที่บ้าน ส่วนมากจะใช้ทำกิจกรรมเพื่อเสริมความรู้ร่วมกันระหว่างเด็กกับผู้ปกครองมากที่สุด ร้อยละ 79.1 ส่วนใช้บริการเสริมความรู้เพื่อผู้ปกครองคนเดียวไม่เกี่ยวข้องกับเด็กพบน้อยที่สุด ร้อยละ 3.2

4.5 ลักษณะสื่อสิ่งพิมพ์ ผู้ปกครองต้องการคู่มือผู้ปกครองมากที่สุด ร้อยละ 42.9 ส่วนสื่อสิ่งพิมพ์ที่ต้องการน้อยที่สุด คือ จุลสาร ร้อยละ 16.6 ช่วงเวลาที่ต้องการได้รับความรู้จากสื่อสิ่งพิมพ์ ผู้ปกครองต้องการทุกเดือนมากที่สุด ร้อยละ 37.8 ส่วนที่น้อยที่สุด คือ ทุกครึ่งเดือน ร้อยละ 11.5 ความรู้ที่ผู้ปกครองต้องการได้จากสื่อสิ่งพิมพ์ ผู้ปกครองต้องการความรู้เกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนของทางโรงเรียนมากที่สุด ร้อยละ 39.4 ส่วนพัฒนาการในด้านต่างๆ ของเด็กต้องการน้อยที่สุด ร้อยละ 5.4

4.6 การบริการทางโทรศัพท์ ช่วงเวลาในการติดต่อกับทางโรงเรียน ผู้ปกครองเห็นว่าไม่ควรเจาะจงเวลามากที่สุด ร้อยละ 46.2 ส่วนช่วงเช้าผู้ปกครองต้องการน้อยที่สุด ร้อยละ 11.5 ความรู้ที่ต้องการจากทางโทรศัพท์ ผู้ปกครองต้องการแจ้งข่าวบุตรหลานให้ทราบมากที่สุด ร้อยละ 49.6 และความรู้ที่ต้องการน้อยที่สุด คือ ความรู้ในเรื่องอื่น เช่น การแจ้งข่าวสารของทางโรงเรียนในกรณีเร่งด่วน เช่นหยุดกะทันหัน ร้อยละ 5.6

4.7 การเยี่ยมบ้าน บุคคลที่ผู้ปกครองต้องการให้ไปเยี่ยมบ้านมากที่สุด คือ ครูประจำชั้น ร้อยละ 78.8 ส่วนคณะผู้ปกครอง ผู้ปกครองต้องการให้ไปเยี่ยม最少 ร้อยละ 1.6 วันที่ผู้ปกครองสะดวกให้ไปเยี่ยมบ้านมากที่สุด คือ วันเสาร์ ร้อยละ 31.1 และไม่สะดวก/ไม่ต้องการให้ไปเยี่ยมบ้าน น้อยที่สุด ร้อยละ 2.4 ช่วงระยะเวลาที่สะดวก ผู้ปกครองส่วนใหญ่เห็นว่าช่วงเวลาบ่ายและทั้งวันสะดวกมากที่สุด ร้อยละ 36.5 และช่วงเช้าสะดวกน้อยที่สุด ร้อยละ 27.0 สิ่งที่ต้องการได้จากการเยี่ยมบ้าน ผู้ปกครองต้องการทราบถึงพฤติกรรมของเด็กที่โรงเรียนมากที่สุด ร้อยละ 49.9 ส่วนต้องการน้อยที่สุด คือให้ครูทราบถึงพฤติกรรมของเด็กเมื่ออยู่ที่บ้าน ร้อยละ 8.3

4.8 การเยี่ยมโรงเรียน ผู้ปกครองต้องการต้องการเยี่ยมโรงเรียนในขณะที่ครูกำลังทำกิจกรรมร่วมกันกับเด็กมากที่สุด ร้อยละ 72.3 ส่วนความต้องการเยี่ยมชมห้องเรียนโดยไม่ดูการทำกิจกรรมของครู มีความต้องการน้อยที่สุด ร้อยละ 9.9 สิ่งที่ต้องการได้จากการเยี่ยมชมผู้ปกครองต้องการดูกิจกรรมของเด็กในแต่ละวันมากที่สุด ร้อยละ 35.9 ส่วนที่ต้องการได้รับน้อยที่สุดเป็นเหตุผลอื่นๆ เช่น ต้องการชมอุปกรณ์อำนวยความสะดวกหรือสาธารณูปโภค ร้อยละ 3.8 ช่วงเวลาในการเยี่ยมชมผู้ปกครองต้องการเยี่ยมชมโรงเรียนในช่วงโอกาสวันพิเศษต่างๆ มากที่สุด ร้อยละ 44.8 และต้องการเยี่ยมชมโรงเรียนน้อยที่สุดช่วงต้นเทอม ร้อยละ 8.6

4.9 การมีส่วนร่วมกิจกรรมของผู้ปกครอง ประเภทของกิจกรรมในห้องเรียนที่ผู้ปกครองต้องการมีส่วนร่วม ผู้ปกครองต้องการมีส่วนร่วมในการดูแลเด็กขณะทำกิจกรรมต่างๆมากที่สุด ร้อยละ 43.2 และเหตุผลอื่นๆ เช่น สนับสนุนทางด้านอุปกรณ์ต่างๆ น้อยที่สุด ร้อยละ 5.1 ประเภทของกิจกรรมนอกชั้นเรียน ผู้ปกครองต้องการร่วมกิจกรรมในวันพิเศษต่างๆ มากที่สุด ร้อยละ 49.3 ส่วนร่วมกิจกรรมในด้านอื่นๆ มีความต้องการน้อยที่สุด ร้อยละ 4.6 เวลาในการเข้าร่วมกิจกรรม ผู้ปกครองเห็นว่าแล้วแต่โอกาสเหมาะสมมากที่สุด ร้อยละ 61.2 และน้อยที่สุด คือ ใช้เวลาทั้งวัน ร้อยละ 8.0 ช่วงเวลาที่เข้าร่วมกิจกรรม ผู้ปกครองมาได้ทุกครั้งทั้งทางโรงเรียนต้องการมากที่สุด ร้อยละ 49.6 และที่น้อยที่สุด คือ เหตุผลอื่นๆ เช่นแล้วแต่โอกาส ร้อยละ 6.5

4.10 การมีส่วนร่วมทางการบริหาร รูปแบบในการมีส่วนร่วมทางการบริหารที่ผู้ปกครองต้องการ ผู้ปกครองต้องการเข้ามามีส่วนร่วมในการร่วมจัดกิจกรรมในวันพิเศษต่างๆ มากที่สุด ร้อยละ 38.3 และน้อยที่สุด คือ ต้องการร่วมเป็นคณะกรรมการพัฒนาโรงเรียน ร้อยละ 2.1 โอกาสในการเข้ามามีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ผู้ปกครองมาได้ในบางครั้ง มากที่สุด ร้อยละ 50.1 ส่วนการไม่มาร่วมประชุมแต่มีจดหมายแสดงความคิดเห็นมาแทนพบน้อยที่สุด ร้อยละ 3.2

อภิปรายผล

1. ผลจากการศึกษาความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังของผู้ปกครองเด็กอนุบาลที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง พบว่าค่าเฉลี่ยความคิดเห็นตามความคาดหวัง ($\bar{X} = 2.73$)

สูงกว่าความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริง ($\bar{X} = 2.03$) ไม่ว่าจะเป็นคนเชื้อชาติไทย เชื้อชาติจีน เชื้อชาติลาว เชื้อชาติเขมร เชื้อชาติส่วย หรือเชื้อชาติเยอก็ตามที่ และเมื่อจำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ความคิดเห็นตามความคาดหวังของแต่ละข้อมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงทุกข้อ แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองมีความต้องการที่จะได้รับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง สูงกว่าที่ทางโรงเรียนได้จัดให้ผู้ปกครอง ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากการที่ผู้ปกครองเริ่มเล็งเห็นความสำคัญของเด็กอนุบาล จึงมีความสนใจต้องการที่จะได้รับความรู้มากขึ้น ทั้งในด้านการอบรมเลี้ยงดู การส่งเสริมสุขภาพอนามัย ต้องการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับครูเรื่องความเป็นอยู่ของเด็กระหว่างบ้านกับโรงเรียน การทำกิจกรรมต่างๆ ของเด็ก รวมทั้งผลงานและพัฒนาการของเด็ก ซึ่งความรู้และความเข้าใจของผู้ปกครองเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพของเด็กในอนาคต หากผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กก็จะสามารถหล่อหลอมให้เด็กเติบโตขึ้นเป็นคนที่มีความประพฤติดีต่อไป (กานต์ รัตนพันธ์. 2532 : 21) และโดยพื้นฐานผู้ปกครองมีความต้องการที่จะส่งเสริมบุตรหลานของตนอยู่แล้ว เมื่อได้รับโอกาสให้ได้รับความรู้ตามที่ต้องการก็จะสนใจที่จะศึกษาเพื่อนำไปพัฒนาดตนเอง (อโณทัย อุบลสวัสดิ์. 2535 : 93) ซึ่งสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ของผู้ใหญ่ที่ว่า การเรียนรู้ของผู้ใหญ่จะถูกกระตุ้นให้เกิดขึ้นเมื่อเขาคิดว่าการเรียนรู้นั้นช่วยให้เขาบรรลุเป้าหมายและสนองความต้องการของเขาได้ (เชียรศรี วิวิธสิริ. 2534 : 133-134)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ แยกเป็นด้านการจัดการศึกษาโดยตรง พบว่าความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อที่ 12 ผู้ปกครองมีโอกาสเยี่ยมชมโรงเรียนและชั้นเรียน ($\bar{X} = 2.84$) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนของไทยส่วนใหญ่จะมีงานเปิด - เปิดภาคเรียน หรือมีนิทรรศการต่างๆ ที่เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้เข้ามาร่วมงานและเยี่ยมชมโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ อย่างน้อยภาคเรียนละหนึ่งครั้งอยู่แล้ว จึงทำให้ผู้ปกครองคิดว่าโรงเรียนจัดกิจกรรมการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความเป็นจริงในด้านนี้มากที่สุด ส่วนข้อที่ 7 ผู้ปกครองได้รับการเยี่ยมบ้านจากทางโรงเรียน พบว่ามีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 1.47$) ทั้งนี้สาเหตุที่วิธีการเยี่ยมบ้านของโรงเรียนมีการจัดน้อย เนื่องจากโดยลักษณะแล้วการเยี่ยมบ้านเป็นการรบกวนเวลาส่วนตัวของผู้ปกครอง นอกจากนี้กิจกรรมการเยี่ยมบ้านเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้เวลาพอสมควรในการทำกิจกรรมและต้องใช้เวลานอกเหนือจากงานโรงเรียน ซึ่งตัวครูเองก็มีภาระกิจหน้าที่และมีจำนวนนักเรียนมากกว่าอัตรากำลังครู จึงทำให้โอกาสที่โรงเรียนจะจัดกิจกรรมเยี่ยมบ้านน้อยลง ทำให้ข้อนี้มีคะแนนเฉลี่ยน้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของโศภิตลักษณ์ กมลศักดิ์วิกุล (2539 : 95) ที่ศึกษาบทบาทของสมาคมผู้ปกครองและครูในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา พบว่าบทบาทที่ผู้ปกครองคิดว่าเกิดน้อยที่สุด คือ การสนับสนุนให้ครูประจำชั้นออกไปเยี่ยมเด็ก

เมื่อพิจารณาด้านการให้การศึกษาโดยตรงตามความคาดหวัง พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อที่ 4 ผู้ปกครองได้รับการให้คำปรึกษาจากคณะครูเมื่อมีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเด็กหรือทางโรงเรียน ($\bar{X} = 3.16$) ข้อที่ 1 โรงเรียนมีการจัดอบรมให้ความรู้ในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก เช่น การสอนให้เด็กฉลาด, การแก้ปัญหาพฤติกรรมเด็ก ฯลฯ โดยครูเป็นผู้ให้ความรู้ ($\bar{X} = 3.09$) ข้อที่ 10 โรงเรียนมีการจัดทำแผ่นพับหรือจดหมายข่าวเพื่อให้ความรู้และแจ้งความเคลื่อนไหวของทางโรงเรียนให้ผู้ปกครองทราบ ($\bar{X} = 3.10$) ข้อ 12 ผู้ปกครองมีโอกาสได้เข้าเยี่ยมชมโรงเรียนและชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.06$) จากความคาดหวังทั้ง 4 ข้อ แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองมีความต้องการที่จะได้รับความรู้โดยตรงเกี่ยวกับการดูแลเด็ก การแก้ปัญหาเด็ก และการเลี้ยงดูเพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ซึ่งผู้ปกครองส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 32.7 และผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษามีน้อยมาก คือ ร้อยละ 2.9 จากประเด็นนี้สามารถอภิปรายได้ว่า ผู้ปกครองเป็นบุคคลที่เรียนรู้ได้ และต้องการที่จะเรียนรู้ (กุลยา ตันติผลาชีวะ. 2542 : 21) หากความรู้พื้นฐานสามารถตอบ

สนองความต้องการในการเรียนรู้ของผู้ปกครองได้ตามที่ผู้ปกครองต้องการ สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่สมัยใหม่ ของโนลส์ (สวัณณ์ วัฒนวงศ์. 2541 : 24 - 25 ; อ้างอิงจาก Knowles. 1978. *The Adult Learner : A Neglected Species*. p. 31) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ของผู้ใหญ่จะได้ผลดีถ้าตรงกับความต้องการและความสนใจ รวมทั้งสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของผู้ใหญ่ และเชียร์สรี วิวิธสิริ (2534 : 133 - 134) ได้อ้างถึงทฤษฎีของวัตสัน (Watson) ว่าการสอนในสิ่งที่เป็นความต้องการของผู้เรียนและผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ทันทีจะมีผลต่อการเรียนรู้มาก แต่จากผลการวิเคราะห์ พบว่ากิจกรรมการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองทางอ้อม ด้านการมีส่วนร่วมกิจกรรมและการมีส่วนร่วมทางการบริหารนั้นมีความน่าสนใจของความคิดเห็นทั้งตามสภาพความเป็นจริง ($\bar{X} = 1.51 - 2.09$) และตามความคาดหวัง ($\bar{X} = 2.27 - 2.78$) ก่อนข้างต่ำกว่าการให้การศึกษาโดยตรง ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะผู้ปกครองอาจมีทัศนคติต่อโรงเรียนโดยคิดว่า การดำเนินงานต่างๆ เป็นหน้าที่ของโรงเรียนและครูเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ปกครองไม่มีหน้าที่จึงไม่กล้าเข้ามายุ่งเกี่ยวในการทำงาน (พิมพ์ ตามี. 2540 : 81 - 82)

2. จากผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาลตามสภาพความเป็นจริง และตามความคาดหวังที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง และการหาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวัง สามารถอภิปรายได้ดังนี้

2.1 เพศ จากผลการเปรียบเทียบความคิดเห็น พบว่าไม่มีความแตกต่างของความคิดเห็นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งตามสภาพความเป็นจริงและตามความคาดหวัง แต่พบว่าความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงมีความสัมพันธ์กันทางบวกกับความคาดหวัง ในระดับน้อยและปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สามารถอภิปรายได้ว่า กิจกรรมการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองที่ทางโรงเรียนได้จัดให้ผู้ปกครองในความเป็นจริงนั้น ยังไม่เพียงพอกับที่ผู้ปกครองต้องการ หรืออาจจะจัดได้ต่ำกว่าที่ผู้ปกครองคาดหวังไว้ และเมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวัง ในระหว่างเพศชายกับเพศหญิง จะเห็นได้ว่าเพศชายเห็นว่ามีความสัมพันธ์ของความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวัง มากกว่าเพศหญิง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโดยธรรมชาติแล้วเพศหญิงเป็นเพศแม่จะมีความใกล้ชิดบุตรหลานมากกว่าเพศชาย รู้สภาพปัญหาในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ดังนั้นจึงเกิดความต้องการที่จะได้รับความรู้จากการจัดกิจกรรมการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองมาก แต่ในขณะเดียวกัน ก็เห็นว่าโรงเรียนนั้นยังไม่สามารถที่จะจัดให้ความรู้สนองต่อความต้องการได้เต็มที่ ความสัมพันธ์ของความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวังจึงอยู่ในระดับต่ำกว่าเพศชาย

2.2 อายุ จากผลการเปรียบเทียบความคิดเห็น พบว่าไม่มีความแตกต่างของความคิดเห็นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งตามสภาพความเป็นจริงและตามความคาดหวัง แต่จากการหาค่าความสัมพันธ์ของความคิดเห็นระหว่างสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวัง พบว่าผู้ปกครองที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และ .05 แสดงว่า โรงเรียนจัดกิจกรรมการให้การศึกษาสำหรับผู้ปกครอง ในสภาพความเป็นจริงต่ำกว่าที่กลุ่มผู้ปกครองอายุต่ำกว่า 40 ปี คาดหวังหรือต้องการที่จะได้รับ ทั้งนี้อาจจะเป็นเนื่องจากผู้ปกครองในกลุ่มนี้ ยังอยู่ในวัยทำงาน มีความกระตือรือร้น และมีความสนใจ ใคร่รู้ในเรื่องต่างๆ โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู พัฒนาศักยภาพของบุตรหลานของตน ยังมีความสนใจและต้องการที่จะรับรู้เป็นอย่างมาก ความคาดหวังจึงสูงแต่ในสภาพความเป็นจริง โรงเรียนกลับจัดกิจกรรมการให้ความรู้ผู้ปกครองน้อยกว่าที่ผู้ปกครองต้องการ ความสัมพันธ์ของความคิดเห็นจึงอยู่ในระดับต่ำ

2.3 อาชีพ จากผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นพบว่า ผู้ปกครองมีความคิดเห็นตามความคาดหวังต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากลักษณะอาชีพของผู้ปกครองแต่ละอาชีพมีความมั่นคงต่างกัน ผู้ปกครองที่มีอาชีพมั่นคงจะมีความสนใจในการศึกษาเล่าเรียนของบุตรมากกว่าผู้ที่มีอาชีพไม่มั่นคง เพราะผู้ปกครองที่มีอาชีพไม่มั่นคงจำเป็นต้องยุ่งเกี่ยวกับการก่อกองเลี้ยงครอบครัว และจะต้องให้ความสนใจในการประกอบอาชีพที่จะส่งผลต่อความอยู่รอดของชีวิตมากกว่าที่จะสนใจการศึกษาเล่าเรียนของบุตรหลานซึ่งถือเป็นเรื่องรอง (กุลกานต์ เล็กสกุล. 2535 : 69) และสอดคล้องกับงานวิจัยของคิง (King. 1984 : 1593 - A) ที่พบว่าเศรษฐกิจรายได้ของชุมชนไม่ดีทำให้การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของทางโรงเรียนเป็นไปได้ยาก ดังนั้นเมื่อผู้ปกครองให้ความสนใจในการศึกษาของบุตรหลานมากขึ้นตามความมั่นคงของอาชีพ ความเอาใจใส่ ความคาดหวังที่จะได้รับความรู้ที่ถูกต้องตามหลักการทฤษฎีจากทางโรงเรียน จึงย่อมที่จะแตกต่างกันไปด้วย เช่น ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการหรืออาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ ถือว่าเป็นอาชีพที่มั่นคงกว่าอาชีพเกษตรกร โดยเฉพาะอาชีพเกษตรกรในจังหวัดศรีสะเกษที่ส่วนใหญ่จะทำนา ทำไร่ ไม่มีอาชีพเสริมอื่นๆ รายได้จึงค่อนข้างต่ำ ความสนใจต่อการศึกษาคาดหวังจะน้อยกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจซึ่งมีความคาดหวังมากกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพเกษตรกร ในการที่จะได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการอบรมเลี้ยงดู และกระบวนการพัฒนาเด็กอย่างถูกต้อง จากทางโรงเรียน เพื่อที่จะได้นำมาส่งเสริมบุตรหลานของตนร่วมกับทางโรงเรียนต่อไปได้ และผลจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกของความคิดเห็นระหว่างสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวังในระดับต่ำและปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 นั่นคือ ผู้ปกครองมีความเห็นว่าโรงเรียนมีการจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครองสอดคล้องไปในทางเดียวกันกับที่ผู้ปกครองคาดหวังไว้แต่อาจจะยังน้อยกว่าที่ผู้ปกครองคาดหวังบ้าง จึงพบว่ามีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำถึงปานกลาง

2.4 ระดับการศึกษา จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวัง พบว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา - ระดับปริญญาตรี มีความสัมพันธ์ทางบวกของความคิดเห็นในระดับน้อยถึงปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากการเปรียบเทียบความคิดเห็น พบว่าผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นตามความคาดหวังต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยผู้ปกครองที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและระดับมัธยมศึกษามีความคาดหวังมากกว่าระดับประถมศึกษา ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูง จะเห็นประโยชน์ของการจัดการศึกษาและเข้าใจในการจัดกิจกรรม จึงมีความต้องการที่จะให้ทางโรงเรียนได้จัดให้มีการให้ความรู้แก่ตนเองเพื่อที่จะได้นำความรู้ไปใช้อบรมเลี้ยงดูและพัฒนาบุตรหลานของตนเองต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ บัญชา จันทรรักษา (2540 : 67) พบว่า ผู้ที่มีการศึกษาสูงจะมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจัดการศึกษา มองเห็นคุณค่าของการศึกษาชัดเจน และมีความคาดหวังที่จะให้โรงเรียนจัดการศึกษาให้กับบุตรหลานของตนอย่างเหมาะสม นอกจากนี้จากงานวิจัยของบุตรา ใจซื่อกุล (2533 : 134-137) ยังพบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้และเจตคติในการดูแลสุขภาพเด็กวัยก่อนเรียนแตกต่างกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการศึกษาคือตัวบ่งชี้ศักยภาพของความเข้าใจเกี่ยวกับประโยชน์ของการศึกษาที่เหมาะสม ผู้ที่มีการศึกษาสูงจึงย่อมที่จะมีความคาดหวังต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองมากกว่า ยกเว้นในกรณีที่ผู้ปกครองที่ไม่ได้รับการศึกษามีความคาดหวังมากกว่าผู้ปกครองในระดับประถมศึกษา ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจาก ผู้ปกครองที่ไม่ได้รับการศึกษาเห็นผลกระทบจากการที่ตนเองไม่มีความรู้ จึงต้องการที่จะยกระดับฐานะทางเศรษฐกิจและ

สังคมของตนเองและครอบครัวให้สูงขึ้นด้วยการพัฒนาทางด้านการศึกษาทั้งของตนเองและบุตรหลาน ดังนั้นเมื่อมีการจัดกิจกรรมการให้ความรู้ผู้ปกครองจึงมีความคาดหวังในการที่จะได้รับความรู้นั้นมากกว่า

2.5 ความสัมพันธ์ของผู้ปกครองกับเด็ก จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นพบว่าไม่มีความแตกต่างของความคิดเห็นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งตามสภาพความเป็นจริงและตามความคาดหวัง แต่จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์พบว่าผู้ปกครองในฐานะบิดา มารดา มีความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวังในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ซึ่งนั่นอาจจะเป็นเพราะว่าผู้ปกครองที่เป็นบิดา มารดา จะมีความใส่ใจและผูกพันในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก มีการติดต่อปฏิสัมพันธ์และเข้าร่วมกิจกรรมกับทางโรงเรียนเพื่อรับความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ ดังนั้นจึงมีความคิดเห็นว่าโรงเรียนควรจัดกิจกรรมให้ความรู้สอดคล้องกับที่บิดา มารดาเองต้องการ

2.6 ระดับชั้นเรียนของเด็ก จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองจำแนกตามระดับชั้นเรียนของเด็ก พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งตามสภาพความเป็นจริงและตามความคาดหวัง และจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวัง พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่ง อภิปรายได้ว่า ผู้ปกครองของเด็กทั้งสองระดับชั้น มีความเห็นว่าการจัดกิจกรรมการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองมีความสอดคล้องกับที่ผู้ปกครองคาดหวังไว้ แต่อยู่ในระดับต่ำ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองเด็กไม่ว่าจะอยู่ในระดับชั้นใดก็ตามต่างก็ต้องการที่จะได้รับความรู้ในการเลี้ยงดูเพื่อพัฒนาเด็กอย่างเต็มที่ซึ่งคาดหวังในการที่จะได้รับความรู้มากกว่าสภาพจริงที่โรงเรียนได้กระทำ อยู่ในปัจจุบัน ดังนั้นจึงพบว่ามีความสัมพันธ์ของความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวังกันต่ำ

2.7 เชื้อชาติ จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นพบว่า มีความแตกต่างของความคิดเห็นทั้งตามสภาพความเป็นจริงและตามความคาดหวัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากผู้ปกครองที่มีเชื้อชาติต่างกัน ภาษา วัฒนธรรมที่ใช้อยู่ต่างกันด้วย ซึ่งอาจจะส่งผลให้ครูกับผู้ปกครองมีการสื่อสารที่ไม่เข้าใจหรือเข้าใจไม่ตรงกันในการที่จะถ่ายทอดความรู้ หรือทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันระหว่างครูกับผู้ปกครอง เกิดเป็นปัญหาในการสื่อสารทำให้ผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรมกับทางโรงเรียนได้ค่อนข้างน้อย นอกจากนี้ผู้ปกครองอาจเกิดความละอายที่ไม่สามารถใช้ภาษาไทยกลางได้ชัดเจนเหมือนคนอื่นและเกรงว่าจะสื่อสารกับคนอื่นไม่เข้าใจ จึงไม่อยากจะมารับความรู้จากทางโรงเรียน ตัวอย่างเช่น ผู้ปกครองเขมร ส่วย และเยอ ที่เวลาพูดภาษาไทยกลางจะพูดไม่ชัด สำเนียงจะบ่งบอกว่าเป็นคนเชื้อชาติใด เมื่อเวลามาร่วมกิจกรรมกับทางโรงเรียนจึงอาจจะมีปัญหาที่จะส่งผลต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองได้ ดังเช่นงานวิจัยของคิง (King, 1984 : 1593-A) ที่ศึกษาเรื่องโรงเรียนในฐานะเป็นชุมชนกับความสัมพันธ์ของสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน พบว่า ในห้องที่ที่ห่างไกลปัญหาเรื่องภาษามีผลต่อการสื่อสารมาก และอีกสาเหตุหนึ่งอาจจะเนื่องมาจากผู้ปกครองที่มีเชื้อชาติต่างกัน จะมีความต้องการและความคาดหวังแตกต่างกันตามขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมประเพณี ค่านิยม และความเชื่อ (ชมแข พงษ์เจริญ, 2542 : 85) นอกจากนั้นลักษณะเฉพาะของแต่ละชนชาติก็ยังส่งผลต่อความต้องการในการได้รับการศึกษาต่างกันอีกด้วย เช่น เมื่อพิจารณาสภาพความเป็นอยู่ทางสังคมไทยและสังคมจีน จะพบลักษณะพิเศษ คือ คนจีนชอบมีอาชีพค้าขาย กระตือรือร้น ขยัน มีความอดทน กล้าเสี่ยง เมื่อเปรียบเทียบกับคนไทยแล้ว คนไทยเฉื่อยชา รักความสันโดษ ขาดความกระตือรือร้น ชอบพึ่งพาผู้อื่น (วันเพ็ญ วนธารกุล, 2536 : 101) คนจีนจึงมีความคาดหวังในการที่จะได้รับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองสูงกว่าคนไทย และจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวัง พบว่า เชื้อชาติไทย เขมร และส่วย มีความสัมพันธ์ของความคิด

เห็นตามสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวังในระดับต่ำถึงปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งแม้ว่าจะเป็นคนไทยหรือชนกลุ่มน้อย คือ เขมร ส่วย เยอ ต่างก็มีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกัน โดยเฉพาะ เขมร ส่วย เยอ แม้สำเนียงจะแตกต่างกันบ้าง แต่ก็สามารถพูดภาษาไทยกลางได้เหมือนกัน ซึ่งปรากฏจน เหลาอ่อน (2539 : 79) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า นักการศึกษาจำเป็นต้องเปลี่ยนแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนระดับปฐมวัยสำหรับเด็กชนบทและชนกลุ่มน้อยเสียใหม่ จะต้องนับถือภาษาแม่ของเด็ก ศาสนาที่เด็กนับถือ และวัฒนธรรมในท้องถิ่นในชุมชน และนำสิ่งเหล่านี้มาพิจารณาในการจัดการศึกษา เพื่อให้การศึกษาประสบผลสำเร็จสูงสุด

และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงกับความคิดเห็นตามความคาดหวังของผู้ปกครองเด็กอนุบาลที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองในภาพรวม พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 นั้นแสดงให้เห็นว่า โรงเรียนจัดกิจกรรมการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง ในสภาพจริงยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองหรืออยู่ในระดับที่น้อยกว่าที่ผู้ปกครองคาดหวังไว้ซึ่งการที่ความคาดหวังสูงกว่าสภาพความเป็นจริงนั้น เป็นไปตามหลักการที่ว่าบุคคลย่อมมีความคาดหวังสูงกว่าผลการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดการพัฒนา (สุเทพ ผลจันทร์. 2542 : 83) เมื่อความต้องการมีสูง ในขณะที่ได้รับการสนองตอบได้ไม่เต็มตามความคาดหวัง จึงทำให้เกิดความสัมพันธ์กันต่ำ โดยเฉพาะพ่อแม่ผู้ปกครองมีความรัก ความหวังใญ่ ความต้องการที่จะเลี้ยงดูบุตรหลานให้ดีที่สุด ต้องการที่จะทำทุกวิถีทางที่เห็นว่าเหมาะสมว่าควรเพื่อลูก (ชาญศักดิ์ เสงสมบุรณ์. 2533 : 73) จึงคาดหวังหรือต้องการที่จะได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของตนเองในการอบรมเลี้ยงดู และส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่างๆ ของเด็ก รวมทั้งการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ กับทางโรงเรียนเพื่อเพิ่มขยายความรู้และรับทราบพฤติกรรมความเคลื่อนไหวของบุตรหลานตนในระดับสูง ซึ่งการที่ผู้ปกครองได้รับความรู้ จะทำให้ผู้ปกครองเข้าใจกระบวนการพัฒนาเด็ก แนวโน้มพฤติกรรม และนำไปสู่การปฏิบัติต่อเด็กได้อย่างเหมาะสม (Berger. 1981 : 150 –151) และอีกประการหนึ่งอาจจะเห็นเพราะว่าผู้ปกครองเห็นว่าโรงเรียนเป็นแหล่งความรู้ มีครูผู้เชี่ยวชาญและมีความสามารถในการอบรมสั่งสอนเด็ก จึงเชื่อมั่นว่าโรงเรียนจะต้องมอบความรู้ที่ถูกต้อง หากกิจกรรมวิธีที่ดีมานำเสนอแก่ผู้ปกครอง ดังนั้นเมื่อโรงเรียนจัดกิจกรรมการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองขึ้นมา จึงมีความสัมพันธ์กับความต้องการของผู้ปกครองถึงแม้ว่าจะอยู่ในระดับน้อยก็ตามที ไม่ว่าจะจำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา ความสัมพันธ์ของผู้ปกครองกับเด็ก ระดับชั้นเรียนของเด็ก หรือเชื้อชาติ ยกเว้นในผู้ปกครองที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีที่มีความสัมพันธ์ทางลบ ซึ่งอาจจะเนื่องมาจากว่า ผู้ปกครองมีการศึกษาสูงย่อมมีวิสัยทัศน์ในการจัดการศึกษาที่แตกต่างผู้ปกครองที่มีการศึกษาในระดับอื่นๆ จึงเห็นว่าโรงเรียนจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองในสภาพความเป็นจริงตรงกันข้ามกับที่ผู้ปกครองคาดหวังไว้

3. จากการศึกษาลักษณะการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองที่ผู้ปกครองเด็กอนุบาลที่พึงประสงค์สามารถอธิบายได้ดังนี้

3.1 การอบรม จากการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะใช้เวลาในการทำกิจกรรมในวันเสาร์ และใช้เวลาประมาณครึ่งวัน หรือ หนึ่งวัน / ครั้ง ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากว่า ผู้ปกครองเห็นคเหนื่อจากการทำงานมาตลอดทั้งสัปดาห์อยู่แล้ว จึงไม่ต้องการทำกิจกรรมอะไรที่ใช้เวลานานเกิน 1 วัน และในวันอาทิตย์ที่เหลือผู้ปกครองก็จะได้ใช้ในวันพักผ่อนหรือทำธุระส่วนตัวร่วมกับครอบครัวบ้าง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิภา ทองไทย (2525 : 204) ที่พบว่าการใช้เวลาในการอบรมหลักสูตรแต่ละหลักสูตร หากใช้เวลานานเกินไป จะมีผู้เข้ารับการอบรมขาดหายไปครึ่งหนึ่งเพราะเกิดความเบื่อหน่าย หรือจำเป็นต้องกลับไป

ประกอบอาชีพ ส่วนความรู้ที่ผู้ปกครองต้องการได้รับ ผู้ปกครองต้องการความรู้เกี่ยวกับเรื่องวินัยมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของกุลยา ตันติผลาชีวะ (2541 : 71) ที่พบว่าสารสนเทศที่ผู้ปกครองต้องการลำดับแรก คือ เรื่องการสอนวินัยให้กับเด็ก ทั้งนี้เนื่องจากภาวะทางสังคมปัจจุบันมีปัญหาเรื่องมารยาท ความรับผิดชอบ ความก้าวร้าวของเด็ก และปัญหาจริยธรรมมากขึ้น ทำให้ผู้ปกครองสนใจเรื่องวินัย เพราะวินัยเป็นความสามารถในการควบคุมตนเองในการที่จะทำตามกฎแห่งชีวิต กฎแห่งสังคม นอกจากนั้นยังมีความรู้ที่ผู้ปกครองต้องการเพิ่มเติมอีก เช่น เรื่องพัฒนาการเด็ก การสอนให้เด็กเก่ง ดี มีสุข หรือการแก้ปัญหาพฤติกรรมของเด็ก ซึ่งเป็นความรู้ที่จำเป็นต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็ก เพราะการที่ผู้ปกครองมีความรู้เกี่ยวกับการเลี้ยงดูเด็กที่ถูกต้องจะช่วยให้ผู้ปกครองเลี้ยงดูเด็กให้มีพัฒนาการที่เจริญเติบโตงอกงาม และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขต่อไป

3.2 การประชุม ผู้ปกครองยังคงต้องการที่จะใช้ช่วงเวลาร่วมเสาร์ และใช้เวลาในการประชุมประมาณครึ่งวันต่อครั้ง โดยรูปแบบการประชุมที่ต้องการ คือ รูปแบบการประชุมแบบลงมือปฏิบัติด้วย ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากผู้ปกครองต้องการที่จะได้รับความรู้โดยผ่านการปฏิบัติจริง ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ สุวัฒน์ วัฒนวงษ์ (2541 : 21) ที่กล่าวว่า ผู้ใหญ่จะเรียนรู้ได้ดี เมื่อมีการเปิดโอกาสให้ผู้ใหญ่ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเต็มที่ ได้เรียนรู้และลงมือปฏิบัติด้วยตนเองให้มากที่สุด ซึ่งการที่ผู้ปกครองได้ปฏิบัติจริงจะทำให้ผู้ปกครองสามารถที่จะเรียนรู้และจดจำติดตัวไปได้นานกว่าการบอกกล่าวเพียงอย่างเดียว

3.3 การให้คำปรึกษา จากผลการวิเคราะห์พบว่าผู้ปกครองต้องการได้รับคำปรึกษาที่โรงเรียนมากที่สุดเพราะการขอรับคำปรึกษาที่โรงเรียนผู้ปกครองจะได้รับคำปรึกษาจากครูโดยตรง ผู้ปกครองสามารถซักถามประเด็นทั้งที่เป็นปัญหาส่วนตัวหรือปัญหาทั่วไปได้ ซึ่งการให้คำปรึกษานั้นเป็นการช่วยเหลือให้ผู้รับการปรึกษาสามารถที่จะบอกหรืออธิบายปัญหาของตนเองได้อย่างชัดเจน จนสามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง (กุลยา ตันติผลาชีวะ. 2542 : 40) และการติดต่อปรึกษากับครูโดยตรงผู้ปกครองจะได้รับทราบข้อมูล หรือสารสนเทศที่ถูกต้องอย่างแท้จริง สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์า ตามี (2540 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความต้องการของผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนประถมศึกษาอำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผู้ปกครองต้องการติดต่อกับครูโดยตรงเพื่อปรึกษาหารือกันเกี่ยวกับการเรียนของเด็ก

3.4 การจัดบริการห้องสมุดสำหรับผู้ปกครอง ผู้ปกครองต้องการที่จะได้รับการจัดบริการห้องสมุดจากทางโรงเรียนครบทั้ง 3 ประเภทของห้องสมุด คือ ห้องสมุดหนังสือ ห้องสมุดสื่อ อุปกรณ์ และห้องสมุดของเล่น ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากผู้ปกครองเห็นคุณค่าของห้องสมุดทั้ง 3 ประเภท เพราะต่างก็ส่งเสริมพัฒนาการของเด็กได้ทั้งนั้น ไม่ว่าจะเป็นหนังสือ สื่อ อุปกรณ์ หรือของเล่น ผู้ปกครองสามารถที่จะนำมาทำกิจกรรมร่วมกับบุตรหลานของตน เช่น ใช้หนังสือนิทาน ในการส่งเสริมการอ่าน การเขียน การสนทนาเล่าเรื่อง ใช้วัสดุของเล่นในการพัฒนากล้ามเนื้อต่างๆ เป็นต้น ซึ่งช่วงเวลาในการใช้ห้องสมุดนั้นไม่ควรที่จะระบุเวลา ขึ้นอยู่กับความสะดวกของผู้ปกครองและครูผู้ให้บริการเป็นหลัก

3.5 สื่อสิ่งพิมพ์ ผู้ปกครองต้องการคู่มือผู้ปกครองมากที่สุด ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากผู้ปกครองคิดว่าคู่มือผู้ปกครองเป็นแหล่งข้อมูลความรู้ให้ผู้ปกครองได้รับรู้รับทราบเกี่ยวกับข้อมูลนโยบายและแนวปฏิบัติของทางโรงเรียน เช่น โครงการพิเศษสำหรับเด็ก อัตราค่าบำรุงการศึกษา อายุเด็กแรกเข้า การสร้างภูมิคุ้มกันโรคให้กับเด็ก คำแนะนำเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพและความปลอดภัยให้กับเด็ก รูปแบบและวิธีการรายงานพัฒนาการเด็กให้ผู้ปกครองทราบ การจัดกิจกรรมของทางโรงเรียนให้กับเด็ก และแนวทางความร่วมมือ

มือของผู้ปกครอง (Decker and Decker. 1992 : 369) ซึ่งคู่มือผู้ปกครองนี้สามารถตอบสนองต่อความต้องการและความสนใจของผู้ปกครองได้

3.6 การให้บริการทางโทรศัพท์ พบว่าผู้ปกครองต้องการที่จะได้รับการบริการในเรื่องการแจ้งข่าวสารของบุตรหลานให้ผู้ปกครองทราบมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากการใช้โทรศัพท์เป็นการติดต่อสื่อสารที่คล่องตัว สะดวก และรวดเร็ว (วรนาท รักสกุลไทย. 2535 : 20) โดยเฉพาะในกรณีที่ผู้ปกครองต้องทำงานไม่สามารถมาพบครูที่โรงเรียนได้โดยตรง เมื่อมีข่าวคราวที่เกี่ยวกับบุตรหลานของตน เช่น การเจ็บป่วยของเด็ก ผู้ปกครองก็ต้องการที่จะให้ครูได้แจ้งให้กับตนเองได้ทราบ นอกจากนี้ผู้ปกครองยังสามารถที่จะใช้โทรศัพท์ในการขอความรู้ หรือปรึกษาหารือครูในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวกับเด็ก โดยไม่จำกัดเวลาอีกด้วย

3.7 การเยี่ยมบ้าน ผู้ปกครองต้องการที่จะให้ครูประจำชั้นไปเยี่ยมมากที่สุด ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากครูประจำชั้นเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุดในโรงเรียน ครูประจำชั้นจะรับทราบถึงลำดับขั้นพัฒนาการของเด็ก และครูประจำชั้นจะเป็นผู้ที่สามารถรายงานพฤติกรรมความเป็นไปของเด็กให้ผู้ปกครองได้รับทราบมากที่สุด ดังนั้นผู้ปกครองจึงต้องการที่จะให้ครูประจำชั้นเป็นผู้ไปเยี่ยมบ้าน โดยมีความมุ่งหมายเพื่อที่จะได้แลกเปลี่ยนรายงานพฤติกรรมของเด็กระหว่างบ้านกับทางโรงเรียน ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์กับทั้งสองฝ่าย คือครูเองก็จะได้ข้อมูลที่มีประโยชน์เกี่ยวกับตัวเด็กที่สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการปรับกิจกรรมและประสบการณ์ให้เหมาะสมกับเด็กต่อไป ส่วนผู้ปกครองกับเด็กนอกจากจะได้รับความรู้เพิ่มเติมแล้วยังก่อให้เกิดความภาคภูมิใจว่าตนเองมีความสำคัญในสายตาครู (Decker and Decker. 1992 : 146) ซึ่งวันที่ผู้ปกครองควรจะไปเยี่ยมบ้านมากที่สุด คือในช่วงวันเสาร์ ในช่วงเวลาใดก็ได้

3.8 การเยี่ยมชมโรงเรียนและชั้นเรียน ผู้ปกครองต้องการเยี่ยมชมขณะที่ครูกำลังทำกิจกรรมร่วมกันกับเด็ก ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองจะได้มีโอกาสสังเกตการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ของครู (โศจิลักษณ์ กมลศักดิ์วิกุล. 2539 : 26) เนื่องจากผู้ปกครองเองก็ต้องการที่จะได้เห็นความก้าวหน้าพัฒนาการและผลงานของเด็ก รวมทั้งต้องการที่จะชมสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้ปกครองเกิดความมั่นใจว่าครูสามารถที่จะจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาเด็กได้ ซึ่งผู้ปกครองเห็นว่าควรที่จะใช้เวลาว่างในช่วงโอกาสวันพิเศษต่างๆ ในการเข้าเยี่ยมชมโรงเรียน ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากความเหมาะสมของวันเวลา เพราะในวันทำงานผู้ปกครองอาจจะหาเวลามาร่วมกิจกรรมได้ยาก แต่ในวันพิเศษต่างๆ มักจะเป็นวันหยุดผู้ปกครองสามารถที่จะมาร่วมกิจกรรมได้มากกว่า

3.9 การมีส่วนร่วมกิจกรรมในห้องเรียน ผู้ปกครองต้องการที่จะช่วยดูแลเด็กในขณะที่ทำกิจกรรมต่างๆ มากที่สุด ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากผู้ปกครองคิดว่าเป็นกิจกรรมที่ผู้ปกครองสามารถทำได้โดยที่ผู้ปกครองไม่ต้องอาศัยความรู้อะไรมากนัก ในขณะที่กิจกรรมอื่นเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้ความรู้ ความสามารถพิเศษส่วนตัว เช่น การเป็นวิทยากร, การเล่นนิทานให้เด็กฟัง ส่วนการมีส่วนร่วมกิจกรรมนอกห้องเรียน ผู้ปกครองต้องการที่จะร่วมกิจกรรมในวันพิเศษต่างๆ ซึ่งตามปกติโรงเรียนประจำอำเภอมักจะมีกิจกรรมร่วมกับชุมชนในวันพิเศษต่างๆ อยู่เสมอ เช่น วันเข้าพรรษา, วันลอยกระทง, วันเด็ก, วันขึ้นปีใหม่ ซึ่งการมีส่วนร่วมกิจกรรมของผู้ปกครองนี้ นอกจากผู้ปกครองจะได้ใกล้ชิดกับเด็ก ครู และโรงเรียนแล้ว ผู้ปกครองยังได้เรียนรู้การดูแลเด็กจากครู และเพื่อนผู้ปกครองด้วยกันอีกด้วย (กุลยา ตันติผลาชีวะ. 2542 : 48)

3.10 การมีส่วนร่วมทางการบริหาร ผู้ปกครองมีความต้องการที่จะมีส่วนร่วมในการวางแผนจัดกิจกรรมในวันพิเศษต่างๆ มากที่สุด ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากกิจกรรมอื่นๆ เป็นกิจกรรมที่ต้องมีความรู้ ความรับผิดชอบสูง ต้องอาศัยบุคคลกรที่มีความรู้และต้องดำเนินการต่อเนื่อง ผู้ปกครองเห็นว่าเป็นภาระมากจึงไม่ต้องการที่จะรับผิดชอบ ส่วนการมีส่วนร่วมในการวางแผนจัดกิจกรรมต่างๆ เป็นกิจกรรมที่จัดเสร็จแล้วเสร็จ

เลยไม่ต้องมีการรับผิดชอบต่อ ผู้ปกครองแม้ว่าจะมีความรู้้อยก็สามารถที่จะทำได้ ซึ่งผู้ปกครองที่มีบทบาทในการเข้ามามีส่วนร่วมต่างๆ นี้จะเกิดความภาคภูมิใจในตนเองและมีความมั่นใจมากขึ้นในการแสดงบทบาทและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาปฐมวัย นอกจากนี้ยังได้มีโอกาสในการเรียนรู้เด็กปฐมวัย และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการอบรมเลี้ยงดูลูกของตนเองให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (Decker and Decker. 1992 : 360-362)

จากผลการวิจัยครั้งนี้ สรุปได้ว่า ผู้ปกครองไม่ว่าจะเป็นเชื้อชาติใด การศึกษา หรืออาชีพใดต่างก็มีความคาดหวังในการที่จะได้รับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองสูงกว่าสภาพความเป็นจริง โดยในความคาดหวังมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางและตามสภาพความเป็นจริงอยู่ในระดับน้อย ซึ่งในด้านเชื้อชาตินั้นแตกต่างกันทั้งตามความคาดหวังและสภาพความเป็นจริง ส่วนในด้านระดับการศึกษาและอาชีพนั้นแตกต่างกันตามความคาดหวัง และเมื่อดูความสัมพันธ์ระหว่างสภาพความเป็นจริงกับความคาดหวัง พบว่ามีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ผู้ปกครองต้องการหรือคาดหวังที่จะได้รับการจัดการศึกษา แต่ในขณะที่เดียวกันทางโรงเรียนก็มีการให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองเช่นเดียวกัน แต่จัดให้น้อยกว่าหรือต่ำกว่าที่ผู้ปกครองต้องการ จึงทำให้มีความสัมพันธ์กันต่ำ

ข้อสังเกตที่ได้จากการศึกษา

1. บทบาทของโรงเรียน ต่อผู้ปกครอง

จากข้อมูลของการวิจัย เป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นว่าโรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง ซึ่งสิ่งที่ผู้ปกครองต้องการมาก คือ การปฏิบัติตัวต่อเด็ก การเรียนรู้ข้อมูลโรงเรียน ข้อมูลเด็กในโรงเรียน การมีส่วนร่วมกับทางโรงเรียนในทุกโอกาสที่สามารถกระทำได้ โดยเฉพาะการเข้าร่วมกิจกรรมในวันพิเศษ ที่ผู้ปกครองว่างและสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ ดังนั้นโรงเรียนจึงควรมีบทบาทสำคัญดังนี้

- เป็นผู้ให้ความรู้
- เป็นผู้ให้ข้อมูลการศึกษา
- เป็นผู้จัดบริการทางการศึกษา
- เป็นผู้ประสานการดูแลเด็กระหว่างบ้านกับโรงเรียน

2. ทักษะของผู้ปกครองต่อโรงเรียน

จากข้อมูลพบว่า ผู้ปกครองมีความเชื่อมั่นในโรงเรียน เชื่อมั่นครู ต้องการที่จะปรึกษาครู ต้องการให้โรงเรียนจัดข้อความรู้ให้ผู้ปกครองสูงกว่าปัจจุบันที่เป็นอยู่ ต้องการที่จะรับความรู้อยู่ตลอดเวลา โดยโรงเรียนควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองสามารถวางแผนล่วงหน้าในการที่จะมาเข้าร่วมกิจกรรม โดยเฉพาะกิจกรรมการเป็นอาสาสมัครช่วยครูดูแลเด็กที่ผู้ปกครองสามารถมาร่วมได้ตลอดเวลา

3. การใช้ประโยชน์จากข้อค้นพบต่อการพัฒนาการศึกษา

จากการวิจัยในครั้งนี้ สามารถนำไปใช้ในการวางแผนพัฒนา การจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง โดยเฉพาะผู้ปกครองที่มีความแตกต่างของข้อมูลพื้นฐาน หรือแตกต่างกันทางเชื้อชาติ โดยอาจจะนำลักษณะโปรแกรมที่ผู้ปกครองพึงประสงค์หรือผู้ปกครองต้องการที่ได้จากการวิจัย มาใช้ในการวางแผนให้สอดคล้องกับวาระ โอกาส รูปแบบ ความต้องการ และหัวเรื่องที่ผู้ปกครองต้องการ ก็จะทำให้การจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองประสบผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น

4. ความสำคัญของผู้ปกครองที่มีต่อบทบาทการจัดการศึกษา และการเรียนรู้ของเด็ก

ผู้ปกครองเป็นบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุด เป็นตัวแบบอย่างในการเรียนรู้ของเด็ก เป็นผู้มีหน้าที่ในการอบรมเลี้ยงดู และที่สำคัญผู้ปกครองเป็นผู้สานต่อเชื่อมโยงความรู้ ระหว่างบ้านกับโรงเรียนให้แก่เด็ก ครูจะไม่สามารถจัดกิจกรรมหรือจัดประสบการณ์ให้ประสบผลสำเร็จได้ ถ้าหากขาดความร่วมมือกันกับผู้ปกครอง โดยเฉพาะในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ยังได้กล่าวถึงความสำคัญ และเน้นการเปิดโอกาสให้พ่อแม่ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ข้อมูลหรือการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองไม่ว่าจะเป็นการมีส่วนร่วมทางด้านกิจกรรมหรือการมีส่วนร่วมทางด้านบริหาร หมายถึง ความร่วมมือที่มีคุณภาพที่ต่อไปจะกลายเป็นความร่วมมือที่มีต่อกัน ผลที่เกิดขึ้น คือ ประโยชน์ที่จะได้รับจากการจัดกิจกรรมการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองที่แต่ละโรงเรียนกำหนดเป็นนโยบายของโรงเรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรมีการวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับการสร้างรูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง ที่มาจากการวางแผนร่วมกันระหว่างผู้ปกครองกับทางโรงเรียนในการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง โดยให้สอดคล้องกับเงื่อนไขขององค์ประกอบพื้นฐานของผู้ปกครอง สภาพท้องถิ่น และวัฒนธรรม
2. ควรมีการศึกษาปัญหา อุปสรรค และผลจากการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองที่ทางโรงเรียนได้จัดขึ้น ทั้งการให้ความรู้ทางตรงและการให้ความรู้ทางอ้อม
3. ควรมีการศึกษาทัศนคติของบุคลากรในโรงเรียน เกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤษฎณี ภูพัฒน์. (2538). การศึกษาวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองใช้ชุดให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง ส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- การศึกษานอกโรงเรียน, กรม. (2538). คู่มือการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- กานต์ รัตนพันธ์. (2532). การศึกษาความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองใช้จดหมายข่าว "ช่วยพัฒนาเด็ก" กับเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองไม่ได้ใช้. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- กุลกานต์ เล็กสกุล. (2535). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเลือกโรงเรียนอนุบาลเอกชนของผู้ปกครองในกรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ ศศ.ม. (วิชาเอกคหกรรมศาสตร์ศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2541). "รายงานการวิจัย เรื่อง วิธีจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองและสารสนเทศที่ผู้ปกครองเด็กอนุบาลต้องการ," วารสารการศึกษาปฐมวัย. 2 (ตุลาคม 2541) : 64-75
- _____. 2542. เอกสารการสอนชุดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ : สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- แก้วใจ นิราษ. (2542). การศึกษาปัญหาการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ในเขตภาคตะวันออก. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (เอกการศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- คณะกรรมการพัฒนาการศึกษาอบรมและเลี้ยงดูเด็ก, สำนักงาน. (2535). ภาวะวิกฤตของชีวิตเด็กไทย : ปัญหาที่ยังไม่สายเกินแก้. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป.
- จันทร์เพ็ญ กาญจนรัตน์. (2533). รายงานการวิจัยเรื่อง พัฒนาการเด็กปฐมวัยที่อยู่ในโครงการแม่สอนลูก ในเขตพื้นที่เกษตรกรรมชนบท ใน จังหวัดพิษณุโลกและสุโขทัย. พิษณุโลก : ภาควิชาการอนุบาลศึกษา คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูพิษณุโลกสงคราม. ถ่ายเอกสาร.
- เจนจิรา คงสุข. (2540). การพัฒนาโปรแกรมการศึกษาสำหรับผู้ปกครองในการส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกายของเด็กวัยอนุบาลด้วยรูปแบบการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา. ปรินูญานิพนธ์ ค.ม. (ประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ฉันทนา ภาคบงกช. (2531). เอกสารประกอบการศึกษาวิชา ปว. 541 การศึกษาสำหรับผู้ปกครอง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ชมแข พงษ์เจริญ. (2542). การศึกษาการมีส่วนร่วมและความคิดเห็นของผู้ปกครองที่มีต่อการปฏิบัติตามระเบียบของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

- ชาญศักดิ์ เสงี่ยมบูรณ์. (2533). *ความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กที่มีต่อการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- เชียรศรี วิวิธศิริ. (2534). *จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ณัฐวุฒิ ธรรมกุลมงคล. (2534). *องค์ประกอบด้านแรงจูงใจในการเข้าเรียนของนักศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทศึกษานอกระบบในเขตกรุงเทพมหานคร*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ทรงพร สุทธิธรรม. (2534). *การศึกษาความสามารถในการรับรู้และเข้าใจทัศนะของผู้อื่นของเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการคลายการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- นริวรรณ พรหมชุม, วิรัชช์ แก้วสกุล และ นิตยา เปลื้องนุช. (2537). *รายงานการวิจัย เรื่อง การมีส่วนร่วมของกรรมการศึกษาประจำโรงเรียน ในโครงการศึกษาเพื่อพัฒนาหมู่บ้านในเขตชนบทยากจน จังหวัดขอนแก่น*. ขอนแก่น : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นิตินันท์ วิชิตชลชัย. (2535). *ผลของการใช้ชุดส่งเสริมความรู้แก่ผู้ปกครองที่มีต่อความเชื่อมั่นในตนเองและความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- นิภา ทองไทย. (2525). *หลักสูตรการอบรมเลี้ยงดูเด็กวัยก่อนเรียนสำหรับพ่อแม่ในชุมชนเกษตรกรรมชนบท*. ปรินิพนธ์ กศ.ด. (วิชาเอกการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ปัญญา จันทร์รักษา. (2540). *ทัศนะของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนนทบุรี*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- บุศรา ใจเชื้อกุล. (2533). *พฤติกรรมการดูแลสุขภาพเด็กก่อนวัยเรียนของผู้ปกครองที่พาเด็กมารับบริการสุขภาพที่โรงพยาบาลเด็ก*. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกสุขศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ประกาศุณ เหล่าอ่อน. (2539). *การศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนเด็กอนุบาลหลายวัฒนธรรมในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระนอง*. ปรินิพนธ์ ค.ม. (วิชาเอกประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ประยูร ศรีประสารณ์ และคณะ. (2539). *การกระจายอำนาจทางการบริหารการศึกษาของไทย*. รายงานการวิจัยทุนอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน พ.ศ 2537-2539. ม.ป.ท.
- ปัทมศิริ ธีรานุรักษ์. (2539). *การพัฒนาโปรแกรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมการรู้หนังสือขั้นต้นของเด็กวัยอนุบาล*. ปรินิพนธ์ ค.ม. (ประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

“พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542,” (2542, 19 สิงหาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 116 ตอนที่ 74 ก. หน้า 6.

พิมพ์า ตานี. (2540). ความต้องการของผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอมกน้อย จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (วิชาเอกประถมศึกษา). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

ภานุมาศ คงสุวรรณ. (2542). การจัดบริการการศึกษานอกโรงเรียนในศูนย์ชุมชนบำบัด โรงพยาบาลธัญญา ลักษณ์ จังหวัดปทุมธานี. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

ภัทริยา งามสุข. (2535). การใช้ประโยชน์จากหลักการสอนนักศึกษาผู้ใหญ่เพื่อเสริมสร้างสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน. ปรินิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.

เยาวพา เตะคุปต์. (2525). เอกสารประกอบการสอนวิชา กร 411 ศูนย์เด็กก่อนวัยเรียนกับชุมชน. กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

รัชนิ รัตน. (2533). ผลของการใช้กิจกรรมชุดให้ความรู้แก่ผู้ปกครองที่มีต่อความสามารถในการใช้กลั่นเนื้อเด็กของเด็กรุ่นวัย. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

วรรณท รักสกุลไทย. (2535). “สายสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน,” เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง เทคนิคนำรู้ควรคู่เด็กปฐมวัย : การเล่านิทานและสายสัมพันธ์บ้าน-โรงเรียน. วันที่ 19 – 20 กันยายน 2535 ณ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

วรรณมา ช้องดารากุล. (2539). “แนะแนวผู้ปกครองเพื่อร่วมปฏิรูปการศึกษา ระดับก่อนประถมศึกษา,” แนะนำ. 30 (161) : 44.

วารี กติกา. (2540). การรับรู้และแนวทางการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการจัดอนุบาลศึกษาโรงเรียนเอกชน ในอำเภอมกน้อยเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (วิชาเอกการบริหารการศึกษา). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

วาโร เฟิงสวัสดิ์. (2542). การวิจัยการศึกษาปฐมวัย. โปรแกรมวิชาการวัดผลทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร.

วันเพ็ญ วนธารกุล. (2536). เจตคติของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดสมุทรปราการ ที่มีต่อการสอนเพศศึกษาในระดับประถมศึกษา. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกสุขศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

วิไล ตั้งสมจิตร. (2531). ปรินิพนธ์และหลักการศึกษาในระบบ. กรุงเทพฯ : โอ. เอส. พรินติ้ง เฮาส์.

ศักดิ์ชัย ชัยวิรัตน์. (2542). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กประถมศึกษาโรงเรียนบ้านประตูป่า อำเภอมกน้อยลำพูน. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (วิชาเอกการบริหารการศึกษา). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

ไฉจิลักษณ์ กมลศักดิ์วิกุล. (2539). บทบาทของสมาคมผู้ปกครองและครูในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา. ปรินิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

สมศรี กิจชนะพานิชย์. (2536). "การศึกษาสภาพการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่มีผลต่อการปรับตัวของเด็ก," *ข่าวสารการวิจัย*. 17(1) : 22-31.

สมัย สุทธิธรรม. (2542). *ปราสาทเขาพระวิหาร*. กรุงเทพฯ : ดันอ้อ 1999.

สาลี เหมือนมงคล. (2533). *แนวโน้มการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของไทยในปี พ.ศ. 2544*. ปรินญา นิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

เสาวคนธ์ สาเอี่ยม. (2537). *การศึกษาความสามารถในการจำแนกประเภทของเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองใช้ชุดการส่งเสริมความรู้แก่ผู้ปกครองให้เวลาสักนิด ไกลชิดลูกรัก*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

เสริมศักดิ์ วิชาสารณ. (2537). "หน่วยที่ 7 ปัญหาและแนวโน้มเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารการศึกษา," ใน *ประมวลสาระชุดวิชาสัมมนาปัญหาและแนวโน้มทางการบริหารการศึกษา*. นนทบุรี : สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุโขทัยธรรมาธิราช. มหาวิทยาลัย. (2536). *เอกสารการสอนชุดหลักการและแนวคิดทางการปฐมวัยศึกษา*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สุจิต ศิลารักษ์. (2527). *การศึกษาผู้ใหญ่ : ทฤษฎีและปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

สุจินตรา จันทรมณี. (2535). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่สายสามัญระดับประถมศึกษา ในเรือนจำและทัณฑสถาน*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (บริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

สุนทร โคตรบรรเทา. (2530). *การศึกษาผู้ใหญ่ : พื้นฐานการปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ.

สุเทพ ผลจันทร์. (2542). *คุณลักษณะที่คาดหวังและคุณลักษณะที่เป็นจริงของครูสอนภาษาอังกฤษตามทัศนะของนักศึกษาสายสามัญระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอในจังหวัดสกลนคร*. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (การศึกษานอกระบบ). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุนีย์ (นามแฝง). (2539). "สองมือของแม่พ่อพัฒนาการศึกษา," *แนะแนว*. 30(163) : 17.

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2541). *รายงานผลการวิจัย เรื่อง ทศนคติของครูประจำกลุ่มการศึกษาทางไกล ที่มีต่อทฤษฎีการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่ในเขตภาคตะวันออก*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

พรรษา นิลวิเชียร. (2535). *ปฐมวัยศึกษาหลักสูตรและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

อมร จันทรตา. (2537). *ทัศนะของเยาวชนสตรีภาคแรงงานอุตสาหกรรมที่มีต่อการจัดบริการทางการศึกษานอกโรงเรียนของศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดสมุทรสาคร*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

อโนทัย อุบลสวัสดิ์. (2535). *ผลของกิจกรรมการให้ความรู้ผู้ปกครองที่มีต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของเด็กก่อนวัยเรียน*. ปรินญานิพนธ์ ค.ม. (ประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

อุดม เขยกิจวงศ์. (2534). *การศึกษานอกระบบโรงเรียน*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ดวงกมล. พิมพ์ครั้งที่ 2.

- Auerbach, A.B. (1968). *Parents Learn Through Discussion : Principles and Practices of Parent Group Education*. New York : Wiley.
- Berger, E.H. (1981). *Parents as Partners in Education*. Ohio : Merrill Publishing Company.
- Click, P.M. & Click. D.W. (1990). *Administration of schools for young children*. 3rd ed. Albany : Della Publishers Inc.
- Conbach, L.J. (1971). *Essential of Psychological Testing*. 3rd ed. New York : Haper and Row.
- Darkenwald, G.G. & Sharan, B.M. (1982). *Adult Education : Foundation or Practice*. New York : Harper & Row Publishers.
- Decker, C.A. & Decker, J.R. (1992). *Planing and Administering Early Childhood Program*. 5th ed. New york : Mcmillan Publishers Co.
- Edward, A.L. (1954). *Statistical Methods of Behavior Science*. New York : Rinchart.
- Erikson, E. (1963). *Childhood and Society*. London : Imago Publishing Co.
- Gail, G.M. (1981). *Mother Start and Account of an Education*. The Scottist Council for Research in Education.
- Gordon, A.M. & Browne, K.W. (1985). *Beginning and Beyond Foundations in Early Childhood Education*. Albanc : Delmar Publishers Inc.
- King, S.P. (1984, December). " The School As a Community : The Importance of School Environment," *Dissertation abstracts International*. 45(6) : 1593-A.
- Lyons, P., Robbins, Al., and Smith, A. (1983). *Involving Parents : A Handbook for Participation in Schools*. Michigan : The High / Scope Press.
- Mcknight, S.R. (1987, October). "A Study of Kindergarten Teacher's Role in Support of Parent Education Parent Involvement and Its Relation to First Achievement," *Dissertation abstracts International*. 46(4) : 826-A.
- Morrison, G. (1988). *Early Childhood Education Today*. 4th ed. Toronto : Merill Publishing Co.
- Spodek, B. (1994). *Teaching in the Early Years*. 3rd ed. New Jersey : Prentice-Hall Inc.
- Tyree, C.L. (1986, October). "Development of Parenting Skills Taxonomy for Parent Education," *Dissertation Abstracts International*. 47(4) : 1182 –1184.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงและตามความคาดหวังของ
ผู้ปกครองเด็กอนุบาลที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง ทั้งทางตรงและทางอ้อม

ตาราง 24 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาลที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามสภาพความเป็นจริงและตามความคาดหวัง ด้านการให้การศึกษาโดยตรง

ข้อ	กิจกรรมการจัดการศึกษา	ตามสภาพ ความเป็นจริง		ตามความคาดหวัง	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
<u>การให้การศึกษาโดยตรง</u>					
1.	โรงเรียนมีการจัดอบรมให้ความรู้ในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก เช่น การสอนให้เด็กฉลาด, การแก้ปัญหาพฤติกรรมเด็ก ฯลฯ โดยครูเป็นผู้ให้ความรู้	2.48	1.13	3.09	0.83
2.	โรงเรียนมีการจัดอบรมให้ความรู้ในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก โดยมีการเชิญผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีความรู้มาให้ความรู้	1.98	1.00	2.87	0.80
3.	โรงเรียนมีการประชุมและดำเนินงานร่วมกันระหว่างครูกับผู้ปกครอง เช่น การจัดทำสื่อหรือเครื่องเล่นสำหรับเด็ก	2.14	0.99	2.83	0.80
4.	ผู้ปกครองได้รับการให้คำปรึกษาจากคณะครูเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเด็กหรือทางโรงเรียน	2.65	1.05	3.16	0.82
5.	โรงเรียนมีการจัดแสดงผลงานของครูและนักเรียนให้ผู้ปกครองได้ชมและรับความรู้	2.52	.98	3.05	0.80
6.	โรงเรียนมีการให้การปรึกษาทางโทรศัพท์เมื่อผู้ปกครองเกิดปัญหาหรือมีเรื่องที่ต้องการแจ้งให้ทางโรงเรียนทราบ	1.88	1.14	2.83	1.00
7.	ผู้ปกครองเคยได้รับการเยี่ยมบ้านจากทางโรงเรียน	1.47	.80	2.46	0.92
8.	โรงเรียนมีการจัดสื่ออุปกรณ์/ของเล่น/หนังสือไว้ให้บริการสำหรับผู้ปกครอง ณ มุมใดมุมหนึ่งในโรงเรียน	1.90	1.05	2.84	0.93
9.	โรงเรียนได้จัดบริการให้ผู้ปกครองสามารถยืมสื่ออุปกรณ์/ของเล่น/หรือหนังสือกลับบ้านได้	1.76	1.07	2.98	1.02
10.	โรงเรียนมีการจัดทำแผ่นพับหรือจดหมายข่าวเพื่อให้ความรู้และแจ้งความเคลื่อนไหวของทางโรงเรียนให้ผู้ปกครองทราบ	2.39	1.08	3.10	0.84
11.	โรงเรียนได้จัดทำคู่มือผู้ปกครองเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดของโรงเรียน	2.11	.96	2.81	0.84
12.	ผู้ปกครองมีโอกาสได้เข้าเยี่ยมชมโรงเรียนและชั้นเรียน	2.84	1.10	3.06	0.92
13.	ในบริเวณโรงเรียนมีการจัดมุมผู้ปกครองโดยมีเอกสารข้อมูลความรู้และภาพกิจกรรมต่างๆ ไว้ให้ผู้ปกครองชมและศึกษา	2.14	1.15	2.94	0.88
รวม		2.17	1.03	2.92	0.88

ตาราง 25 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของผู้ปกครองตามสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองของนักเรียนอนุบาล ด้านการให้การศึกษาทางอ้อม

ข้อ	กิจกรรมการจัดการศึกษา	ตามสภาพความเป็นจริง		ตามความคาดหวัง	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
	<u>การให้การศึกษาทางอ้อม</u>				
	<u>การมีส่วนร่วมกิจกรรมของผู้ปกครอง</u>				
1.	ผู้ปกครองได้มีส่วนช่วยเหลือในการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับครูและเด็ก	2.03	1.06	2.77	0.91
2.	ผู้ปกครองได้มีส่วนช่วยเหลือในการผลิตสื่อการเรียนการสอนให้กับครู	1.73	0.98	2.61	0.95
3.	ผู้ปกครองได้มีส่วนช่วยเหลือในการเล่าหรือแสดงเกี่ยวกับงานอดิเรกหรืออาชีพของท่านให้กับเด็กได้ชมหรือฟัง	2.09	1.16	2.71	0.96
4.	ผู้ปกครองได้มีส่วนช่วยเหลือในการสนทนาเล่าเรื่องหรืออ่านหนังสือให้เด็กฟัง	2.12	1.21	2.78	1.07
5.	ผู้ปกครองได้มีส่วนช่วยเหลือในการเตรียมหรือดูแลเด็กในขณะที่ทำกิจกรรมต่างๆ เช่น เข้าห้องน้ำ, รับประทานอาหาร, นอนพักผ่อน	2.17	1.20	2.63	1.11
6.	ผู้ปกครองได้มีส่วนทำกิจกรรมร่วมกันกับเด็กและครูที่โรงเรียนเนื่องในโอกาสพิเศษหรือวันสำคัญต่างๆ เช่น วันแม่, วันขึ้นปีใหม่	2.27	0.99	2.65	0.88
7.	ผู้ปกครองได้มีส่วนช่วยเหลือในการสอนเด็กเป็นกลุ่มหรือเดี่ยวในห้องเรียน	1.69	0.95	2.36	1.03
8.	ผู้ปกครองได้มีส่วนช่วยเหลือในการพาเด็กไปเรียนรู้หรือทำกิจกรรมนอกห้องเรียน เช่น พาไปชมวัด, ไปตลาด, ไปสวนหรือทุ่งนา	2.04	1.16	2.58	1.04
	<u>การมีส่วนร่วมทางการบริหาร</u>				
9.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือร่วมวางแผนการศึกษาของโรงเรียน	1.81	1.00	2.43	0.89
10.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือร่วมวางแผนจัดหาและใช้จ่ายงบประมาณของโรงเรียน	1.66	0.88	2.32	0.85
11.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือร่วมวางแผนคัดเลือกหนังสือ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอน	1.51	0.83	2.33	0.87
12.	ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือร่วมวางแผนในการพัฒนาคณะครูในโรงเรียน	1.57	0.85	2.27	0.7

ตาราง 25 (ต่อ)

ข้อ	กิจกรรมการจัดการศึกษา	ตามสภาพความเป็นจริง		ตามความคาดหวัง	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
13.	ผู้ประกอบการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือร่วมวางแผนในการจัดกิจกรรมวันพิเศษต่างๆ	1.95	1.06	2.47	0.88
รวม		1.90	1.03	2.53	0.95

ภาคผนวก ข
หนังสือราชการขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

ที่ ทม 1012/ ๐ ๕๕ //

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

5 กรกฎาคม 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโขง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนิตยา ไสงาม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลยา ตันติผลาชีวะ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วรรณรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในครั้งนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ อาจารย์วีระสิทธิ์ วงศ์วรรณ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามการศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษา สำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวนิตยา ไสงาม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/ ๐ ๕๒ //

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

5 กรกฎาคม 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโพง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนิตยา ไสงาม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษณา ตันติผลาชีวะ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วรรณรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ อาจารย์วีระสิทธิ์ วงศ์วรรณ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามการศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษา สำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวนิตยา ไสงาม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/ ๐๕๕/3

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ กรกฎาคม 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลหน้อย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนิตยา ไสงาม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลยา ตันติผลลาชีวะ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วรรณรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ อาจารย์ธิดา พัทธกะสินสุข ผู้จัดการโรงเรียนฯ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวนิตยา ไสงาม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/ ๐๕๒/๓

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๕ กรกฎาคม 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลหนูน้อย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนิตยา ไสงาม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลยา ตันติผลาชีวะ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วรรณรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ อาจารย์ธิดา พิทักษ์สินสุข ผู้จัดการโรงเรียนฯ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามการศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวนิตยา ไสงาม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/๐๒๒ 15

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

5 กรกฎาคม 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอขุนหาญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนิตยา ไสงาม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษยา ตันติผลาชีวะ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วรรณรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ อาจารย์ประพิน จินตวรรณ ศิษยานิเทศก์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามการศึกษา สภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษา สำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวนิตยา ไสงาม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/ ๐ ๒๒ 15

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

5 กรกฎาคม 2543

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอขุนหาญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนิตยา ไสงาม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษยา ตันติผลาชีวะ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วรรณรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย ขอเรียนเชิญ อาจารย์ประพิน จินตวรรณศึกษานิเทศก์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษา สำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวนิตยา ไสงาม ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/02349

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/3 กรกฎาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนปรางสาทเยอ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนิตยา ไสงาม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษยา ตันติผลลาชีวะ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วรรณรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขออนุญาตให้ผู้ปกครองนักเรียนระดับอนุบาลชั้นปีที่ 1 - 2 จำนวน 25 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนิตยา ไสงาม ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/02349

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

13 กรกฎาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนปราสาทเยอ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนิตยา ไสงาม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษยา ตันติผลาชีวะ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วรรณรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขออนุญาตให้ผู้ปกครองนักเรียนระดับอนุบาลชั้นปีที่ 1 - 2 จำนวน 25 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนิตยา ไสงาม ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5644, 5664

โทรสาร. 258-4119

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

75 สิงหาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลศรีสะเกษ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนิตยา ไสงาม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็น ของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.กุลยา ตันติผลาชีวะ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วรรณรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ผู้ปกครองนักเรียนระดับอนุบาล ชั้นปีที่ 1 - 2 จำนวน 90 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพความเป็นจริง และความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ ในระหว่างเดือน สิงหาคม 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนิตยา ไสงาม ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5726, 5664

โทรสาร. 258-4119

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๗๕ สิงหาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลศรีสะเกษ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนิตยา ไสงาม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็น ของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษยา ตันติผลาชีวะ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วรณรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ผู้ปกครองนักเรียนระดับอนุบาล ชั้นปีที่ 1 - 2 จำนวน 90 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพความเป็นจริง และความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ ในระหว่างเดือน สิงหาคม 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนิตยา ไสงาม ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5726, 5664

โทรสาร. 258-4119

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/ส. สิงหาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนไพรบึง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนิตยา ไสงาม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็น ของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.กุลยา ตันติผลาชีวะ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วรรณรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ผู้ปกครองนักเรียนระดับอนุบาล ชั้นปีที่ 1 - 2 จำนวน 35 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพความเป็นจริง และความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ ในระหว่างเดือน สิงหาคม 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนิตยา ไสงาม ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5726, 5664

โทรสาร. 258-4119

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/ร. สิงหาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนไพรบึง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนิตยา ไสงาม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็น ของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.กุลยา ตันติผลลาชี และ รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วรรณรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ผู้ปกครองนักเรียนระดับอนุบาล ชั้นปีที่ 1 - 2 จำนวน 35 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพความเป็นจริง และความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ ในระหว่างเดือน สิงหาคม 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนิตยา ไสงาม ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5726, 5664

โทรสาร. 258-4119

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

15 สิงหาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองงูเห่า (คุรุราษฎร์กิจโกศล)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนิตยา ไสงาม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็น ของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษยา ตันติผลาชีวะ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วรรณรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ผู้ปกครองนักเรียนระดับอนุบาล ชั้นปีที่ 1 - 2 จำนวน 27 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพความเป็นจริง และความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ ในระหว่างเดือน สิงหาคม 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนิตยา ไสงาม ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5726, 5664

โทรสาร. 258-4119

ที่ ทม 1012/ ๐๒๗๔๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/5 สิงหาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านตะแบง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนิตยา ไสงาม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็น ของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.กุลยา ตันติผลาชีวะ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วรรณรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ผู้ปกครองนักเรียนระดับอนุบาล ชั้นปีที่ 1 - 2 จำนวน 30 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพความเป็นจริง และความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ ในระหว่างเดือน สิงหาคม 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนิตยา ไสงาม ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5726, 5664

โทรสาร. 258-4119

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

- ๗๕ สิงหาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนศรีประจักษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนิตยา ไสงาม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็น ของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.กุลยา ตันติผลาชีวะ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วรรณรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ผู้ปกครองนักเรียนระดับอนุบาล ชั้นปีที่ 1 - 2 จำนวน 40 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพความเป็นจริง และความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ ในระหว่างเดือน สิงหาคม 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนิตยา ไสงาม ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5726, 5664

โทรสาร. 258-4119

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

15 สิงหาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านพิมาย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนิตยา ไสงาม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็น ของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.กุลยา ตันติผลาชีวะ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วรรณรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ผู้ปกครองนักเรียนระดับอนุบาล ชั้นปีที่ 1 - 2 จำนวน 26 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพความเป็นจริง และความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ ในระหว่างเดือน สิงหาคม 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนิตยา ไสงาม ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5726, 5664

โทรสาร. 258-4119

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/5 สิงหาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอุทุมพรพิสัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนิตยา ไสงาม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็น ของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.กุลยา ตันติผลาชีวะ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วรรณรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ผู้ปกครองนักเรียนระดับอนุบาล ชั้นปีที่ 1 - 2 จำนวน 36 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพความเป็นจริง และความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ ในระหว่างเดือน สิงหาคม 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนิตยา ไสงาม ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5726, 5664

โทรสาร. 258-4119

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุโขวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/5 สิงหาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านพยุห์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนิตยา ไสงาม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็น ของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.กุลยา ตันติผลาชีวะ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วรรณรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ผู้ปกครองนักเรียนระดับอนุบาล ชั้นปีที่ 1 - 2 จำนวน 26 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพความเป็นจริง และความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ ในระหว่างเดือน สิงหาคม 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนิตยา ไสงาม ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5726, 5664

โทรสาร. 258-4119

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

/S สิงหาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสำโรงระวี (ราษฎร์นิยมพัฒนาที่ 46)

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนิตยา ไสงาม นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็น ของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ" โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.กุลยา ตันติผลาชีวะ และ รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วรรณรัตน์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ผู้ปกครองนักเรียนระดับอนุบาล ชั้นปีที่ 1 - 2 จำนวน 25 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษาสภาพความเป็นจริง และความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ ในระหว่างเดือน สิงหาคม 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนิตยา ไสงาม ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 258-4119, 664-1000 ต่อ 5726, 5664

โทรสาร. 258-4119

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามเรื่อง การศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษา
สำหรับผู้ปกครองตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาล ในจังหวัดศรีสะเกษ

แบบสอบถาม

เรื่อง

การศึกษาสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง
ตามความคิดเห็นของผู้ปกครองเด็กอนุบาลในจังหวัดศรีสะเกษ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นการสอบถามเกี่ยวกับสภาพความเป็นจริงและความคาดหวังของผู้ปกครอง
เด็กอนุบาลที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองในจังหวัดศรีสะเกษ ในฐานะที่ท่านเป็นผู้ปกครองเด็ก
อนุบาลที่มีความสำคัญยิ่งในการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการเด็กร่วมกันกับทางโรงเรียน ความคิด
เห็นของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาโปรแกรมการจัดการศึกษาสำหรับผู้
ปกครองที่เหมาะสมกับความต้องการและสภาพที่เป็นจริง ดังนั้นขอให้ท่านได้โปรดตอบแบบสอบถามด้วยตัว
ของท่านเองให้ครบทุกข้อและตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

2. ผู้วิจัยจะใช้คำตอบของท่านเพื่อการศึกษาในเรื่องนี้เท่านั้น และในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะ
วิเคราะห์เป็นภาพรวม คำตอบของท่านจึงไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านและทางโรงเรียนแต่อย่างใด

3. แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นกิจกรรมการจัดการศึกษาผู้ปกครองที่ทางโรงเรียนแต่ละโรงได้จัดทำขึ้นตาม
สภาพความเป็นจริง และความคาดหวัง

ตอนที่ 3 เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับความต้องการในการได้รับการจัดการศึกษาสำหรับ
ผู้ปกครอง

ตอนที่ 4 เป็นสภาพปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง

ผู้วิจัยขอขอบคุณท่านเป็นอย่างยิ่งที่ให้ความอนุเคราะห์และให้ความร่วมมือในการตอบแบบ

สอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ☒ ลงใน ☐ ให้ตรงตามความเป็นจริง

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ

☐ ต่ำกว่า 20 ปี

☐ 20 - 40 ปี

☐ 41 - 60 ปี

☐ มากกว่า 60 ปี ขึ้นไป

3. อาชีพ

☐ รับราชการ

☐ ค้าขายหรือทำธุรกิจส่วนตัว

☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ

☐ เกษตรกรรม

☐ รับจ้าง

☐ ไม่ได้ประกอบอาชีพ

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

4. ระดับการศึกษาของผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถาม

☐ ไม่ได้รับการศึกษา

☐ ประถมศึกษา

☐ มัธยมศึกษา

☐ ประกาศนียบัตรหรืออนุปริญญา

☐ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

☐ สูงกว่าปริญญาตรี

5. ความสัมพันธ์ของผู้ปกครองกับเด็ก

☐ บิดา

☐ มารดา

☐ ญาติพี่น้อง

☐ บุคคลอื่นที่รับเป็นผู้ปกครอง

6. ระดับชั้นเรียน (ของนักเรียนที่ผู้ปกครองกำลังให้ข้อมูล)

☐ อนุบาลศึกษาปีที่ 1

☐ อนุบาลศึกษาปีที่ 2

7. ท่านเป็นคนไทยเชื้อชาติ (ตามพื้นเพชาติกำเนิดเดิมของผู้ปกครองที่มีทั้งพ่อและแม่ที่มีเชื้อชาติ วัฒนธรรม และภาษาเดียวกัน ในกรณีที่ต่างกันให้เลือกเชื้อชาติตามวัฒนธรรมของครอบครัวเป็นหลัก)

☐ ไทย

☐ จีน

☐ ลาว

☐ เขมร

☐ ส่วย

☐ เยอ

☐ อื่นๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 2 กิจกรรมการจัดการศึกษาผู้ปกครองที่ทางโรงเรียนแต่ละโรงได้จัดทำขึ้นตามสภาพความเป็นจริงและความคาดหวัง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามความเป็นจริงที่ท่านเคยได้รับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครองและตามความคาดหวังที่ท่านต้องการจะได้รับ โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้

ตามสภาพจริง

ตามความคาดหวัง

1 หมายถึง ไม่เกิดขึ้นเลย

1 หมายถึง ไม่ต้องการและไม่คาดหวังให้เกิดเลย

2 หมายถึง เกิดขึ้นอย่างน้อยปีละครั้ง

2 หมายถึง ต้องการและคาดหวังให้เกิดอย่างน้อยปีละครั้ง

3 หมายถึง เกิดขึ้นอย่างน้อยภาคเรียนละครั้ง

3 หมายถึง ต้องการและคาดหวังให้เกิดอย่างน้อยภาคเรียนละครั้ง

4 หมายถึง เกิดขึ้นอย่างน้อยเดือนละครั้ง

4 หมายถึง ต้องการคาดหวังให้เกิดอย่างน้อยเดือนละครั้ง

กิจกรรมการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง	ตามสภาพจริง				ตามความคาดหวัง			
	1	2	3	4	1	2	3	4
การให้การศึกษาโดยตรง								
1. โรงเรียนมีการจัดอบรมให้ความรู้ในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก เช่น การสอนให้เด็กฉลาด, การแก้ปัญหาพฤติกรรมเด็ก ฯลฯ โดยครูเป็นผู้ให้ความรู้								
2. โรงเรียนมีการจัดอบรมให้ความรู้ในเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเด็ก โดยมีการเชิญผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีความรู้มาให้ความรู้								
3. โรงเรียนมีการประชุมและดำเนินงานร่วมกันระหว่างครูกับผู้ปกครอง เช่น การจัดทำสื่อหรือเครื่องเล่นสำหรับเด็ก								
4. ผู้ปกครองได้รับการให้คำปรึกษาจากคณะครูเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเด็กหรือทางโรงเรียน								
5. โรงเรียนได้มีการจัดแสดงผลงานของครูและนักเรียนให้ผู้ปกครองได้ชมและรับความรู้								
6. โรงเรียนมีการให้การปรึกษาทางโทรศัพท์เมื่อผู้ปกครองเกิดปัญหาหรือมีเรื่องที่ต้องการแจ้งให้ทางโรงเรียนทราบ								

กิจกรรมการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง	ตามสภาพจริง				ตามความคาดหวัง			
	1	2	3	4	1	2	3	4
7. ผู้ปกครองเคยได้รับการเยี่ยมบ้านจากทางโรงเรียน								
8. โรงเรียนมีการจัดสื่ออุปกรณ์ / ของเล่น / หนังสือไว้ให้บริการสำหรับผู้ปกครอง ณ มุมใดมุมหนึ่งในโรงเรียน								
9. โรงเรียนได้จัดบริการให้ผู้ปกครองสามารถยืมสื่ออุปกรณ์ / ของเล่น / หรือหนังสือกลับบ้านได้								
10. โรงเรียนมีการจัดทำแผนผังหรือจดหมายข่าวเพื่อให้ความรู้และแจ้งความเคลื่อนไหวของทางโรงเรียนให้ผู้ปกครองทราบ								
11. โรงเรียนได้จัดทำคู่มือผู้ปกครองเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดของโรงเรียน								
12. ผู้ปกครองมีโอกาสได้เข้าเยี่ยมชมโรงเรียนและชั้นเรียน								
13. ในบริเวณโรงเรียนมีการจัดมุมผู้ปกครองโดยมีเอกสารข้อมูลความรู้และภาพกิจกรรมต่างๆ ไว้ให้ผู้ปกครองชมและศึกษา								
2.การให้การศึกษาทางอ้อม								
การมีส่วนร่วมกิจกรรมของผู้ปกครอง								
1. ผู้ปกครองได้มีส่วนช่วยเหลือในการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับครูและเด็ก								
2. ผู้ปกครองได้มีส่วนช่วยเหลือในการผลิตสื่อการเรียนการสอนให้กับครู								
3. ผู้ปกครองได้มีส่วนช่วยเหลือในการเล่าหรือแสดงเกี่ยวกับงานอดิเรกหรืออาชีพของท่านให้เด็กได้ชมหรือฟัง								
4. ผู้ปกครองได้มีส่วนช่วยเหลือครูในการสนทนาเล่าเรื่องหรืออ่านหนังสือให้เด็กฟัง								

กิจกรรมการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง	ตามสภาพจริง				ตามความคาดหวัง			
	1	2	3	4	1	2	3	4
5. ผู้ปกครองได้มีส่วนช่วยเหลือครูในการเตรียมหรือดูแลเด็กในขณะทำกิจกรรมต่างๆ เช่น เข้าห้องน้ำ, รับประทานอาหาร, นอนพักผ่อน								
6. ผู้ปกครองได้มีส่วนทำกิจกรรมร่วมกับเด็กและครูที่โรงเรียนเนื่องในโอกาสพิเศษหรือวันสำคัญต่างๆ								
7. ผู้ปกครองได้มีส่วนช่วยเหลือครูในการสอนเด็กเป็นกลุ่มหรือเดี่ยวในห้องเรียน								
8. ผู้ปกครองได้มีส่วนช่วยเหลือครูในการพาเด็กไปเรียนรู้หรือทำกิจกรรมนอกห้องเรียน เช่น พาไปชมวัด, ไปตลาด, ไปสวนหรือทุ่งนา								
การมีส่วนร่วมทางการบริหาร								
9. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือวางแผนการศึกษาของโรงเรียน								
10. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือวางแผนจัดหาและใช้จ่ายงบประมาณของโรงเรียน								
11. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือวางแผนคัดเลือกหนังสือ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอน								
12. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือวางแผนในการพัฒนาคณะครูในโรงเรียน								
13. ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือวางแผนในการจัดกิจกรรมวันพิเศษต่างๆ								

ตอนที่ 3 ความต้องการในการได้รับการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง

โปรดให้ความคิดเห็นในรายละเอียดตามที่ท่านคิดว่าเหมาะสมกับความต้องการของท่าน

- คำชี้แจง ก. โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความต้องการของท่าน
แต่ละข้อสามารถตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ
ข. โปรดเติมข้อความหรือตัวเลขลงในช่องว่างให้สอดคล้องกับคำถาม

1. การอบรม

1.1 ควรใช้เวลาในการอบรม

- ☐ ครึ่งวัน / ครั้ง ☐ 1 วัน / ครั้ง ☐ 2 วัน / ครั้ง

1.2 ควรอบรมในวัน

- ☐ วันราชการ ☐ วันเสาร์ ☐ วันอาทิตย์ ☐ วันหยุดพิเศษต่างๆ

1.3 ความรู้ที่ท่านต้องการได้รับการอบรม

- ☐ การสร้างวินัยให้กับเด็ก ☐ การแก้ปัญหาพฤติกรรมของเด็ก
☐ พัฒนาการของเด็ก ☐ การสอนให้เด็กมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น
☐ การสอนให้เด็กเก่ง ดี มีสุข ☐ อื่นๆ (ระบุ).....

2. การประชุมผู้ปกครอง

2.1 ควรใช้เวลาในการประชุม

- ☐ 1-2 ชั่วโมง ☐ ครึ่งวัน ☐ เต็มวัน

2.2 ควรประชุมในวัน

- ☐ ตอนเย็นของวันราชการ ☐ วันเสาร์
☐ วันอาทิตย์ ☐ วันหยุดพิเศษต่างๆ

2.3 แบบของการประชุมที่ท่านต้องการ

- ☐ มีการประชุมและลงมือปฏิบัติด้วย ☐ ประชุมและฟังบรรยายอย่างเดียว

2.4 สิ่งที่ต้องการจากการประชุมผู้ปกครอง

- ☐ การชมผลงานและความก้าวหน้าของเด็ก
☐ กระบวนการศึกษาที่ทางโรงเรียนจัดขึ้น
☐ แลกเปลี่ยนความรู้สภาพความเป็นอยู่ของเด็กระหว่างบ้านกับโรงเรียน
☐ อภิปรายซักถาม ในปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็ก
☐ ได้ทักษะความรู้กลับไปใช้กับเด็กที่บ้าน
☐ อื่นๆ (ระบุ).....

3. การให้การศึกษา

3.1 ท่านต้องการได้รับคำปรึกษาโดยวิธี

☐ ขอรับคำปรึกษาที่โรงเรียน	☐ ให้ครูไปให้คำปรึกษาที่บ้าน
☐ ทางโทรศัพท์	☐ ทางจดหมาย
☐ ผ่าคนอื่นมาถาม	☐ อื่นๆ (ระบุ).....

3.2 เหตุผลที่ท่านต้องการได้รับคำปรึกษา

☐ ต้องการรับความรู้ที่ถูกต้องตามหลักการทฤษฎี	☐ เพื่อให้เข้าใจและสามารถนำไปใช้ได้
☐ ต้องการผู้สนับสนุนแนวคิดของตน	☐ ต้องการผู้ชี้แนะแนวทางแก้ปัญหา
☐ เป็นปัญหาเฉพาะบุคคลที่ไม่เหมือนกับบุคคลอื่น	☐ ต้องการระบายสิ่งที่ไม่สบายใจ
☐ อื่นๆ (ระบุ)	

4. การจัดห้องสมุดสำหรับผู้ปกครอง

4.1 ท่านต้องการให้โรงเรียนจัดบริการห้องสมุดประเภทใด

☐ หนังสือ	☐ สื่ออุปกรณ์	☐ ของเล่น	☐ ทั้ง 3 ประเภท

4.2 ท่านสนใจที่จะใช้บริการห้องสมุดในช่วงเวลา

☐ ช่วงเข้าตอนพาเด็กมาส่งที่โรงเรียน	☐ ตอนเย็นขณะรอรับเด็กกลับบ้าน
☐ ขอยืมกลับไปใช้ที่บ้าน	☐ แล้วแต่ช่วงเวลาที่สะดวก

4.3 ลักษณะการใช้บริการที่บ้าน

☐ ใช้บริการเสริมความรู้เฉพาะผู้ปกครองคนเดียวไม่เกี่ยวข้องกับเด็ก
☐ ใช้ทำกิจกรรมเพื่อเสริมความรู้ร่วมกันระหว่างเด็กกับผู้ปกครอง
☐ ใช้ทำกิจกรรมเพื่อเสริมความรู้ร่วมกันระหว่างผู้ปกครองกับผู้ปกครอง
☐ ใช้ทำกิจกรรมเพื่อเสริมความรู้ร่วมกันระหว่างผู้ปกครองกับครู

5. ความรู้จากสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ

5.1 ลักษณะของสื่อสิ่งพิมพ์ที่ท่านต้องการ

☐ แผ่นพับ	☐ จุลสาร	☐ จดหมายข่าว	☐ คู่มือผู้ปกครอง

5.2 ช่วงเวลาที่ท่านต้องการได้รับความรู้จากสื่อสิ่งพิมพ์

☐ ทุกอาทิตย์	☐ ทุกครึ่งเดือน	☐ ทุกเดือน	☐ ทุกเทอม

5.3 ท่านต้องการความรู้จากสื่อสิ่งพิมพ์ในเรื่อง

☐ ข้อมูลนโยบายและแนวปฏิบัติของทางโรงเรียน	☐ กิจกรรมต่างๆ ของทางโรงเรียน
☐ กระบวนการเรียนการสอนของทางโรงเรียน	☐ ความรู้เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก
☐ พัฒนาการในด้านต่างๆ ของเด็ก	☐ อื่นๆ (ระบุ).....

6. บริการโทรศัพท์

6.1 ช่วงเวลาที่ท่านต้องการได้รับการบริการทางโทรศัพท์เพื่อติดต่อกับทางโรงเรียน

☐ ควรเป็นช่วงเวลาเช้า	☐ ควรเป็นช่วงเวลากลางวัน
☐ ควรเป็นช่วงเวลาหลังเลิกเรียน	☐ ไม่ควรเจาะจงเวลา

6.2 ท่านต้องการได้รับบริการความรู้ทางโทรศัพท์ในเรื่อง

- ☐ การขอรับความรู้ในเรื่องต่างๆ ☐ การได้รับคำแนะนำการบ้านของบุตรหลาน
☐ ปรึกษาปัญหาทั่วไป ☐ แจ้งข่าวบุตรหลานให้ทราบ
☐ อื่นๆ (ระบุ)

7. การเยี่ยมบ้าน

7.1 ท่านต้องการได้รับการเยี่ยมบ้านจาก

- ☐ ครูประจำชั้น ☐ คณะครู
☐ คณะครูและเพื่อนผู้ปกครองคนอื่น ☐ คณะผู้ปกครอง

7.2 วันที่ท่านสะดวกให้มาเยี่ยมบ้าน

- ☐ วันปกติ ☐ วันเสาร์ ☐ วันอาทิตย์
☐ วันหยุดเทศกาลต่างๆ ☐ สะดวกทุกวัน

7.3 ระยะเวลาที่ท่านสะดวกให้มาเยี่ยมบ้าน

- ☐ เช้า ☐ บ่าย ☐ สะดวกทั้งวัน

7.4 สิ่งที่ท่านต้องการจากการเยี่ยมบ้าน

- ☐ สร้างความคุ้นเคยระหว่างครูกับผู้ปกครอง ☐ ได้รับความรู้ในเรื่องต่างๆ จากครู
☐ อภิปรายและปรึกษาปัญหาต่างๆร่วมกับครู ☐ ทราบถึงพฤติกรรมของเด็กที่โรงเรียน
☐ อื่นๆ (ระบุ)

8. การเยี่ยมโรงเรียนและชั้นเรียน

8.1 ท่านต้องการมาเยี่ยมชมโรงเรียนในขณะเวลาใด

- ☐ ขณะครูกำลังทำกิจกรรมร่วมกันกับเด็ก
☐ ขณะที่ครูมีเวลาว่างจากการทำกิจกรรมกับเด็ก
☐ ไม่ต้องการดูการทำกิจกรรมของครูแต่ต้องการเยี่ยมชมห้องเรียน

8.2 สิ่งที่ท่านต้องการจากการเยี่ยมชมโรงเรียน

- ☐ การได้รับความรู้ในเรื่องต่างๆ ☐ ต้องการชมกิจกรรมของเด็กในแต่ละวัน
☐ ต้องการชมสื่ออุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน ☐ ต้องการชมสภาพห้องเรียน
☐ ต้องการชมผลงานของเด็ก ☐ สภาพสิ่งแวดล้อมรอบโรงเรียน
☐ อื่นๆ (ระบุ)

8.3 ท่านต้องการมาเยี่ยมชมโรงเรียนในช่วงเวลา

- ☐ ช่วงต้นภาคเรียน ☐ กลางภาคเรียน ☐ ปลายภาคเรียน
☐ ในโอกาสวันพิเศษต่างๆ ☐ อื่นๆ(ระบุ)

9. การมีส่วนร่วมด้านกิจกรรมของผู้ปกครอง

9.1 ท่านต้องการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมประเภทใด

ในห้องเรียน

- ☐ เป็นวิทยากรให้ความรู้แก่เด็ก ☐ เป็นผู้ช่วยครูในการเตรียมสื่ออุปกรณ์
☐ ทำกิจกรรมร่วมกันกับเด็ก เช่น ร่วมเล่นิทานให้เด็กฟัง
☐ ช่วยดูแลเด็กขณะทำกิจกรรมต่างๆ ☐ อื่นๆ (ระบุ).....

นอกชั้นเรียน

- ☐ ร่วมกิจกรรมทัศนศึกษากับเด็กและครู ☐ ร่วมกีฬานักเรียน-ผู้ปกครอง
☐ ร่วมกิจกรรมในวันพิเศษต่างๆ เช่นวันแม่ วันปีใหม่ ☐ ร่วมทำบุญตักบาตร ฟังเทศน์
☐ ร่วมกันพัฒนาโรงเรียนร่วมกับเด็กและครู ☐ อื่นๆ (ระบุ).....

9.2 ท่านมีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมกับเด็กและครู

- ☐ 1-2 ชั่วโมง ☐ ครึ่งวัน ☐ ทั้งวัน ☐ แล้วแต่โอกาส

9.3 ท่านสามารถเข้าร่วมกิจกรรมกับเด็กและครู

- ☐ ทุกครั้งที่ทางโรงเรียนต้องการ ☐ มาได้เฉพาะเมื่อมีเวลาว่าง
☐ มาได้เฉพาะวันหยุด ☐ อื่นๆ (ระบุ).....

10. การมีส่วนร่วมด้านการบริหารของผู้ปกครอง

10.1 ท่านต้องการมีส่วนร่วมด้านการบริหารกับทางโรงเรียนในรูปแบบ

- ☐ ร่วมเป็นคณะกรรมการสมาคมผู้ปกครองและครู
☐ ร่วมเป็นคณะกรรมการศึกษาของทางโรงเรียน
☐ ร่วมแสดงความคิดเห็นในการวางแผนการจัดการศึกษาโรงเรียน
☐ ร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดทำหลักสูตรโรงเรียน
☐ ร่วมวางแผนในการจัดสรรงบประมาณกับทางโรงเรียน
☐ ร่วมจัดกิจกรรมในวันพิเศษต่างๆ
☐ ร่วมวางแผนคัดเลือกหนังสือ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ การเรียนการสอน
☐ ร่วมเป็นคณะกรรมการพัฒนาโรงเรียน
☐ อื่นๆ

10.2 ท่านสามารถเข้ามามีส่วนร่วม

- ☐ ทุกครั้งที่มีการประชุม ☐ มาได้ในบางครั้ง
☐ ไม่มาร่วมประชุมแต่มีจดหมายแสดงความคิดเห็นมาแทน ☐ อื่นๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 4 โปรดเขียนแสดงความคิดเห็นของท่าน ในการเข้าร่วมกิจกรรมการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง
ตามประเด็นดังต่อไปนี้

1. สภาพปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นกับท่าน จากการเข้าร่วมกิจกรรมการจัดการศึกษาสำหรับผู้ปกครอง

2. ข้อเสนอแนะที่ท่านต้องการแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับรู้ เพื่อจักได้หาทางแก้ไขปรับปรุงต่อไป

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวนิตยา ไสงาม
วันเดือนปีเกิด	3 มิถุนายน 2515
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	0326/7 ซอย 1 ถนนหลักเมือง ตำบลเมืองเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ 33000
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	อาจารย์ 1 ระดับ 4
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนชุมชนบ้านพยุห์ อำเภอพยุห์ จังหวัดศรีสะเกษ
ประวัติการศึกษา	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนสตรีสิริเกศ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ
พ.ศ 2533	คบ. (วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย) จากสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์
พ.ศ 2537	กศ.ม. (วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ 2543	